சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
காஞ்சிப் புராணம் - பகுதி 3
படலம் 30 - 50 (1057 - 1691)

kanchip purANam of civanjAna munivar - part 3
part 3 / paTalam 30 - 50 /verses 1057 - 1691
In tamil script, Unicode format

Acknowledgements:
Our Sincere thanks go to Mr. Muthukkumaraswamy of SIngapore for the preparation of the etext.
Preparation of HTML and PDF

versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.
© Project Madurai, 1998-2008
Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation
of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are available at the website
http://www.projectmadurai.org/
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திருவாவடுதுறை யாதீனம்
சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
காஞ்சிப் புராணம்

பாகம் **3 - (1057 -1691)**

30. வீரராகவேசப் படலம்	1057 - 1087
31. பலபத்திர ராமேசப்படலம்	1088 - 1105
32. வன்மீகநாதப் படலம்	1106 - 1124
33. வயிரவேசப் படலம்	1125 - 1162
34. விடுவச்சேனேசப் படலம்	1163 - 1193
35. தக்கேசப் படலம்	1194 - 1270
36. முப்புராரி கோட்டப்படலம்	1271 - 1281
37. இரணியேசப் படலம்	1282 - 1303
38. நாரசிங்கேசப் படலம்	1304 - 1318

39. அந்தகேசப் படலம்	1319 - 1350
40. வாணேசப் படலம்	1351 - 1461
41. திருவோணகாந்தன் தளிப்படலம்	1461 - 1470
42. சலந்தரேசப் படலம்	1471 - 1493
43. திருமாற்பேற்றுப் படலம்	1493 - 1511
44. பரசிராமேச்சரப் படலம்	1512 - 1573
45. இரேணுகேச்சரப் படலம்	1574 - 1608
46. யோகாசாரியர் தளிப்படலம்	1609 - 1618
47. சர்வ தீர்த்தப்படலம்	1619 - 1644
48. நவக்கிரகேசப் படலம்	1645 - 1650
49. பிறவாத்தானப் படலம்	1651 - 1660

50. இறவாத்தானப் படலம் 1661 - 1668
51. மகாலிங்கப்படலம் 1669 - 1691

காஞ்சிப் புராணம்

30. வீரராகவேசப் படலம் **(1057-1087)**

அறுசீரடிக் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

1057 புத்தருக் கிறையும் நல்யாழ்ப்
புலங்கெழு முனியும் போற்ற
அத்தனா ரினிது வைகுங்
கயிலையயி னடைவு
சொற்றாம்
இத்தகு வரைப்பின் கீழ்பால்
இள்நறாக் கொப்பு ளித்துத்
தொத்தலர் பொழில்சூழ் வீர
ராகவஞ் சொல்ல லுற்றாம் 1

1058 இராமன் முறையிடல்
ஒன்னலர் குருதி மாந்தி
ஒளிறுவே லிராம னென்பான்
தன்மனைக் கிழத்தி தன்னைத்
தண்டக வனத்து முன்னாள்
கொன்னுடைத் தறுகண் சீற்றக்
கொடுந்தொழி லரக்கன்
வெளவித்
துன்னரு மிலங்கை புக்கான்
மேல்வரு துயரம் நோக்கான். 2
1059 பெய்கழல் கறங்கு
நோன்றாள் பெருவிற லிராம
னந்நாள்
எய்சிலைத் தம்பி யோடும்
இடருழந் தழுங்கி யேங்கிக்
கொய்தழை வனங்க
ளெங்குங் கொட்புறீஇக் கமல
வாவிச்
செய்புடை யுடுத்த காஞ்சித்

திருவளர் நகரஞ் சேர்ந்தான். 3

1060 இடும்பைநோ யறுக்குந்
தெண்ணீ ரெழிற்சிவ கங்கை
யாடி
நெடும்பணை யொருமா மூல
நின்மலக் கொழுந்தை
யேத்திக்
கொடும்படைச் சனக னீன்ற
கோதையைப் பெறுவான்
கூற்றை
அடும்புகழ்ச் செய்ய தாளை
யிரந்துநின் றழுது வேண்டி
4

1061 தாழ்ந்தெழுந் தேகித்
தென்பால் அகத்தியேச்
சரத்தின் முன்னர்
வாழ்ந்திடுந் தகைமை சான்ற
வண்டமிழ் முனியைக்
கண்டான்

சூழ்ந்தவெந் துயரத் தோடு
மோடினன் துணைத்தாள் மீது
வீழ்ந்தனன் புலம்ப லோடும் 5
வெருவரே லென்னத் தேற்றி

1062 இத்துணை யிடும்பைக் கேது
எவனென வினாவுஞ் செல்வ
முத்தமிழ் முனிவன் கேட்பப்
புகுந்தவா மொழிய லுற்றான்
மைத்தவார் கரிய கூந்தற்
கௌளசலை மணந்த
திண்டோள்
சத்துவ குணத்தான் மிக்க
தசரத னீன்ற செம்மல்.
6

1063 கலிநிலைத்துறை

எம்பி ரானிது கேட்டரு
ளேழிரண் டாண்டு
வெம்பு காடகத் துறைதிநீ

வியனிலந் தாங்கி
நும்பி யாகிய பரதனே
வாழ்கென நுவன்று
கம்பி யாதெனை
யெந்தையிக் கானிடை 7
விடுத்தான்

1064 ஏய வாணையைச் சிரமிசைக்
கொண்டெழு மெனையே
தூய சீரிலக் குமணனுஞ்
சீதையுந் தொடர்ந்தார்
ஆய மூவருந் தண்டக
வனத்தமர்ந் திடுநாள்
மாய மானெனத் தோன்றினன்
அங்கண்மா ரீசன் 8

1065 தோன்றி மற்றெனைச்
சேயிடைக் கொண்டுபோய்ச்
சுலவி
மான்ற வம்பினிற்
பொன்றுவான் சீதையை

வலியான்
ஆன்ற வெம்பியை
விளித்துவீழ்ந் தனனது கேளா
ஏன்ற சீதையை
விடுத்தெனைத் தொடர்ந்தன
னிளவல். 9

1066 அனைய காலையி லிராவண
னவட்கவர்ந் தகன்றனன்
புனைம லர்க்குழற் பூங்கொடி
தணத்தலிற் புலம்பி
இனையு மென்னுயிர்
பொன்றுமு னிரங்குதி
யெந்தாய்
உனைய டைந்தனன்
சரணமென் றழுதழு
துரைத்தான் 10

1067 அகத்தியர் இராமனைத்
தேற்றித் தத்துவோபதேசம்
செய்தல்

உரைத்த வாய்மொழி
கேட்டெதிர் அகத்திய
னுரைப்பான்
விரைத்த தார்ப்புய
வேந்தகேள் வீங்குநீர்
உலகின்
நிரைத்த வைம்பெரும்
பூதத்தின் நிலைபெறு முடலம்
தெரிக்கில் யாவையு
முடன்பிறந் தவையெனத்
தெளிநீ

11

1068 மற்று யிர்க்குவே றாணலி
பெண்ணென வழக்கஞ்
சற்று மில்லைநீர்ச் சலதியுட்
படுபல துரும்பின்
பெற்றி போலுமிப் பூதத்தின்
கூட்டமும் பிரிவும்
கற்று ளோயிவை

யிருமைக்கும் மாயைகா 12
ரணமாம்.

1069 செய்வி னைப்பய னுள்ளது
வருமெனத் தெளிதி
எவ்வ முற்றுழந் திரங்கலை
மகிழ்ந்திரு வெனலும்
பௌவ முற்றுமோ
ருழுந்தள வாக்கிமுன்
பருகுஞ்
சைவ மாமுனி மொழிக்கெதி
ரரசனுஞ் சாற்றும் 13

1070 அத்த நின்னுரை முழுவது
முண்மையே யானும்
இத்த லக்கிது இணங்குமோ
மனையவள் மாற்றான்
கைத்த லத்தகப் பட்டுழித்
தத்துவங் காண்போன்
பித்த னென்றுல குரைத்திடு
மாதலிற் பெரியோய்

14

1071 பறந்த லைப்புகுந்
தொன்னலர்ச் செகுத்துயிர்
பருகிச்
சிறந்த சீதையை மீட்டபின்
ஐயநீ தெரிக்கும்
உறந்த தத்துவ ஞானத்துக்
குரியவ னாவேன்
அறைந்த வாறல தென்னுள
மடங்கிடா தென்றான் 15

1072 மலைய மாதவன் கேட்டுநின்
மனத்துறும் விழைவு
கலைம திக்கழுஞ் சிறுவனோ
டொக்குமக் கதிர்ப்பூண்
முலைம டந்தையை
யிராவணன் கவர்ந்துபோ
முறைமை
இலைகொள் வேலினாய்
எவருனக் கியம்பின

றென்றான் 16

1073 சடாயு வென்றுயர் கழுகிறை
சானகி பொருட்டு
விடாது போருழந் திறப்பவன்
விளம்பிடத் தெளிந்தேன்
கடாது கொண்டவட்
பெறுந்திறம் அருளெனக்
கரையும்
வடாது வெற்புறழ் புயத்தனை
மாமுனி நோக்கி. 17

1074 நின்க ருத்திது வேலுயர்
நெடுவரை குழைத்து
வன்கண் மாற்றலர்
புரம்பொடி படுத்தவன்
மலர்த்தாள்
புன்கண் நீங்குமா
றடைக்கலம் புகுமதி யவனே
உன்க ருத்தினை முடித்திட

வல்லனென் றுணராய். 18
1075 உலகம் யாவையு
மொருநொடிப் பொழுதினி
லழிப்போன்
நிலையும் வில்லினன்
கொடுங்கொலைப் பகழியன்
நிகரா
அலகி லாற்றல னுருத்திர
னொருவனே யன்றி
இலையெ னப்புகன் றோலிடு
மியம்பருஞ் சுருதி 19
1076 தென்தி சைக்கிறை
யிராவணன் திருவடி விரலின்
ஒன்ற னாலிறக் கண்டன
னொருசிறு துரும்பால்
அன்று விண்ணவர்
தருக்கொடு மிடலறச்
செய்தான்
வென்றி பூண்டுயர் கூருகிர்

நகைவிழிப் படையான் 20
1077 அனைய னாகிய தனிமுதல்
பாற்சர ணடைந்தோர்
எனைய வேட்பினு
மெண்மையி னெய்துவ
ரதனாற்
கனைகொள் பூந்தடம்
உடுத்தவிக் காஞ்சிமா நகரிற்
புனைம லர்க்குழல் பாகனை
யருச்சனை புரிவாய் 21
1078 வீரம் வேண்டினை யாதலின்
விதியுளி வழாது
வீர ராகவப் பெயரினால்
விமலனை இருத்தி
வீர னேதொழு தேத்துதி
யெனமுனி விளம்ப
வீரர் வீரனு மம்முறை
பூசனை விளைப்பான் 22

1079 இராமன் சிவபூசைசெய்து
வரம் பெறல்
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
வெண்ணீறுங் கண்டிகையு
முடல்விரவப் பாசுபத விரதம்
பூண்டு
தண்ணிடு மலர்க்கடுக்கை
வீரரா கவமுதலைத் தாபித்
தன்பால்
எண்ணூறு மிருநூறு
மாயதிருப் பெயரியம்பி
யருச்சித் தேத்தி
உண்ணிடு பெருங்காதல்
வளர்ந்தோங்கத்
தொழுதுநயந்
துருகுங்காலை

1080 எவ்வமறப் புரிபூசைக்
கெம்பெருமான் திருவுள்ள

மிரங்கிப் போற்றும்
அவ்விலிங்கத் திடைநின்று
மெழுந்தருளி
விடைமேற்கொண் டமரர்சூழ
நவ்விவிழி யுமையோடுங்
காட்சிகொடுத் தருளுதலும்
நலியா வென்றித்
தெவ்வடுதிண் புயத்
தோன்றல் பலமுறையுந்
தொழுதேத்திச் செப்ப
லுற்றான். 24

1081 அண்ணலே யடியேனுக்
கெளிவந்த
பெருங்கருணை யமுதே
அன்பர்
புண்ணியமே இராவணனாம்
அரக்கர்கோன்
பொலந்தொடித்
தோட்சீதை யென்னும்

பெண்ணரசைக்
கவர்ந்தெடுத்துப் போயினான்
முறைபிறழு மவனை
யின்னே
நண்ணலரும் பறந்தலையிற்
கிளையோடு
முடிக்கவரம் நல்கு
கென்றான்.
1082 எனப்புகலச் சிவபெருமான்
திருவருள்கூர்ந்
தெமக்குநீ யின்று
தொட்டு
மனக்கினிய னாயுலகில்
வீரரா
கவனெனும்பேர் மருவி
வாழ்வாய்
உனக்கிகலி எதிர்ந்தோர்கள்
எனைத்துணைய
ரேனுமவ ருடையக்

காண்டி
பனித்தநறுந்
தொடையோயென்
றருள்செய்து
பாசுபதப் படையு நல்கி 26
1083 முள்ளரைக்காம் பணிமுளரிப்
பொகுட்டணையோன்
தனிப்படையும் முரன்று
மாக்கள்
கொள்ளையிடு
நறைத்துளவோன்
படையுமவர்
தமைக்கொண்டு
கொடுப்பித் தேனைக்
கள்ளவிழ்தார்க் கடவுளர்தம்
படைபிறவும்
நல்குவித்துக் கருணை
கூர்ந்து
நள்ளலரைப் பொடிபடுக்கும்

பெருவரமு
மளித்தருளி நவிலு
கிற்பான். 27
1084 கவற்றிநெடும் பகைதுரக்கு
மிவையுனக்குக்
கருணையினா
லளித்தேங் கண்டாய்
இவற்றினொடு
மிளவலொடும் கிட்கிந்தை
யிடத்தமர்சுக்
கிரீபன்சேனை
அவற்றொடும்போய்ப்
பரவைகடந் திராவணனைக்
கிளையோடு மறுத்து
வீரஞ்
சுவற்றியபின் சீதையொடும்
மீண்டரசு
புரிந்துகலி துரந்து
வாழ்வாய் 28

1085 என்றரு ளெதிரிறைஞ்சி
யிராகவன்மற்
றிதுவொன்று வினாத
லுற்றான்
அன்றினார் புரமெரித்தோய்
குறுமுனிவ
னாருயிர்கட் காண்மை
பெண்மை
யொன்றுமிலை
யாக்கையெலா முடன்பிறந்த
வாகுமென வுரைத்தல்
செய்தான்
மன்றவெனக் கவைமுழுதுந்
தேறவிரித்
தருளென்று வணங்கி
வேண்ட

29

1086 வேதாந்த நிலையனைத்து
மவன்தெளிய

விரித்துரைத்து வரங்கள்
நல்கிக்
காதார்ந்த குழையுமையா
ளுடனாக
விலிங்கத்துட் கரந்தா
னெங்கோன்
நாதாந்தப் பரஞ்சுடராம்
இவ்விலிங்கந்
தனைத்தொழுது
நயந்தோ ரெல்லாம்
கோதார்ந்த பகைவென்று
பெருஞ்செல்வ
மெய்தியருள் கூடு
வாரால். 30

1087 கற்கீச வரலாறு
எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
தகைபெருமிக் கடிவரைப்பின்
தென்பால் மண்ணித்

தடங்கரையில் கற்கீசத்
தலமா மங்கண்
உகமுடிவில் கயவர்தமை
யழிப்ப மாயோ
னுயர்பிருகு சாபத்தால்
கற்கி யாகி
இகழருஞ்சீர்க் காஞ்சியில்வந்
திலிங்கந்
தாபித் தினிதேத்தி
எண்ணிலரும் வரங்கள்
பெற்றான்
புகழுறுமவ் விலிங்கத்தைத்
தொழுது மண்ணிப்
புனலாடு மவர்பெறுவார்
போகம் வீடு 31

ஆகத் திருவிருத்தம் 1087

----

31. பலபத்திர ராமேசப்படலம் **(1088-1105)**

எண்சீர்க் கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

1088 பகலோனைப் பல்லுகுத்து
மதியைத் தேய்த்துப்
படைவேளைப்
பொடிபடுத்த பழையோ
னென்றுந்
திகழ்வீர ராகவேச் சரத்தி
னோடு
திருத்தகுகற் கீச்சரமும்
புகன்றா மிப்பால்
புகழுறுகற் கீச்சரத்தின்
மேற்பால் கண்டோர்
பொருவலித்திண்
பகட்டூர்தி யுடையக் காணும்
நிகழ்பலபத் திரராமேச்
சரமென் றோது

நீடுதிருத் தானவளம்
பாட லுற்றாம் 1
1089 கலிவிருத்தம்
மண்ணின் மிக்கு வயங்கு
துவரைவாழ்
கண்ணன் முன்வரு காலை
அலப்படை
அண்ண லாம்பல பத்திர
வாண்டகை
பண்ணு வெஞ்சமர்ப் பாரதம்
மூண்டநாள்
2
1090 கார்த்த டக்கை கடும்புசெய்
கைதவப்
போர்த்தொ ழிற்குப்பொறாத
மனத்தனாய்த்
தீர்த்த யாத்திரை செய்யத்
தொடங்கினான்
ஏர்த்த வாணி நதிக்கரை

எய்தினான் 3

1091 அங்கண் முப்புரம் அட்ட
பிரான்றளி
எங்கு முள்ளன நோக்கி
யிறைஞ்சியத்
துங்க வைப்பினில் தொக்க
முனிவரர்
தங்கள் சேவடி தாழ்ந்து
வினாவுவான் 4

1092 ஈசன் வைகும் இடங்கள்
யெவையெவை
ஆசின் றோங்கும்
அவற்றுளும் மேலதாந்
தேசின் மிக்க திருநகர் யாவது
பேசு கென்ன முனிவரர்
பேசுவார்
5

1093 பருவ ரைத்தோட் பரதன்
வருடமே

கரும பூமி யெனப்படுங்
காணது
மருவு மெவ்வுல கத்தினும்
மாண்டதாம்
திரும லர்ப்பனந்
தேந்தொடை மார்பனே
பரதன் வருடம் - 6
பாரதவர்ஷம், பரதகண்டம்
1094 கரும பூமி வரைப்பிற்
கடவுளர்
மருவி டங்கள் சிறந்தன
மாட்சியோய்
அருள்வி ளைக்கு
மவற்றினும் மேலவாம்
தரும சக்கர பாணி
தலங்களே. 7
1095 அவற்றின் மிக்கன மானிட
ராக்கிய
சிவத்த லங்கள் கடவுளர்

செய்தன
அவற்றின் மேலன வாகுஞ்
சயம்புவாம்
சிவத்த லங்கள் அவற்றின்
சிறந்தன 8
1096 சயம்பு வைகுந் தலங்களுள்
மிக்கவாம்
வியந்தெ டுத்து விளம்பப்
படுமவை
நயந்த வங்கவற் றுள்ளுநற்
காசிமிக்
குயர்ந்த தன்னதிற் காஞ்சி
உயர்ந்ததே 9
1097 ஓத காஞ்சிக் குயர்ந்ததும்
ஒப்பதும்
பூத லத்திடை யில்லை
புகலுமம்
மாத லத்தி னுகத்தின்
வருத்தமும்

பாத கப்பய னும்பட ராவரோ 10

1098 பிறந்து ளோர்கள் வதியப்
பெறுநரங்
கிறந்து ளோருளத்
தெண்ணுநர் யாவரும்
அறந்த ழைக்குமே கம்ப
ரருளினாற்
சிறந்த முத்தி யுறுவது
தேற்றமே.
11

1099 மேற்படி வேறு
என்றறி வுறுத்திய வியல்பின்
மாதவர்
மன்றலம் பூங்கழல் வணங்கி
யாதவன்
அன்றவர் ஏவலிற் காஞ்சி
யண்மியங்
கொன்றிய வளனெலா
முவந்து நோக்கினான் 12

1100 தெறுமப் படைச்சிவ தீர்த்தம்
யாவையும்
முறைமையின் ஆடினான்
முரசு கண்படா
இறையவன் கோயில்கள்
எவையும் போற்றிவண்
டறைபொழி லேகம்ப
மருச்சித் தேத்தினான் 13

1101 அந்நகர் வயினமர்ந் தருளுஞ்
சீருப
மன்னிய னிணையடி
வணங்கித் தொண்டுபூண்
டுன்னருந் திருச்சிவ தீக்கை
யுற்றனன்
தன்னுடைப் பெயரினோர்
இலிங்கம் தாபித்தான் 14

1102 உண்ணிறை காதலி னருச்சித்
தோகையால்

பண்ணிசை மொழிகளிற்
பழிச்சு மேல்வையின்
கண்ணுதற் சிவபிரான்
கருணை கூர்ந்தெதிர்
வண்ணவர் தொழவிடை மீது 15
தோன்றியே
1103 வேண்டுவ கூறுகென் றருள
மெய்யெலாம்
பூண்டபே ருவகையின்
புளகம் போர்த்தனன்
தாண்டவம் நவிற்றுநின்
சரணில் ஏழையேற்
காண்டகை யிடையறா வன்பு
நல்குதி 16
1104 இச்சிவ லிங்கத்தின் இமய
மாதொடு
நிச்சலு மினிதமர்ந் தருளி
நின்னடி
நச்சினோர்க் கிருமையும்

நல்கு வாயென
அச்செயல் முழுவதும்
அருளி நீங்கினான் 17
1105 காருடைப் பளிக்குருக்
கலப்பை வான்படைத்
தாருடைப் போந்தினான்
தாபித் தேத்திய
சீருடை யிலிங்கத்தைத்
தெரிசித் தோரெலாம்
ஏருடைக் கைலையி னினிது
வாழ்வரால் 18

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1105

----

32. வன்மீகநாதப் படலம் (1106-1124)

கலிநிலைத்துறை

1106 தேன்தாழ் பொலம்பூங்
கடுக்கைச் செழுந்தார்
விரைக்கின்றதோள்
வான்தாழ் மிடற்றண்ணல்
வைகுற்ற பலபத்திர
ரஞ்சொற்றனம்
மீன்தாழ் தடஞ்சூழ்
அதன்பச்சி மத்திக்கின்
விண்ணாட்டவர்
கோன்தாழ் நிலைபெற்ற
வன்மீக நாதத்தின்
இயல்கூறுவாம் 1

1107 திருமால் தலையிழந்த
வரலாறு
புத்தேளிர் முன்னாள்
ஒருங்கே குழீஇக்கொண்டு
புகழெய்துவான்
முத்தீ வளர்த்தோர்

மகம்வேட்க லுற்றார்கள்
மொழிகின்றனர்
இத்தால் வருங்கீர்த்தி
யெல்லாம் நமக்கும்
பொதுத்தானெனக்
கொத்தார் மலர்க்கூந்தல்
பங்கன்துணைத்தாள்
குறிக்கொண்டரோ 2
1108 குருக்கேத் திரத்தே
மகஞ்செய்யும் ஏல்வைக்
கொழுங்கொன்றைவெள்
ளெருக்கோ டணைக்குஞ்
சடைச்செம்ம
லார்தம்மின்
அருள்கூர்தலால்
உருக்கூர் பளிக்குப் பறம்பிற்
பெருங்கீர்த்தி
யுண்டாதலும்
தருக்கான் முகுந்தன்

கவர்ந்தான்
நடந்தான்
தடுப்பக்கொடான்
தருக்கான் - செருக்கினால். 3
1109 ஓடுந் திறங்கண்டு
விண்ணோர்
தொடர்ந்தெய்த
லுற்றாரவன்
பீடொன்று வில்லம்பு
கைக்கொண்டு
வெம்பூசல் பெரிதாற்றுபு
நீடும்பர் தம்மைப்
புறங்கண்டு
பின்நீ ளிடைச்சென்றுநின்
றீடின்றி யெல்லீரும் ஒருவேற்
குடைந்தீர்க
ளெனநக்கனன் 4
1110 நக்கான் முகத்தா லவன்தேசு
முற்றும்

நறுஞ்சாமையாய்
அக்காலை நீங்குற்ற வாற்றா
லடல்விற்
கழுத்தூன்றுபு
மைக்காள மன்னான்
நெடும்போது
வாளாது நின்றான்குண
திக்காளி யன்னான்றன்
நிலைகண்டு
புகழ்வெள்ளவு
திறமெண்ணினான் 5

1111 கச்சிப் பதிக்கண்
விரைந்தெய்தி யங்கண்
கடுக்கைப்பிரான்
இச்சித்த கயிலாய நிருதித்
திசைக்க
ணிலிங்கந்நிறீஇ
நச்சித்தொ ழுங்காலை

யெங்கோ னணைந்தென்னை
நவில்கென்றலும்
பச்சைத் துழாயண்ணல்
கவர்கீர்த்தி
விண்ணோர் 6
பெறப்பாலியாய்
1112 என்னா நவின்றேத்து
சசிகேள்வ னுக்கெம்பி
ரானோதுவான்
வன்மீக நாப்பண் சிறுச்செல்
லுருக்கொண்டு
வார்வில்லுடை
அந்நா ணறத்தின்று
பின்கீர்த்தி கொள்கென்ன
வருள்செய்தலும்
பொன்நாடர் கோமானும்
விடைகொண்டு
மீண்டான்
பொருக்கென்றரோ

7

1113 அவ்வாறு புற்றிற்
கிளைத்தெய்தி யந்நா
ணறத்தின்றுழிப்
பைவாய்ப் பணிப்பாய
லான்சென்னி யறுபட்டு
வீழ்ந்தவ்விடம்
இவ்வாய்மை யாற்சின்ன
மாகேச வத்தானம்
என்றாயதால்
செவ்வே குறைச்சென்னி
யாறங்கணோடுந்
திருத்தக்கதே 8

1114 திருமால் தலை பெற்ற
வரலாறு
மேற்படி.வேறு
ஆய காலையி லவன்புடை
நின்று மப்புகழைப்
பாய விண்ணவர்

கவர்ந்துகொண் டோகையிற்
படர்ந்தார்
மாயி ரும்புவி மிசைவள
ரிருபிறப் பாளர்க்
கேயு மெச்சனாம் மாயவ
னின்மையி னுயங்கி
எச்சன் - யக்ஞன்,
யாகவடிவினன். 9

1115 மீட்டு மெய்தினன் காஞ்சியை
விதியுளி வழிபட்
டீட்டு மன்பினுக் கெம்பிரா
னெதிரெழுந் தருளப்
பாட்டி சைப்பழ மறைகளாற்
பரசினன் நவில்வான்
தோட்ட லர்க்குழற் சசிமுலை
திளைத்ததோள் குரிசில் 10
1116 கலிவிருத்தம்
அறுபதம் முரன்றிசை முழக்கு

மாயிதழ்
நறுமலர்க் கடுக்கைசூழ் சடில
நாயக
எறுழ்வலிச் சிலையினா
லெச்ச னாகிய
சிறுமலர்த் துளாவினான்
சென்னி யற்றதால் 11
1117 உறப்புறு மெங்களுக் குதவு
முண்டியும்
மறத்தொழில் பயிலிய
மானர்க் கேன்றவான்
துறக்கமு மில்லையாய் விட்ட
துட்கென
இறத்தலி னெச்சனிவ் வுலகி
னெம்பிரான்
உறப்பு -நெருக்கம். 12
1118 ஆதலி னெச்சனுக் களித்தி
சென்னியென்
றோதினன் வேண்டலு

முரைத்தல் மேயினான்
மாதர்வெண் குழச்சிறு
மதிக்கொ ழுந்தினைப்
போதொடு மிலைச்சிய
சடிலப் புங்கவன் 13

1119 எம்புடை வரம்பெறு மிரும
ருத்துவ
உம்பரி னவன்தலை
யொன்றிக் கூடுக
நம்புமிவ் விருவரும் நந்தம்
ஆனையால்
பம்பிய வேள்வியில் பாகம்
எய்துக
இரு மருத்துவ உம்பர் -
வைத்திய தேவர்கள் இருவர்,
அசுவினி தேவர்கள். 14

1120 என்றருள் மழுவலான் சரண
மேத்திமற்
றொன்றிது வேண்டுவான்

உடைய நாதனே
மன்றநின் னருளினால்
புற்றின் வாயெழூஉத்
தின்றுநாணரச்செயுந்
திறல்பெற் றேனரோ 15

1121 ஆதலின் வெவ்வினைத்
தொடக்க றுக்குமிம்
மேதகு வரைப்புவன் மீக
நாதமென்
றோதவும் கண்டவர் பிறவி
யோவவும்
ஈதிநீ வரமென விடையி
னேந்தலும். 16

1122 தந்தனம் வரமெனச் சாற்றி
நீங்கினான்
இந்திரன் மீண்டன னிரும
ருத்துவத்
தந்திரத் தலைவரா லெச்சன்
றன்சிரம்

முந்துபோற் பொருத்தலும்
முளரிக் கண்ணினான் 17

1123 தெய்வத்தின் வலியினாற்
சென்னி பெற்றெழூஉக்
கொவ்வைச்செவ் வாயுமை
கூறன் தாள்தொழு
தவ்வத்த னாணையா
லவியின் பாகமங்
குய்வித்தோர்க் கமைத்துத்த
னுலகம் புக்கனன். 18

1124 இகழரு முகுந்தனே இந்த
வாறிழி
தகவுற விடும்பையில்
தங்குநீர்மையால்
உகலருஞ் செல்வத்தை
உடம்பை யல்லது
புகழினை விரும்பலும்
போதத் துன்பமே. 19

ஆகத் திருவிருத்தம் 1124

----

33. வயிரவேசப் படலம் **(1125 -1162)**

கலிவிருத்தம்

1125 வயிர வாளினான் வணங்கி
வெந்துயர்
வயிரம் மாற்றும்வன் மீகம்
ஓதினாம்
வயிர மாடமற் றதற்குத்
தென்திசை
வயிர வேச்சர மரபி
யம்புவாம் 1

1126 பிரமன் செருக்கு
வடவ ரைத்தலை முஞ்ச
மானெனும்

தடநெ டுங்கிரி தன்னி
டைச்சிலர்
படிம வுண்டியர் பாங்கின்
நோற்றுழி
அடல னப்பிரா னருளி
னெய்தினான் 2

1127 வதன மைந்தொடும் வந்து
தோன்றினான்
பதம லர்த்துணை பணிந்தி
றைஞ்சினார்
துதிமு ழக்கினாற் சூழ்ந்து
கைதொழூஉக்
கதம றுத்தவ ரிதுக டாயினார். 3

1128 இலகு மிச்சகம் யார்மு
தற்றுமன்
உலகெ வன்புடை யுயிர்த்தொ
டுங்கிடும்?
பலப சுக்களின் பாசம்
நீத்தருள்

தலைவன் யாரிது சாற்று
கென்றனர். 4

1129 ஐம்மு கத்தயன் அனைய
காலையின்
மம்மர் நெஞ்சினான்
மயங்கிக் கூறுவான்
இம்ம றைப்பொருள் உஆரு
முய்வகை
நும்ம னக்கொள நுவலக்
கேண்மினோ 5

1130 உலகி னுக்கியான் ஒருவ
னேயிறை
உலக மென்கணே யுதித்தொ
டுங்கிடும்
உலகெ லாமெனை வழிபட்
டும்பர்மேல்
உலகி னைத்தலைப் படுங்க
ளுண்மையே 6

1131 வேதங்கள் உரைத்தல்

கலிநிலைத்துறை
என்றான் விரிஞ்சன்
அதுகாலையில் வேத
மெல்லாம்
முன்றோன்றி யங்கண்
மொழிகுற்றன முண்ட கத்தின்
வென்றோய் புராணம்
பலசாத்திரம் வேதம் மற்றும்
குன்றான்ற வில்லான்
றனையே முதலென்று கூறும். 7
1132 அவனேமறு வற்ற பரம்பிர
மம்பு ராணன்
அவனேமுழு துந்தரு
காரணம் ஆங்கெ வர்க்கும்
அவனே இறைவன்
தொழுவார்க்கருள் வீட
ளிப்போன்
அவனேயென ஓதிவெவ்
வேறு முரைப்ப அங்கண் 8

1133 இருக்கு வேதங் கூறல்
எச்சன் றனக்கு
மிமையோர்க்குமெவ் வேதி
யர்க்கும்
அச்சங் கரனே அரசன்விசு
வாதி கன்சீர்
நச்சுமுனை ஈன்றருட்
பார்வையின் நோக்கி நல்கும்
மெய்ச்சித்துரு என்றறி என்ற
திருக்கு வேதம் 9

1134 யசுர் வேதங் கூறல்
தன்கூற்றில் வருங்கண நாதர்
தடுக்க லாற்றாக்
கொன்கூர்சர பாதிய
ரால்வயங் கூறும்
விண்ணோர்
வன்காழ்வலி செற்றவன்
யாரவ னேம திக்கு
நன்காரண னேதென்று

நவின்ற தடுத்த வேதம் 10
1135 சாமவேதங் கூறல்
தோலாவவை நாப்பண்
அடைந்து துரும்பு நட்டு
மாலாதி விண்ணோர்
வலிமுற்றவும் மாற்ற
வல்லோன்
ஆலாலம் உண்டோன்
அவனேயகி லங்களுக்கு
மேலாய வேதுஎன விண்டது 11
சாம வேதம்
1136 அதர்வண வேதங் கூறல்
வளிதாழ் விசும்பைப்
பசுந்தோலிற் சுருட்ட
வல்லோர்
உளரேல்புடை வீங்கி
யெழுந்து திரண்டு ருண்ட
இளவெம்முலை பங்கனை
யன்றியும் இன்ப முத்தி

அளவிற்பெற லாமென
விண்ட ததர்வ வேதம் 12
1137 முனிவோரெதிர் அந்தணன்
வேதம் மொழிந்த கேட்டுத்
தனிநாயகன் மாயையின்
வெகுண்டு சாற்றும்
சினநீடு தமோகுண
சீலனுருத்தி ரன்றான்
மனமோடுரை செல்லரு
நிட்களம் வான்பிரமம்
13

1138 பிரணவம் உரைத்தல்
சால்பானுயர் ஓமென்
மொழிப்பொருள் சம்பு
வென்றல்
ஏலாதென வம்மனு வேவடி
வெய்தி வந்து
மாலாலுரை செய்தனை நீகம
லப்பொ குட்டின்

மேலாயிது கேண்மதி
யென்றுமுன் நின்று 14
சொல்லும்.
1139 வேதத்தலை யிற்புக லுற்றுயர்
வேத ஈற்றும்
போதச்சுர மாய்நிறு வப்படு
பொற்பி னேன்யான்
மாதர்ப்பகு திக்குள் அடங்கி
வயங்கி னேற்கும்
ஆதிப்பரம் யாரவ னாகும்
மகேச னம்மா 15
1139r> எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
என்றிது விளம்பும் பிரணவந்
தனையும்
இகழ்ந்துதன்
பெருமையே வியப்ப
மன்றலந் துளவோன்
ஆயிடைத் தோன்றி

மன்றயான் கருத்தனென்
றுரைத்தான்
குன்றருங் கொடுநோய்
ஆணவக் குறும்பாற்
கோட்படு மிருவரும்
இவ்வா
றொன்றிய செருக்கான்
மீமிசை யிகலி யோவறப்
பிணங்குமவ் வேல்வை 16
வயிரவ சம்பவம் - பிரமன்
சிரமிழத்தல்
அலர்ந்தசெங் கமல
நிகரிணை விழியும்
அதுமுகிழ்த்
தனையதோர் விழியும்
மலர்ந்தபொன் நிறந்த
கேசமும் முகரோ
மங்களும் வடிவமுங்
காட்டி

நலந்திகழ் இரவி மண்டிலத்
துறையும்
நாயகன் அனையது
கண்டான்
சலந்தவிர்த் தருள்வான்
உருகெழத் தோன்றித்
தமனியக் கிரியென
நின்றான் 17
1141 காண்டலும் நெடியோன்
நடுங்கிநீத் தகன்றான்
கமல நாண்மலர்
மிசைக்கடவுள்
ஈண்டையென் புதல்வா
வருகென விளிப்ப
வெகுண்டரு ளெம்பிரா
னுருவின்
ஆண்டுவந் துதித்த வயிரவப்
புத்தேள்
அயன்மிசைச் செல்வுழி

அயனும்
மாண்டகு பிரமப்
படையெதிர் விடுத்தான்
வந்ததத் தடுப்பரும் 18
படையே.
1142 வருபடை வேகக் காற்றினின்
முரிய விரைந்துசெல்
வயிரவப் புத்தேள்
திருமலர்க் குரிசில்
பழித்திடும் அஞ்சாஞ்
சிரத்தினை யுகிரினாற்
கொய்தான்
பெருவிறல் உயிர்போய்
விழுந்தபின் மீளப்
பிஞ்ஞகன் அருளினால்
உய்ந்து
மருள்வலி நீங்கி
யெழுந்தனன் மறையோன்
வள்ளலை வணங்கிநின்

றேத்தும் 19
1143 நான்முகன் முறையிட்டு
வரம்பெறல்
விளைநறை யுகுக்குங்
கமலமென் பொகுட்டு
மேவரு மெனையெடுத்
தாண்ட
களைகணே ஆவித்
துணைவனே சருமக்
கலிங்கனே பிரமனே
இருகால்
வளைதரு பினாக பாணியே
யுனக்கு
நெய்யவி மடுத்துநல்
லோமம்
உளைவறப் புரிகேம்
உலப்பறும் வாழ்நாள்
உதவிமற் றெந்தமைக்
காக்க 20

1144 கரைபொரு திரங்கி
வெண்டிரை சுருட்டுங்
கருங்கடல் புடையுடுத்
தகன்ற
தரையொடு விசும்பின்
நள்ளிடைப் போந்த
தழல்நிறச் சுடரெறி
காந்திக்
குரைபுனல் மோலிக்
குழகனே தறுகண்
கொடுஞ்சினக்
கடுந்தொழிற் பகட்டு
விரைசெலற் கூற்றின்
அடுதிறற் பாச
மிடலறத் துணித்தெமைக்
காக்க
21

1145 உலகெலாம் விரியும் ஆதிகா
லத்தின்

ஒருவனே யாகிநின்
றுள்ளாய்
பலதிறப் புவன நாயகர்
தம்மைப் பாற்படப்
பயந்தளித் தருள்வோய்
மலர்தலை உலகம் மீளவந்
தொடுங்க
மன்னிவீற் றிருந்தருள்
முதலே
அலகிலா வருளான்
நெய்யவி மிசைந்தீண்
டாயுளை அளித்தெமைக்
காக்க 22
1146 சிறுவிதி மகவாய் முன்வரும்
பிராட்டி
யம்பிகை சீரி லக்குமிகோ
மறுவறும் அகில காரணி
மலையான்
மகளெனப் பெயரிய

தலைவி
நறுமலர்க் கடுக்கைத்
தொடைய லெம்பெருமான்
நலங்கெழு சத்தியே
வினைமா
சறுமுறை யிருதாள் வழிபடு
கின்றேம்
ஆயுளை யளித்தெமைக்
காக்க 23
1147 அகிலமீன் றெடுத்த இருமுது
குரவீர்
அடியிணை போற்றி
யென்றேத்து
நகுமலர்ப் பதுமத்
தவிசினோன் துதிக்கு
நயந்துளங் கருணைகூர்ந்
தருளி
முகிழ்முலை யொருபால்
மணந்துவீற் றிருந்து

முரண்கெடக் கூற்றுயிர்
குடித்த
பகையடு கணிச்சி யாதியம்
பகவன்
பிரமனைப் பார்த்திது
பகரும். 24

1148 அறுசீர்க் கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
இன்று தொட்டுநீ நான்முக
னாகியெம்
மாணையிற் பிறழாமே
நன்று வாழ்தியால் வேட்டது
நவில்கென
நாயினேன் உய்ந்தேனிங்
கொன்று நின்னடிக் கன்புதந்
தடியனேன்
உஞற்றிய
பிழையெல்லாம்
மன்ற நீபொறுத் தருளெனத்

திசைமுகன்
வேண்டலும் வரமீந்து 25

1149 வயிரவர் வெற்றிப் படர்ச்சி
கூர்த்த சூலமுங் கபாலமுங்
கொண்டு
கைதொழு தொருபுடை
நிற்கும்
சூர்த்த நோக்குடை
வயிரவத்தோன்
றலைநோக் கினனிது
சொல்வான்
கார்த்த மேனியோய் வயிரவ
காலன்நீ
கலவி கரணன் சீர்சால்
வார்த்தை ழேழ்பெல
விகரணன்
பெலப்பிர மதனுமா
கின்றாய்
26

1150 சறுவ பூதைக தமனனீ
யெம்முடைத்
தனையர்கள் தமின்மூத்த
சிறுவ னேயெனத் திருவருள்
செய்துநீ
திறற்கணம் புடைசூழ
வெறிம லர்த்துழாய்ப்
பண்ணவன் முதலிய
விண்ணவர்
உலகெல்லாம்
குறுகி வார்கறைப்
பிச்சையேற்
றவர்மனக்
கொடுஞ்செருக் கறமாற்றி 27
1151 விதியைப் பற்றுமிம்
முனிவரர் செருக்கையும்
வீடுமென் றருள்கூரும்
பதியைத் தாழ்ந்தனன்
விடைகொடு வயிரவப்

பண்ணவன் படர்குற்றான்
மதியக் கீற்றணி யெம்பிரான்
மறைந்தனன்
வார்கழல் தொழுதேத்தி
அதிர்வின் தீர்ந்திடும்
மலரவன் முதலியோர்
அவரவர் இடம்புக்கார். 28

1152 உட்கத் தோன்றிய வயிரவன்
முன்னுற
நெடியவன் உலகுற்றான்
தட்கச் சென்றெதிர்
வாயிலோர்த் துரந்தனன்
விடுவச் சேனனைத்
தாக்கிக்
கொட்கச் சூலத்தின்
நுதியினிற் கோத்தனன்
குறுகினன் வட்காரை
வட்கப் போர்புரி மாயவன்
இருக்கையுள்

மதுகையின் நிகரில்லான் 29
1153 பிச்சை தேரிய வருஞ்செயல்
கேட்டனன்
பெட்பொடும்
விரைந்தெய்திப்
பச்சை மேனியோன்
மனைவியர் இருவரும்
பாங்குற வெதிர்கொண்டு
செச்சை நாண்மலர்த் திருவடி
வணங்கினன்
செம்புனற் பலியாரும்
மெச்ச நெற்றியின்
நரம்பினைப் பிடுங்குபு
விட்டனன் கபாலத்துள்
30
1155 தாரை யாகிநூ றாயிரம்
ஆண்டள
வொழுகியுந்
தகுநெய்த்தோர்

ஈர வெண்டலைக் கபாலத்தை
நிறைத்தில
திரத்தமுற் றறலோடும்
வீர மாதவன் நிலமிசை
மூர்ச்சித்து
வீழ்ந்தனன் அதுகாலை
வார முற்றருள் வயிரவன்
திருக்கையால்
வருடினன்
மயல்தீர்ந்தான் 31

1156 அயர்வு யிர்த்தனன்
எழுந்தனன் அஞ்சலி
அளித்தனன்
குனிசார்ங்கன்
வயிர வப்பிரான் திருவடிப்
பத்தியும்
மற்றவன் தன்மாட்டுப்
பயிலும் இன்னருட்
கருணையும் வேண்டினான்

பரிந்தவற் கவைநல்கிப்
பெயர்பு மீண்டனன்
பிச்சைதேர்ந் தருளிய
பிறாண்டும் எய்தினன்
மாதோ 32

1157 உலக மெங்கணுந்
திரிந்துநெய்த் தோர்ப்பலி
யேற்பவ
னெனெவொன்னார்
வலமி சைந்தவேற் கடவுளர்
தருக்கற
வாங்கினன்
முனிச்செல்வர்
குலம டப்பிடி யந்நலா
ரையுங்குறு
நகையினின் மயல்பூட்டி
நிலவ ரைப்பினிற் காஞ்சியை
யணுகினன்

நெடுந்தகை நெறியானே 33
1158 வயிரவர் வழிபாடு
கறைக்க பாலத்தை
யொருவயின் நிறுவினன்
சேனைகா வலன்றன்னை
இறைத்த செம்புனற்
சூலத்தின் நுதியினின்
றிழிச்சுபு மால்வேண்ட
நிரைந்த பேரருட்
கருணையால் உதவினன்
நிகழ்ந்தனன் பெயரானே
மறைக்கு நாயகன் வயிரவேச்
சரன்றனை
நிறீஇயினன்
வழிபட்டான்
34
1159 ஐய னேமறை முடிமிசை
நடித்தருள்
அமலனே

யெனையாண்ட
மெய்ய னேயெனப்
பழிச்சிநெக் குருகினன்
விளங்கியிவ்
விலிங்கத்தே
தைய லோடினி தமர்ந்தருள்
யானும்நின்
சந்நிதி யெதிர்வைகி
உய்யு மாறருள் அடியனேன்
செயத்தகும் 35
உறுபணி யருளென்றான்
1160 வேண்டி நின்றிரந்
துரைத்தலுங்
கருணையான் மேவியிங்
குறைகின்றேம்
ஈண்டு நீயெதிர் வைகியித்
திருநகர்
புரந்தினி தமர்வாயால்
காண்ட குங்கபா

லத்தின்நெய்த் தோரைநின்
கணங்களுக்
கருளென்னாப்
பூண்ட பேரருள் வழங்கினன்
எம்பிரான் வயிரவப்
புத்தேளும் 36

1161 குருதி ஈர்ம்புனல்
கணங்களுக் களித்தனன்
குடிப்புழிச் சிலவேனும்
பருகு தற்குப்போ தாமைகண்
டவனிமேற்
பறந்தலைப்
பெருவேந்தர்
செருவில் ஏற்றுயிர் மடிந்தவர்
விண்மிசைத்
திகழவங் கவர்செந்நீர்
இரண மண்டில வயிரவன்
கணங்களுக்
கினிதமைத்

தருள்செய்தான் 37

1162 கயிர வத்தொழில்
கவர்ந்தவாய் ஆய்ச்சியர்
பாடியிற் கவர்ந்துண்ட
தயிர வற்கயர் வொழித்தருள்
வயிரவத் தம்பிரான்
தொழுதேத்தும்
வயிர வப்பெயர் ஈசனை
வணங்குநர் அவமிருத்
துவின்நீங்கிச்
செயிர வத்தைகள் முழுவதுங்
கடந்துபோய்ச் சிவனடி
நிழல்சேர்வார்.
கயிரவம் - செவ்வாம்பல்.
செயிரவத்தைகள் -
குற்றநிலைகள்.
35

ஆகத்திருவிருத்தம் 1162

----

34. விடுவச்சேனேசப் படலம் **(1163-1193)**

கலிநிலைத்துறை

1163 போதணி பொங்கர்
உடுத்ததண் கச்சிப் புரத்திடை
மாதர்வண் கோயில் வயிரவே
சத்தை வகுத்தனம்
ஆதியும் அந்தமும் இல்லான்
அமர்ந்தருள் அங்கதன்
மேதகு தென்பால் விடுவச்சே
னேச்சரம் விள்ளுவாம்
பொங்கர் - சோலை 1

1164 விஷ்ணு சக்கரம்
இழந்தயர்தல்
வெந்தொழில் தக்கனார்
வேள்வி விளிந்தநாள்
மாயவன்
சந்திர சேகரன் தாளிணை

ஏத்தி விடைகொண்டே
அந்தண் விரசை கடந்துவை
குந்தம் அடைந்தபின்
சுந்தரப் பொன்தவி சேறி
இருந்திது சூழ்ந்தனன்.
விரசை என்பது
வைகுந்தத்திற்கு
இப்புறத்திலுள்ள ஓராறு.. 2
1165 மலைவறு காட்சி விடுவச்சே
னன்முதல் மந்திரித்
தலைவர் தமக்கு நிகழ்ந்தது
சாற்றிக் கவன்றனன்
குலவும் அரக்கர் அவுணரைப்
போரிற் கொலைசெய்திவ்
வுலக முழுவது மோம்புதல்
என்தொழி லாகுமால்
3

1166 ஏயு மலங்கரத் தின்றித்
தொடங்கும் உழவன்போல்

ஆயுதங் கையின்றி எவ்வா
றகிலம் புரப்பல்யான்
காய்கதிர் மண்டிலந்
தோற்றுங் கடவுள்மா சக்கரம்
மாய்வரும் யாக்கைத் ததீசிய
னால்வாய் மடிந்ததே
அலம் - ஏர். திருமால் ததீசி
முனிவர்மேல் சக்கரம் ஏவிய
வரலாற்றை மேலே
இட்டசித்தீசப் படலத்திற் 4
காண்க

1167 அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
மதனுடைத்திண் சலந்தரனை
உயிர்செகுப்பச்
சிவபெருமான் வகுத்த
சோதிச்
சுதரிசனப் படையன்னோன்
தரப்பெற்றேன்
அஃதின்று தக்கன் வேள்வி

சிதைவுசெயுந் திறல்வீர
பத்திரன்மேல்
விடுத்தலுமச் செல்வன்
பூண்ட
கதமுறுவெண் டலையொன்று
கவ்வியதால்
இனிச்செய்யக் கடவ
தென்னே.
1168 நஞ்சுபடு துளையெயிறு
தனையிழந்த
நாகத்தின் உயிர்ப்பும்
ஒன்னார்
அஞ்சுதகத் தலைச்செல்லுங்
கோடிழந்த
கடாக்களிற்றின் அடலும்
ஏற்றார்
நெஞ்சுருவப் பாயுமிரு
மருப்பிழந்த
விடையேற்றின்

நெறிப்பும் கூர்வாய்
வஞ்சநெடும் படையிழந்த
மதவீரன்
வீறுமெவன் செய்யும்
மாதோ
உயிர்ப்பு - சீறுதல். நெறிப்பு -
நிமிர்ப்பு. வீறு - பெருமிதம் 6
1169 ஆழிகரத் துளதாயின்
சிவனருளால்
வியனுலகம் அளிப்பேன்
அன்றிப்
பாழிவரைத் தடம்புயத்தீர்
என்செய்வேன்
எனக்கவன்று
பரியுங்காலை
வாழிநெடும் பொலஞ்சிறைய
புள்ளூர்தி
தனக்கிரண்டாம் வடிவ
மான

காழிகந்த பெருங்கீர்த்தி
உலம்பொருதோட்
கணைகழற்கால் விடுவச்
சேனன்
பாழி - பெரிய.
விடுவச்சேனனை
விட்டுணுவின் இரண்டாம்
வடிவமென்பர்.
இரண்டாம் வடிவம் என்பதை
அபரம் என்றும் கூறுவர்.
அபரவிஷ்ணு என்றவாறு
காழ் இகந்த - மனவயிரம்
அற்ற 7

1170 வீரபத்திரர்பால்
விடுவச்சேனன் செல்லல்
அன்றென்னை வயிரவனார்
சூலத்தின்
விடுவித்தே யருளும்
நீலக்

குன்றன்னான் றனக்காழி கொணர்ந்தளித்துக்
கடன்தீர்த்துக்
கொள்வேன் இந்நாள்
என்றெண்ணி எழுந்திறைஞ்சி வயவீர
பத்தி ரன்பால் யான்போ யின்னே
நன்றுள்ளம் மகிழ்வித்துக் கொடுவருவல்
ஆழியென்று நவின்று போற்ற
8

1171 அங்கவனைக் கொண்டாடி விடைகொடுத்தான்
திருமார்பன் அவனும் போந்து
புங்கவர்சூழ் வயவீரன் இருக்கைமுதற்

கோபுரமுன் புக்க காலை
மங்கருஞ்சீர்ப் பானுகம்பன்
முதலாய
வாயில்கா வலர்கள்
நோக்கிப்
பங்கமுற வெகுண்டெ
ழுந்தார் அச்சுறுத்தார்
அதுக்கினார் பழங்கண்
நீட. 9
1172 பிறைசெய்த கரங்கொண்டு
பிடர்பிடித்து
நீளிடைக்கண்
உந்தலோடும்
கறைசெய்த வேல்தானைக்
காவலனாங்
கிருந்தெண்ணிக் கவலை
கூர்ந்தான்
முறைசெய்த முனிவோர்கள்
அந்நெறியிற்

செலநோக்கி முன்போய்
நின்று
மிறைசெய்த செயலனைத்தும்
தன்வரவும்
ஆங்கவர்க்கு விளங்கக்
கூறி
1173 விடுவச்சேனன் காஞ்சியை
அடைந்து வழிபடல்
இனிச்செய்யுந் திறம்நீவிர்
கூறுகெனத்
தாபதரும் எண்ணி
நோக்கிப்
பனித்துண்டம்
மிலைந்தானைக்
காஞ்சியினில்
தாபித்துப் பரவிப்
போற்றின்
மனத்தொன்றும்
எண்ணமெலாம்

பெறுவாயென்
றியம்புதலும் மகிழ்ச்சி
கூர்ந்து
கனித்தொண்டை
வாயுமையாள் ஒருபாகன்
திருக்காஞ்சி நகரஞ்
சேர்ந்தான் 11
1174 அங்கடைந்து தன்பெயராற்
சிவலிங்க
மிருத்திமகிழ்ந் தருச்சித்
தேத்திப்
பொங்குபெருங் காதலினால்
இனியதவம்
பூண்டிருந் தானாக
அந்நாள்
வெங்கடுநேர் வியாக்கிரனும்
அசகரனும்
பஞ்சமேட் டிரனு
மென்னும்

இங்கிவர்முத் தானவரும் வரப்பேற்றால்
எவ்வுலகும் வருந்தச் செய்வார்
வியாக்கிரன் - புலி வடிவினன். அசகரன் - மலைப்பாம்பு வடிவினன். பஞ்சமேட்டிரன் - ஐந்து ஆண்குறிகளையுடையவன். 12
தானவர் - அசுரர்.

அன்னோரைத் தெறுபாக்கு விண்ணாடர்
விரிஞ்சனொடும் அளவளாவிப்
பொன்னாடை
யுடையான்கைப் படையின்றி
வறங்கூரும் புதுமை நோக்கி
என்னாத விடத்தணுகி

மகிழ்ந்திறைஞ்சி
இயம்புதலும் இமயம்
ஈன்ற
மின்னாளும் இடத்தானும்
வயவீர பத்திரனை
விடுத்தான் மன்னோ
தெறுபாக்கு - அழிக்க. 13
என்+நாதன்= என்னாதன்
1176 அவனுணுகித் தயித்தியர்கள்
மூவரையும்
எதிர்ந்துபொரு தழித்து
வீட்டித்
தவம்நிறையுந் திருக்காஞ்சி
வளநகர்க்கு
நெறியானே சார்த
லோடும்
சிவமுதலைத்
தொழுதுறையும் முகுந்தனார்
தஞ்சேனைத் தலைவன்

ஆங்கே
கவலையெலாம் விண்டகல
வயவீரன்
றனையெளிதிற் காணப்
பெற்றான். 14

1177 முயல்வுற்றும் அரிதாய
திருக்காட்சி
முயலாமே எய்தப்
பெற்றான்
இயல்புற்ற பெருந்தவத்தீர்
சிவபூசைப்
பயனெவரே அளக்கற்
பாலார்
பெயர்வுற்றுச் சென்றாடுந்
தீர்த்தமெதிர்
வந்தாடப் பெற்றோ
னன்னான்
பயில்வுற்ற மகிழ்வோடும்
வீழ்ந்திறைஞ்சி

மறைமொழியாற் பரச 15
லுற்றான்
1178 நன்பார்நீர் தீவளிவான்
உலகெங்கும்
விராய்நின்ற நலமே
போற்றி
முன்பாலும் தென்பாலும்
பின்பாலும்
வடபாலும் மேலும்
மூவா
நின்பாரச் சிலைபோற்றி
அன்பாளர்க்
கன்பான நித்த போற்றி
வன்பாளர் தமைச்சீறும்
வெம்புலிப்போத்
தன்னானே என்று
வாழ்த்தா 16
1179 திருவுள்ளங் களிசிறப்ப
வேட்டதெவன்

புகலென்னாச் செம்மல்
கேட்பக்
கருவண்ணன் தமனானோன்
கைகூப்பி
நின்றியம்புங்
கவுரிபாகன்
அருளுண்மை தெளியாத
தக்கன்றன்
வேள்வியைநீ அழித்த
ஞான்று
தெருளின்றி அமரேற்று
நெடுமாலுன்
மிசைவிடுத்த திகிரி
தன்னை 17
அற்றவர்கட் கினியாயுன்
திருமேனி
மிசைப்பூண்ட அயன்க
பாலம்
பற்றிவிழுங் கியதிந்நாள்

அடியேனுக்
களித்தியெனப் பகரக்
கேளாச்
சொற்ற துநங் கரத்தில்லை
கபாலத்தின்
வாயுளதேல் துகளொன்
றில்லாய்
மற்றதுவே தரக்கோடி
யெத்திறத்தும்
எனப்புகன்றான் வாகை
வேலான் 18

1181 விடுவச்சேனன் விகடக்
கூத்தாடுதல்
உரைத்தமொழி
உளங்கொள்ளா இனிச்செய்வ
தென்னேயென்
றோர்ந்தான் யாருஞ்
சிரிக்கலுறக் காலிரண்டும்

கரமிரண்டும்
குஞ்சிதமாச் செய்து
கொண்டு
வரித்தகழல் வீரனெதிர்
வாய்நாசி
விழியிணையை மாறி
மாறிச்
சுரித்தசைத்து நடஞ்செய்தான்
எவ்வமொடு
பயங்காட்டி எயிறு
தோன்ற
குஞ்சிதம் - வளைவு. சுரித்து -
முறுக்கி.
எவ்வம் - துன்பம். எயிறு - 19
பல்
1182 இவ்வண்ணம் உடல்கூனி
வளைதந்துநெளிந்
தொருவிகடம் இயற்ற
நோக்கிச்

செவ்வண்ண வயவீரன்
வறிதுநகை
தோற்றுதலும் திரண்டோ
ரெல்லாம்
மைவண்ணக் கடல்கிளர்ந்தா
லெனநகைத்தார்
அக்காலை மலர்மேல்
வைகும்
அவ்வண்ணல் நகுபைங்கண்
வெண்டலையும்
அதுநோக்கிச் சிரித்த
லோடும்
1183 போராழி அதன்வாயிற்
கழிந்துபுவி
மிசைவீழப் பொருக்கென்
றங்கை
ஓரானை முகக்கடவுள்
அதுகவர்ந்தங்
கறியான்போன் றிருப்ப

நோக்கிப்
பேராண்மைப்
படைத்தலைவன்
இனிச்செயலே
தென்றழுங்கிப் பேதுற்
றந்தச்
சீராளன் திருமுன்புங்
கைகண்ட
விகடநடஞ் செய்து
வேண்ட 21
1184 விடுவச்சேனன்
விநாயகரிடத்தில் சக்கரம்
பெறுதல்
ஏக்கறவான் அவனியற்றும்
விகடநடம்
நெடும்போதெம்
பெருமான் நோக்கி
மாக்கருணை சுரந்தருளி
ஆழியவன்

றனக்களித்தான்
அறத்தான் மிக்கீர்
போக்கறுமிக் காரணத்தால்
அன்றுமுதல்
காஞ்சியினைப்
புழைக்கைத் தேவை
ஊக்கமுறுந் திறல்விகட
சக்கரவி
நாயகனென் றுலகங்
கூறும்.
விடுவச்சேனன் சக்கரத்தை
விட்டுணுவிடம் சேர்த்தல் 22

1185 கலிநிலைத்துறை
விகட சக்கர விநாயகன்
அளித்தவத் திகிரி
அகம லர்ச்சியாற் பெற்றனன்
மீண்டனன் அகிலம்
புகழும் மால்புரத்
தெய்தினான் பொலம்புனை

யாடைத்
தகவி னானடி இறைஞ்சியச்
சக்கரம் ஈந்தான். 23

1186 கண்ட னன்பணிப் பாயலான்
கவலைகள் முழுதும்
விண்ட னன்தழீஇக்
கொண்டனன் மீமிசை
வியப்புக்
கொண்ட னன்தன
தமைச்சியல் பூண்டவக்
குரிசிற்
கண்டர் போற்றுசே னாபதித் 24
தலைமையன் றளித்தான்
1187 விடுவச்சேனன்
விஷ்ணுவினிடத்தில் வரம்
பெறல்
உருத்தி ரச்செயல் வீரபத்
திரன்புடை உற்றுத்

திருத்த கும்படை பெற்றவா
செப்புகென் றிசைக்குங்
கருத்த னுக்கவன் நிகழ்ந்தன
யாவையுங் கரைந்தான்
அருத்தி கூர்படைக் 25
கிறையவன் அச்சுதன் கேளா
1188 முறுவல் பூத்தனன்
மொழியுமவ் விகடநா
டகத்தை
உறுவர் ஏறனாய் எம்மெதிர்
காட்டுகென் றுரைப்பத்
தெறுபெ ரும்படைக்
கிறைவனுந் திருந்தவைக்
களத்து
நறும லர்த்துழா யவனெதிர்
நடித்தனன் அதனை 26
1189 நோக்கி யற்புதம் எய்தினன்
மாயவன் நுவல்வான்
ஊக்கும் ஆற்றலோய்

உள்ளமும் விழிகளும்
உவகை
மீக்கொ ளப்புரி வியத்தகும்
இப்பெரு விகடம்
பார்க்கில் யாவரே கழிபெரு
மகிழ்ச்சியிற் படாதார் 27
1190 எமக்கு நன்மகிழ் வளிக்குமிக்
கூத்தினை இதன்மேல்
நமக்கு முன்னுற நலங்கெழீஇ
நடிக்கும்நம் அடியார்
தமக்கு வேட்டன
வழங்குவேம் தழல்மணிக்
கதிர்கள்
இமைக்குங் காஞ்சியின்
வரதரா சப்பெயர் எம்முன். 28
1191 எவர்கள் இத்தனிக் கூத்தினை
இயற்றுமார் வத்தார்
அவர்க ளேயெமக் கினியவர்
சாலவென் றருளிப்

புவனம் ஏத்துமத் திகிரியை
விதியுளிப் பூசித்
துவகை மீக்கொளக்
கரமிசைக் கொண்டனன்
உரைப்பான் 29

1192 முன்னை நாளுயர் கச்சியின்
வயிரவ முதல்வன்
றன்னை வேண்டிநன்
றிரந்துசூ லத்தலைக் கிடந்த
நின்னை யான்விடு வித்தனன்
அதற்குநே ராக
இன்ன தாயகைம் மாறுநீ
அளித்தனை யிந்நாள்
30

1193 அறுசீர்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
செய்ந்நன்றி யறிவோரும்
அதன்பயனைப்
பெறுவோரும் திரைநீர்

வைப்பின்
நின்னன்றி யாருளரோ காஞ்சியில்நீ
தொழுதேத்தும் இலிங்கம் போற்றி
உன்னன்பின் செயலிதனைக் கேட்டோர்கள்
எம்முலகம் உறுக யென்னாத்
தன்னன்பின் கிழவோனைத் தழீஇக்கொண்டு
மகிழ்ந்திருந்தான் சார்ங்க பாணி. 31

ஆகத் திருவிருத்தம் 1193

----

35. தக்கேசப் படலம் **(1194-1270)**

கலிநிலைத்துறை

1194 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
விரவினோர் தணக்க
லாற்றா விடுவச்சே
னேச்ச ரத்தின்
வரவினைத் தெரிந்த
வாறு வகுத்தெடுத்
துரைத்தேம் இப்பால்
இரவெரி யாடு
மெம்மான் இனிதமர்
அதன்கீழ்ப் பாங்கர்க்
கரவிலார்க் கருளுந்
தக்கேச் சரத்தியல் கட்டு
ரைப்பாம் 1

1195 தக்கன் மைந்தரை நாரதர்
தவத்திற் செலுத்தல்
பொறிவரிச் சுரும்பு மூசப்
புரிமுறுக் குடைந்து

விள்ளுஞ்
செறியிதழ்ப் புழற்கால்
கஞ்சத் திருமலர்ப்
பொகுட்டு வாழ்க்கை
அறிவன தேவ லாற்றால்
அடல்வலித் தக்கன்
என்போன்
மறிவரு வரத்தாற்
பல்லோர் மைந்தரைப்
படைத்தான் மன்னோ 2
1196 அங்கவர் தக்க னேவ
லாற்றினாற் படைப்பான்
எண்ணித்
தங்களுள் முயலுங்
காலைத் தந்திரிக் கருவிச்
சால்பின்
நங்கையோர் பாகற்
பேணும் நாரதன்
அவர்பால் தோன்றி

இங்குநீர் உழக்குஞ்
செய்கை என்னெனக்
கடாவ அன்னோர் 3
1197 படைமினென் றெம்மைத்
தாதை பணித்தனன்
படைக்கும் ஆற்றல்
அடைவெமக் கருளிச்
செய்யாய் ஐயவென்
றிறுத்தார் கேளா
நடைநெறி பிறழா
வாய்மை நாரதன் மகதி
நல்யா
ழுடையவன் அனையர்
தேறச் செவியறி வுறுக்க
லுற்றான் 4
1198 ஐந்தொழில் நடாத்து
முக்கண் ஐயனே உலகம்
எல்லாம்
மைந்துறப் படைக்கின்

றானால் மற்றும்நீர்
உழந்தீ ராயின்
பந்தமே பயக்கும் பந்தப்
படைப்பினாற் பயப்ப
தென்னே
வெந்தளைப் பட்டோர்
வேறு நிகளமும் விழைவ
ரேயோ 5

1199 பிணிப்புறு நிகளம்
நீக்கும் பெற்றியே
எவரும் பெட்பர்
கணிப்பருந் தவத்தான்
மிக்கீர் தெளிமினோ
கருணை வெள்ள
மணிக்களத் திறைவன்
பாதம் வழிபடல் ஒன்றே
யன்றிப்
பணித்திடும் எவையும்

தீய பந்தமே பயக்குங் 6
கண்டீர்
1200 ஆருயிர்க் குறுதிப்
பேறாம் அரும்பயன்
எவற்றி னுள்ளுஞ்
சீரிய முத்தியொன்றே
சிறந்ததாம் ஏனைப் பேறு
பேரிடர்ப் பால வாகு
மாதலாற் பேசக்
கேண்மின்
நாரியோர் பாகன் மேய
கச்சிமா நகரம் நண்ணி 7
1201 சிவலிங்கம் நிறுவிப்
போற்றித் திகழ்சிவ
ஞானப் பேற்றால்
கவலும்பொய்ப் பிறவி
மாசு கழுவிவீ டுறுமின்
என்னா
நுவலுஞ்சீர் முனிவர்

கோமான் நோன்கழல்
இறைஞ்சி ஏத்தித்
தவலின்றத் தக்க னீன்றா
ரத்தொழில் தலைநின்
றுய்ந்தார் 8
1202 வினைவலித் தக்கன்
கேளா வெய்துயிர்த்
தழுங்கி வேறு
தனையரைப் படைத்தான்
அன்னோர் தமக்குமம்
முனிவ னெய்தி
இனையவா றியம்பி
மீட்பக் காஞ்சியி
னிலிங்கந் தாபித்
தனையவா றருச்சித்
தேத்தி அவர்களும் முத்த
ரானார் 9
1203 தக்கன் வேள்வி செய்யத்
தொடங்கல்

தக்கனா ரிடருள் மூழ்கித்
தழலெழ நோக்கி
யென்றன்
மக்களைச் சிவன்பால்
அன்பு மருவுறுத் துலக
வாழ்க்கை
ஒக்கநீ கெடுத்தாய் மக்கள்
மனையுனக் கின்மை
யாக
முக்கணற் குரியாய்
என்னா முனிவனைச்
சபித்துப் பின்னர்
1204 கன்னியர் தமையே
பெற்றான் முனிவனுங்
கனன்று நோக்கி
நின்னுடைப் புதல்வ
ரெல்லாம் நெறிச்செல
விடுத்தேன் அற்றால்
என்னைமற் சபித்தாய்

பேதைத் தக்கநீ யின்னே
நெற்றித்
தன்னிடை விழித்த
எம்மான் தண்டிக்கப்
படுக என்றான் 11
1205 இவன்நிலை யிதுவாம்
ஏனை இமையவர்
தமைத்த தீசித்
தவமுனி சபித்தான்
பார்ப்பான் தவறிலி
தமியன் என்னை
அவமுறப் பொருதெல்
லீரும் அகாரணத்
தெதிர்த்தீர் நீயிர்
சிவபிரான் வெகுளித்
தீக்கோட் படுகெனச்
செயிர்த்து மேனாள்
12

1206 இருதிறத் தவர்க்கும்

சாபம் பழுத்தவா றியம்பு
கின்றாம்
கருவியாழ் முனிவன்
சீறிக் கழறிப் பின்னர்த்
தக்கன்
தெருமரு மயலின்
மூழ்கிச் செருக்கினாற்
புரமூன் றட்ட
ஒருவனை யன்றி
வேள்வி உஞற்றுவான் 13
தொடங்கி னானால்
1207 ததீசி முனிவர் தக்கனுக்கு
உரைத்தல்
மருத்துவர் முனிவர்
சித்தர் வசுக்களா தித்தர்
மற்றை
உருத்திரர் அயன்மால்
ஏனோர் யாவரும்
உடங்கு சேரத்

திருத்தக விளித்து
வேள்வி செய்வுழித் ததீசி
மேலோன்
உருத்தனன் அவையை
நோக்கித் தக்கனுக்
குரைக்க லுற்றான் 14

1208 தக்கன் ததீசி முனிவருக்கு
உரைத்தல்
அளித்தருள் பயக்கும்
வேள்விக் கரசனாஞ்
சிவனை ஈண்டு
விளித்திலை
யெவன்கொல் என்று
வினாதலும் தக்கன்
சொல்லும்
இளிப்பரும் எச்சந்
தன்னை எச்சத்தால்
தொழுக என்னத்
தெளித்திடுஞ் சுருதி

எச்சன் மாயவன் எனவுஞ்
செப்பும் 15

1209 ஆதலின் எச்ச மூர்த்தி
அச்சுதன் அவனே
யன்றிப்
போதருந் தமோகு
ணத்தின் உருத்திரன்
ஈண்டுப் போதற்
கேதுவொன்
றில்லைகாண்டி
யென்றலும் முனிவன்
நக்கு
நோதகும் அவையின்
உள்ளார் யாரையும்
நோக்கிச் சொல்வான்
எச்சம் -யக்ஞம், வேள்வி. 16

1210 ததீசி முனிவர் மறுமொழி
கூறல்
எச்சத்தா லெச்ச

மென்னும்
மறைப்பொருள் இதுவோ
கூறீர்
எச்சத்தின் வேறாம்
ஏனைக் கருமங்கட்
கெச்சம் போல
எச்சத்திற் குயர்ந்தோன்
வெள்ளை யேற்றினான்
எனுங்க ருத்தால்
எச்சச்சொல் லதனான்
முக்கட் பகவனை
இயம்பும் அங்கண் 17
1211 ஆதலின் எச்சந் தன்னால்
அணங்கொரு பாகன்
றன்னை
மாதவன் முதலாம்
விண்ணோர் வணங்கினர்
வழிபட் டுய்யப்
போதுவ ரென்ப தன்றே

அம்மறைப் பொருளா
மன்றி
ஏதமில் லெச்சந் தன்னால்
தனைத்தொழு மென்ப
தாமோ 18

1212 சகந்தனில் எவருந்
தம்மின் உயர்ந்தவர்
தமைப்பூ சிப்பர்
உகந்தவர்க் கன்றித்
தம்மோ டொத்தவர்
இழிந்தோர் தம்மை
அகந்தெறப் பூசை
செய்வா ராருளார் விதியு
மற்றே
மகந்தனக் கரசன் முக்கண்
வள்ளலே என்னும்
வேதம் 19

1213 மலர்தலை உலக

மெல்லாம் வழிபடு
கடவுள் என்றும்
அலைகடல் உயிர்த்த
நஞ்சம் அமுதுசெய்
தருளும் மேருச்
சிலையுடை முதலே
என்றி யாரிது தெளியார்
என்னாப்
பலர்புகழ் ததீசி
மேலோன் பகர்ந்தனன்
பகரக் கேட்டு
1214 ததீசி முனிவர் சபித்தல்
அவைக்களத் துறையும்
பார்ப்பார் தருபொருட்
காசை கூர்ந்து
கவர்த்தபுல் லறிவின்
மான்று கடுந்தொழில்
தக்கன் கூற்றே
நிவப்புறப் புகற லோடும்

நெடுந்தகை மறுவில்
காட்சித்
தவத்திறல் ததீசி சீறி
விப்பிரர் தம்மை நோக்கி 21

1215 படுபொருள் வெ·கு நீராற்
பார்ப்பனக் கடையர்
காள்நீர்
நடுவிகந் துரைத்த
வாற்றான் நடலைகூர்
ஒழுக்கம் பூண்டு
கெடுநெறி பற்றிச் சைவ
நிந்தையிற் கிளர்ச்சி
கொண்டு
கொடுமுகக் கலியில்
தோன்றிக் கலாய்த்தனீர்
இடும்பை கூர்ந்து. 22

1216 வைதிகப் புறத்த ராகிச்
சைவநூல் வழியைக்

கைவிட்
டுய்தியில் புறநூல் பற்றி
உலப்பரு மறையின்
நிந்தை
ஐதெனப் புகன்று வேற்று
மொழியினை யாத
ரித்துப்
பொய்திகழ் நரகின்
உய்க்கும் புண்டரம் 23
பொலியக் கொண்டு
1217 எண்டிகழ் மறையீ
றெல்லாம்
இயம்பும்வெண் ணீற்று
மும்மைப்
புண்டரம் அக்க மாலை
சிவலிங்க பூசை தம்மின்
விண்டிடா வயிரங்
கொண்டு திகிரியான்
வெந்த புண்ணைத்

தண்டுசங் காழி கஞ்சக்
குறிகளைத் தனுவில்
தாங்கி 24
1218 அந்தணர் தமக்குத் தேவா
மரனடி தாழாது தோளின்
வந்தவர் தமக்குத்
தேவாம் மாயனைத்
தழுவிப் பேணி
நிந்தனைக் குரிய ராகி
நிலமிசைத் திரிக வாளா
நொந்துநீர் தழுவும்
மாலும் நுங்களுக் 25
கருள்செய் யானால்
1219 என்னவெங் கொடிய
சாபம் இயம்பினான்
சிதம்புத் தக்கன்
றன்னைமுன் செயிர்த்து
நோக்கிச் சாற்றுவான்
அச்ச மின்றிப்

பொன்னவிர் சடிலத்
தேவை இகழ்ந்தனை
பொறியி லாதாய்
நின்னுடைக் குலத்துக்
கின்னே முடிபென
நினைவிற் கோடி
சிதம்பு - கீழ்மை. 26
1220 வழிபடற் குரியார்
தம்மை வழிபடல் மறுத்து
மற்றை
வழிபடற் குரிய ரல்லார்
தமைவழி படுவோ ராகி
வழீஇனார் தமக்குத்
தெய்வம் வகுத்திடுங்
கொடிய தண்டம்
வழியினால் இன்னே
எய்தும் என்பது
வழக்காம் மன்னோ 27
1221 என்றனன் ததீசிச் செம்மல்

எழுந்துதன் இருக்கை
புக்கான்
அன்றது நோக்கிப்
பூமேல் ஆண்டகை
அச்சம் எய்தித்
துன்றிய குழுவின் நீங்கிச்
சுடர்மழுப் படையான்
பாங்கர்ச்
சென்றனன் சென்ற
பின்னர்ச் சிறுவிதி
எழுந்து நின்று
பூமேல் ஆண்டகை -
பிரமன் 28

1222 வீரபத்திரர் தோற்றம்
எச்சனாம் துளவி னானை
அடைக்கலம் என்று
போற்றி
அச்சுதன் அருளால்
வேள்வி தொடங்கலும்

அனைய தெல்லாம்
முச்சகம் புகழும் நல்யாழ்
முனிவரன் மொழியக்
கேளாப்
பச்சிளங் கொடியி
னன்னாள் பரம்பொருட்
கிதனைக் கூறும் 29
1223 இறைவனே எனக்கு
முன்னர்த் தாதையென்
றிருந்த தக்கப்
பொறியிலி நமக்குத்
தீங்கே நாள்தொறும்
புரியுந் தீயோன்
மறைநெறி வேள்விச்
செந்தீ வளர்க்குமால்
அதனை இன்னே
குறைபடச் சிதைத்தி
நின்பாற் கொளத்தகும்
வரமீ தென்றாள் 30

1224 இருள்குடி யிருந்த
கூந்தல் இறைவிதன்
மாற்றங் கேளாத்
தெருள்குடி யிருந்த
சிந்தை தைவரச் சிவந்த
நோன்றாள்
அருள்குடி யிருந்த
பெம்மான் அழிதகைத்
தக்கன் நெஞ்சின்
வெருள்குடி யிருந்து
மொய்ம்பின் வீரபத்
திரனைத் தந்தான் 31

1225 எண்ணரும் உலகம் ஈன்ற
சிற்றகட் டெம்பி ராட்டி
வண்ணவார் புருவம்
மீப்போய் நெரிப்பவாய்
துடிப்பப் பொங்கிக்
கண்ணறு சினம்மிக
கொண்ட பத்திர காளி

யென்னும்
பெண்ணணங் கரசை
ஈன்றாள் பிறங்கெரி
சிதறுங் கண்ணாள் 32
1226 பத்திர காளி வீர பத்திரன்
இருவர் தாமும்
அத்தனை உமையைப்
போற்றிப் பணியெமக்
கருளிர் என்ன
முத்தலைச் சூலத்
தண்ணல் மொய்ம்பனை
அருளின் நோக்கி
இத்திரு மடந்தை
யோடும் இறைப்பொழு
தின்கட் போந்து 33
1227 பழித்தொழில் தக்கன்
வேள்வி பாழ்படுத்
துமையாள் சீற்றம்
ஒழித்தியென் றருளிச்

செய்தான் ஒள்ளிழை
உமையும் அவ்வா
றழித்துநீர் வருதிர் என்று
விடைகொடுத் தருளப்
பெற்றுத்
தெழித்தனர் எழுந்தார்
சென்றார் இருவருஞ்
சீற்றம் பொங்க 34/tr>
1228 எழுசீர்க்
கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
சண்ட வாயு மந்த மாக
வடவை அங்கி
தண்ணெனச்
சண்ட பானு மதியம்
ஒப்ப மொய்த யங்கு
தென்திசைச்
சண்டன் வீறு சாந்தம்
எய்த வெஞ்சி னந்த

லைக்கொளீஇச்
சண்டி கைத்த லைவி
யோடு தலைவன்
அங்கண் எய்தினான் 35
1229 தன்னை நேரு ரோம
சப்பெ யர்க்க ணைந்த
வப்படைத்
தன்ன வெங்க ணங்கள்
தம்மை வேள்வி யாற்று
சாலையின்
வெந்நெ ருப்பு வைப்ப
ஏவி உட்பு குந்து
மேவலாப்
புன்னெ றிச்செ· றக்கன்
ஆவி பொன்றுமா
துணித்தனன் 36
1230 உழையு ருக்கொ டோடும்
வேள்வி உயிர்செ குத்த
ருக்கர்தம்

விழிகள் மற்றை முப்ப
திற்றி ரண்டு பல்லும்
வீழ்த்தினான்
வழுவும் இந்து வைச்சி
னந்து தேய்த்து வன்னி
நாவினோ
டெழுக ரந்து ணித்து
மற்றும் ஏற்ற தண்டம்
ஆற்றுவான்.
37

1231 குலவு வாணி தன்னிடத்து
வீங்கு கொங்கை
மூக்கரிந்
துலகம் ஈன்ற அன்னை
உம்பர் பெண்டி ருக்கும்
உதுபுரிந்
திலகும் ஏனை விண்ண
வர்க்கும் முனிவ ருக்கும்
எண்டிசைத்

தலைவ ருக்கும் வீரன்
அன்று தக்க தண்டம்
ஆற்றினான்.
உது புரிந்து - அத்தண்டம் 38
செய்து.

1232 தடங்கொள் சாலை
முற்றும் வெந்த ழற்க
ளித்தி யூபமும்
பிடுங்கி வேள்வி யாற்றி
னோர்பெ ருங்க ழுத்தை
நாணினால்
மடங்க யாத்து வேள்வி
யங்கம் மற்றவும்
எடுத்தெடுத்
திடங்கொள் கங்கை யூட
ழுத்தி யிட்ட வன்க
ணங்களே 39

1233 இன்ன வண்ணம்
வேள்வி முற்றும் இற்ற

வாறு காண்டலும்
பொன்னு டைத்து ழாயி
னான்பொ றாது ளம்பு
ழுங்கினான்
முன்னர் வெள்கி மான
முந்த மொய்ப றப்பை
யேறெனப்
பன்னு மூர்தி மேலி
வர்ந்து படையெ டுத்தெ
திர்த்தனன்
பறப்பை ஏறு - பறவை
அரசு, கருடன். 40

1234 ஆய காலை அண்ண
லாணை யாற்றின் நான்மு
கப்பிரான்
மேய வையம் முன்னர்
உய்ப்ப ஏறி வீர
வள்ளலும்
மாய னோடெ திர்த்து

வெம்ப டைக்க லம்வ
ழங்கினான்
ஏய அங்கண் மூண்ட
பூசல் யாவர் சொல்ல
வல்லரே 41
1235 வெற்றி தோல்வி யின்றி
நின்று வெஞ்செ ருப்பு
ரிவுழிச்
செற்றம் மிக்கு மாயன்
வெய்ய திகிரி யைச்செ
லுத்தினான்
மற்று வீர பத்தி ரன்றன்
மார்பின் முண்ட
மாலையு
ளொற்றை வெண்க பால
மப்ப டைக்க லத்தை
யுண்டதால்
முண்ட மாலை - கபால
மாலை

42

1236 அறுசீர்க்
கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
உணங்கரும் வலத்த ஆழி
உணங்கிய
தோர்ந்து மாற்றார்க்
கணங்குசூழ் கணங்கள்
அண்டம் வெடிபட
முழங்கி யார்த்து
துணங்கையாட் டயரும்
ஓதை துஞ்சினார்
ஒழிய நின்ற
கணங்கெழு சுரர்கள்
கேளாக் கலங்கியோட்
டெடுக்கு மேல்வை 43

1237 காண்டகு வீரச் செம்மல்
கணங்களான் வளைத்துத்
தாளின்

மாண்டகு நிகள யாப்பு
வலித்தலும் புரவி
மான்தேர்
தூண்டிய எகினப் பாகன்
துணையடி தொழுதி ரந்து
வேண்டினன் அடிகேள்
சீற்றம் விடுத்தருள்
இனியென் றேத்தி
நிகளம் - விலங்கு.
எகினப் பாகன் - அன்ன
வாகனன், பிரமன்
பெருமான்
யாகசாலைக்கு
எழுந்தருளுங் காட்சி 44
1238 மாதர்வெண் கமலத்
தோன்றல் விண்ணப்பஞ்
செவிம டுத்து
மேதகைக் கணங்க
ளோடும் வெகுளியை

விடுத்து நம்மான்
பாததா மரைக்கீழ்ச்
சிந்தை பதித்தனன் பதித்த
லோடும்
பூதர மகளுந் தானும்
ஆயிடைப் போந்தான்
அண்ணல்
நம்மான் - சிவபிரான். 45
பூதரம் - மலை
1239 குடமுழா பதலை தக்கை
கொக்கரை பணவம்
கோதை
படகமா குளித டாரி
தகுணிச்சம் பம்பை
மொந்தை
துடிபணை திமிலை
கண்டை தொண்டகம்
பேரி கல்ல
வடமுதல் இயங்கள்

எல்லாம் வயின்தொறும்
இயம்பி மல்க 46
1240 வளைவயிர் பணிலம்
சின்னம் வங்கியம் தாரை
காளம்
கிளைபடு நரம்பு வீணை
தீங்குழல் மிடற்றுக் கீதம்
உளவெனைப் பிறவுங்
காலும் துவைப்பொலி
உறந்து விம்மி
அளவலின் உலக
மெல்லாம் இசைமய
மாகித் தேங்க 47
1241 வாலொளிக் கவிகை
பிச்சம் சாமரை
மணிப்பூண் தொங்கல்
ஆலவட் டங்கள் மற்றும்
விடைக்கொடி யருகு
செல்லக்

காலனைச் செகுத்த
வாறும் முப்புரங் காய்ந்த
வாறும்
போல்வன உலகந் தேறப்
பூதர்கள் விருது பாட 48
1242 ஏற்றுருக் கொண்டு
தன்போல் இணையடி
தாங்கப் பெற்று
மாற்றல னாகித் தன்னோர்
தருக்கிய மாயோன்
செய்ய
காற்றலைப் பிணிப்புக்
காணுங் களிப்பினான்
மேற்கொண் டுய்க்கும்
ஆற்றல்சால் அறவெள்
ளேறு பரந்துசெண் டாடிச்
செல்ல 49
காற்றலைப் பிணிப்பு =
கல் தலை பிணிப்பு..

செண்டாடுதல் -
காளையின் நடைகளில்
ஒருவகை 49

1243 வெள்ளநீர்க் கிடையோன்
வைத்த விழியவன்
எவ்வம் காண
வெள்கியாங் கடியிற்
சாத்தும் விரைமலர்க்
குவையுள் மூழ்க
வெள்ளெலும் பணிகள்
தங்கள் இனத்தவர்
மெலிவு நோக்கி
உள்ளுடைந் தழுவ
தேய்ப்ப ஒன்றோடொன்
றலம்பி யாட 50

1244 புன்னெறித் தலைநின்
றெங்கோன் றனையிகழ்ந்
திடும்பை பூண்ட
இன்னரை யெனக்கூ

ணாக அளித்திடும்
இறைவன் என்னா
மன்னுபே ருவகை
பொங்கி மலர்ந்தென
நளினச் செங்கை
தன்னிடை வயங்கு
செங்கேழ் இணரெரித்
தழல்கூத் தாட
இன்னரை - இவர்களை.
இணர் எரித் தழல் -
பலசுடரை உடைத்தாய்
எரிதலையுடைய
நெருப்பு 51

1245 உய்திறன் உணரா மற்றை
உம்பர்போல் பழிப்பு
ணாமே
செய்திறன் முன்னர்த்
தேறிக் கொடிஞ்சித்தேர்
செலுத்தி உய்ந்த

மைதபு தன்னோன் சீலம்
அறிந்துள மகிழ்ச்சி
பூத்தாங்
கைதென அயன்க பாலம் 52
அற்புத முறுவல் காட்ட
1246 மாறடு மதுகைத் தன்னை
வள்ளலுக் கியம்பிக்
கொல்வித்
தூறுகாண் அமரர்
இந்நாள் உலந்தவா
நோக்கி ஓகை
ஏறுதன் முடிய சைத்துத்
தகும்தகும் என்ப
தேபோல்
ஆறணி சடில மோலிக்
கொக்கிற கசைவுற் றாட 53
1247 மறைமுத லேவ லாற்றின்
வயமகன் இயற்றுந்
தண்டக்

குறையினை நிரப்ப
எண்ணிக் கொடுவிடம்
இறைப்ப தேபோல்
கறையணல் துத்திப்
பாந்தட் கலன்கள்வாய்
பூட்டி விட்டு
முறைமுறைக் கவைநா
நீட்டி மூசென உயிர்த்து
நோக்க 54
1248 கணங்கெழு பாற்றுப்
பந்தர்ப் பறந்தலைக்
களத்து ஞாங்கர்
உணக்குறும் இமையோர்
ஆவி உள்ளதோ இலதோ
என்னப்
பிணங்களைத் தொட்டுப்
பார்ப்பான் பிணைக்கரம்
நீட்டி யாங்கு
வணங்குடல் மதியம்

வெண்கேழ் வளங்கதிர் 55
பரப்பா நிற்ப
1249 இகழ்ந்தவர் தமக்கே
பின்னும் இன்னருள்
புரிய வேண்டிப்
புகுந்திறம் நோக்கி
உள்ளம் பொறாதுவேர்த்
தூடிப் பொங்கி
அகந்தளர்ந் தெழுந்து
வீழ்ந்து புரண்டுகை
யெறிந்தா லென்ன
நெகுஞ்சடைக் கங்கை
மாது நிரந்தரந் ததும்பி
யாட
56
1250 தாதையென் றிருந்து
தீங்கே தாங்கினாற்
காக்கம் நல்கப்
போதரேன் யானென்

றூடும் பூவையைத்
தழீஇக்கொண் டேகும்
ஆதரங் கடுப்ப அன்ன
அணங்கினை இடப்பாற்
கையாற்
காதலித் திறுகப் புல்லி
அணைத்திடுங் காட்சி
தோன்ற 57

1251 குருதியென் பிரத்தம்
மூளை குடருடற்
குறைகள் துன்றும்
பொருகளந் திருக்கண்
சாத்தாப் பொருட்டவண்
மறைப்பார் போலத்
தருமலர் மாரி தூவி
உருத்திர கணங்கள் சாரக்
கருணைகூர்ந் தருளித்
தோன்றுங் கடவுளை
எவருங் கண்டார் 58

1252 கொடுங்கனாக் கண்டு
வேர்த்துக் குழறிவாய்
வெரூஉங்கால் அன்னை
அடுங்கனா ஒழித்து
வல்லே அணைத்திடப்
பெறுஞ்சி றார்போல்
நடுங்குறும் இமையோ
ரெல்லாம் நாதனைக்
காண்ட லோடும்
நெடுங்களி துளும்பி
யோகை நீடினார்
வணங்கி நின்றார் 59
1253 இன்னரை நோக்கி
யெங்கோன் முறுவலித்
தெமக்கு வேள்வி
தன்னிடைப் பாக
மென்னே தந்திலீர் அஃது
நிற்க
மன்னுபோர் அடுபே

ராண்மை வலியினீர்
பலரு மென்னே
பன்னுமோர் வீரற் காற்றா
துடைந்தனிர் பகர்மின்
என்றான் 60
1254 பிரமாதி தேவர்
வேண்டுகோள்
அடியிணை தொழுது
மாயோன் முதலிய
அமரர் சொல்வார்
அடிபடும் எங்களாண்மை
துரும்பொன்றில் அன்றே
கண்டாய்
அடியரா மெம்மைப்
பல்கால் குரங்குபோ
லாட்டு விப்ப
தடிகளுக் கழகோ எந்தாய்
ஆற்றிலே முய்யக்
கொள்வாய் 61

1255 அத்தனே பல்கால்
இவ்வா றுணர்த்தியும்
ஆடை மாசின்
மைத்துறு பேதை நீரால்
பின்பினும் மயங்கு
கின்றேம்
கைதளை யாடி யோச்சிக்
காதியும் ஆள்வ ரல்லால்
எத்தனை பிழைசெய்
தாலு மிகப்பரோ வடிமை
பெற்றோர் 62

1256 கறுத்தநின் மிடறு
நோக்கேம் கையணி
கபாலம் நோக்கேம்
வெறுத்தவெள் ளென்பு
நோக்கேம் விழியடி
கிடத்தல் நோக்கேம்
குறுத்தமோட் டாமை

யோடும் பன்றியின்
கோடும் நோக்கேம்
இறுத்திடும் விதியின்
ஆறே மதியெனல்
எம்பாற் கண்டேம் 63

1257 பொங்கருட் பரமா னந்த
பூரண முதலே யிங்கு
நங்களை யாளத் தோன்றி
ஐந்தொழில் நடாத்தல்
ஓரேம்
மங்கையை மணந்தா
யென்றும் மக்களை
யுயிர்த்தா யென்றும்
எங்க ளிலொருவ னாக
எண்ணியே யிகழ்ந்து
கெட்டேம் 64

1258 கடவுள்யாம் செருக்கா
வண்ணம் கண்டன முய்யு
மாற்றால்

விடமுத லடையா
ளங்கள் நின்திரு மேனி
வைத்தாய்
அடலுறு மவையுந்
தேறாச் செருக்கறிந் திந்நா
ளெங்கள்
உடலிலும் அடையா
ளங்கள் உறுத்தினை
போலு முய்ந்தோம் 65
1259 இன்றெமை ஒறுப்ப வீரன்
போந்ததுன் னேவ லாக
அன்றெமை யொறுப்பப்
போந்த விடமுமுன்
னருளே யென்று
மன்றயாம் தெளிந்தோ
மிந்நாள் இடித்தெமை
வரைநி றுத்தல்
என்றும்நின் கடனே
யன்றோ ஈறிலாக்

கருணை வாழ்வே. 66

1260 அன்றுனை மதியா தாழி
கடைந்ததூஉம் அன்றி
யெம்மேல்
சென்றடர் வதனுக் கஞ்சிச்
செல்வநீ யமுது செய்யக்
கொன்றிடும் நஞ்சுங்
காட்டிக் குற்றம்மேற்
குற்றஞ் செய்தேம்
இன்றுனை இகழ்ந்த
தொன்றோ டொழிதலின்
உய்ந்தேம் எந்தாய் 67

1261 அளவறு காலந் தீவா
யள்ளலிற் குளித்தும் தீரா
வளருமிச் சிவத்து ரோகம்
வயப்புகழ் வீரன்
றன்னால்
எளிதினில் தவிர்த்தா
யன்றே யிப்பெருங்

கருணைக் கெந்தாய்
தெளிவிலாச் சிறுமை
யேங்கள் செய்குறி
யெதிர்ப்பை யென்னே 68

1262 இனையன பலவும்
பன்னி இரந்திரந் தலந்து
கண்டங்
கனையவாய் குழறக்
கண்ணீர் வார்ந்திடக்
கரங்க ளுச்சி
புனைநின் றிமையோ
ரெல்லாம் போற்றுழி
முன்தாள் கஞ்ச
மனையவன் எம்பி
ரானை வணங்கிவிண்
ணப்பஞ் செய்வான் 69

1263 வேள்வியிற் பாகம் நல்கா
மருள்மன விண்ணோ

ரெல்லாம்
தாழ்நெறித் தக்க
னோடுங் குறைவறு
தண்டம் பெற்றார்
வாழிய யினிநீ எச்சம்
வரமுற அருளிச்செய்து
பாழ்படச் சிதைந்த
விண்ணோர் பண்டுபோல்
உய்யச் செய்யாய்
1264 பிரமாதி தேவர் வரம்
பெற்றுப் பூசித்தல்
கடுந்தளைப் பிணிப்புண்
டார்க்குங் கட்டறுத்
தருளாய் என்ன
அடுங்கரி யுரித்த
பெம்மான் அம்முறை
கடைக்கண் சாத்த
இடும்பைதீர்ந் துய்ந்தார்
அன்னோர் யாரையும்

நோக்கிப் பின்னும்
கொடும்பிழை முழுதும்
நீங்கும் வழியினைக் கூற 71
லுற்றான்
1265 எமக்குநீர் பெரிதுங் குற்ற
மிழைத்தனிர் அவைதீர்ந்
துய்ய
நமக்குமிக் கினிய காஞ்சி
நகர்வயின் நண்ணீர்
அங்கண்
இமைத்தொளிர் கயிலா
யப்பால் நாரத னியம்புங்
கூற்றின்
அமர்த்தவேல் தக்க னீன்ற
அரியச்சு வப்பேர்
மைந்தர் 72
1266 பொதுமறை நம்பி
நம்மைப் போற்றுமா
யிடைக்கண் சென்று

கதுமென விலிங்கந்
தாபித் தருச்சிமின் கரிசு
நீங்க
விதியுளித் தக்கன் றானு
மிம்முறை விழைக பூசை
இதுபுரி காறும் நுங்கட்
கிடும்பையே புரிவர்
மாற்றார் 73
1267 கலிநிலைத்துறை
அனையர் தாரகன்
சூரபன் மாமுத லாகும்
இனைய தானவர் என்றறி
மின்களென் றருளிக்
கனைபொ லங்கழல்
வீரனுங் கணங்களுஞ்
சூழத்
தனைநி கர்த்தவன்
கயிலையைச் சார்ந்தன
னிப்பால் 74

1268 புள்ளி னத்தர சுயர்த்தவ
னாதிப்புத் தேளிர்
வள்ள லாணையின்
கிளவிபொச் சாத்தலின்
மதுகை
நள்ளு சூரபன் மாமுதல்
தயித்தியர் நலிய
விள்ள ருந்துயர்ப்
பெருங்கடல் ஆழ்ந்தனர் 75
மெலிந்து
1269 மெலிந்த பின்மறைக்
கிழவனை யுசாவுபு
விடையோன்
வலிந்த வாய்மொழி
நினைந்துபோய்க்
கச்சியை மருவி
இலிங்க மாயிடை
நிறீஇத்தொழு
திடும்பைதீர்ந் துய்ந்தார்

பொலிந்த விண்ணவர்
தம்மொடு தக்கனும்
போகி 76

1270 மக்கள் பூசனை
விளைத்தவச் சூழலை
மருவி
நெக்க அன்பினால்
தானொரு சிவலிங்கம்
நிறுவித்
தக்க வாய்மையின்
தொழுதனன்
வெவ்வினை தணந்தான்
மிக்க சீர்க்கண நாதனாம் 77
வீறுபெற் றிருந்தான்.

ஆகத் திருவிருத்தம் 1270

----

36. முப்புராரி கோட்டப்படலம்

(1271-1281)

கலிநிலைத்துறை

1271 சிறுவ
தீர்த்தநீஅஞ்சலென்றியமனைச்
சீறி
மறுவ தீர்த்தவன் மேயதக்
கேச்சரம் வகுத்தாம்
சறுவ தீர்த்தமேல் பாங்கரில்
தாழ்ந்தவர்க் கவமாய்
உறுவ தீர்த்தருள் முப்புரா
ரீச்சரம் உரைப்பாம்
அடிதோறும் இரண்டாவது சீர்
திரிபணி குரித்து
நின்றது.சிறுவ - சிறுவனே.
தீர்த்த - தூய்மையானவனே.
இம்மொழிகள்
மார்க்கண்டேயனைக்
குறித்தன.

மறு அது ஈர்த்தவன்= மறு - யமன் செய்த குற்றம். ஈர்த்தல் -நீக்கல். 1

1272 எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

முப்பு ரங்களின் மூவர் புத்தன்
மொழித்தி றத்து மயங்கிடா
தப்ப ணிந்தவர் தாள்ப
ணிந்தரு ளாற்றின் நின்றன
ராதலால்
பொய்ப்பு ரந்தபு காலை
நீற்றறை நாவின் மன்னவர்
போலெரி
தப்பி வாழ்ந்தன ரீச
னாணையில் நிற்ப வர்க்கிடர்
சாருமோ 2

1273 சுதன்மனென்று சுசீல னென்று
சுபுத்தி யென்று சொலப்படும்
அதன்மம் நீத்தவம் மூவ

ருக்கு மருள்சு ரந்துமை
பாகனார்
இதம்வி ளங்க வரங்கள்
வேட்ட விளம்பு மின்னென
அங்கவர்
பதம்வ ணங்குபு நின்தி
ருப்பணி வாயில் காப்பரு
ளென்றனர். 3
1274 கச்சி மாநக ரெய்தி நங்குறி
கண்டு பூசனை செய்மினோ
இச்சை யாற்றின் நுமக்கு
நந்தளி வாயில் காவலும்
ஈதும்என்
றச்ச னாரருள் செய்து
நீங்கலும் அங்க ணைந்து
வரம்பல
நிச்ச லுந்தரு முப்பு ராரி
இலிங்கம் ஒன்று நிறீஇயினார். 4

1275 பூசை யாற்றி உளத்தி
லெண்ணிய பேறு பூண்டனர்
முப்புரா
ரீச மேன்மை யளக்க வல்லுந
ரேவர் அப்பெயர்
வண்மையான்
மாசில் காஞ்சி வயங்கு
கோட்டம் எனப்ப டுமென
வாய்திறந்
தோசை யாலுயர் சூத னோத
முனிக்க ணத்தர் வினவுவார் 5

1276 முப்பு ரத்துறை வோருள்
இங்கிவர் மூவ ருந்திரு
நாயகன்
செப்பு மாய மயக்கி னுக்கு
ளகப்ப டாது செழுந்தழற்
கைப்ப ரம்பொருள் பத்தி
வாய்மை கடைப்பி டித்து

நிலைத்தவா
றெப்ப டித்திது அற்பு தச்செய 6
லெங்க ளுக்குரை யென்றலும்

1277 தத்து வெண்டிரை வேலை
நஞ்சம் மிடற்ற டக்கிய
நம்பிரான்
பத்தி மார்க்க மிரண்டு கூற்றது
பற்ற றுத்துயர் அந்தணீர்
புத்தி நல்குவ தொன்றி
ரண்டறு பூர ணப்பொரு
ளோடுலாம்
முத்தி நல்குவ தொன்றி
ரண்டனுள் முன்னியம்பிய
பத்திதான் 7

1278 சார்பு பற்றி யுதிக்கும்
மற்றைய தொன்று சத்தி
பதிந்தமெய்ச்
சார்பி னெய்து மிரண்டும்

முத்தி தழைக்கு மாயினும்
வெவ்வினைச்
சார்பி னோர்பெறு சார்பு பத்தி
தானிடை விள்ளுமச்
சார்பி லாதெழு முண்மை
யன்பு தணப்பு றாதெவர்
கட்குமே 8

1279 செய்த செய்வன வாய
தீவினை யாவும் இச்சிவ
பத்தர்பால்
எய்தி டாகம லத்தி லைக்கம
லத்தி னென்றறி மின்களோ
ஐது காமம் விழைந்த பத்தியும்
நல்ல றத்துறை யார்பெறின்
நைத ராதிது பத்தி பேத
முணர்ந்து ளோர்நவில்
கிற்பதே 9

1280 திரிபு ரத்தவர் சார்பு பற்றிய

பத்தி யோர்நனி தீமையே
புரிம னத்தின ராத லால்வரு
புத்த நாரத ரான்மையல்
மருவி யிற்றன ரின்ன
மூவரும் வள்ளல் சத்தி
பதிந்தெழும்
பெரிய பத்திய ராத லாலவர் 10
பேசு மையல் கடந்தனர்.

1281 கலிவிருத்தம்
பேறு மெய்தினாரென்று
பேதுறா
வாறு மேதகு சூதன் மாதவர்
கூறு கூற்றினுக் கிறைகொ
டுத்தனன்
வேறு மாக்கதை மேல்வி
ளம்புவான் 11

ஆகத் திருவிருத்தம் 1281

----

37. இரணியேசப் படலம் **(1282-1303)**

கலிவிருத்தம்

1282 அரணி யின்கனல் ஐயர் கூற்றடு
சரணி முப்புரா ரீசஞ் சாற்றினாம்
முரணி யங்கதன் குணக்கண் முந்தொழும்
இரணி யேச்சரத் தியல்பு ரைத்துமால் 1

1283 இரணி யப்பெய ரசுரர் ஏறானான்
குரவ னாய்நலங் கொளுத்து வெள்ளியைச்
சரண மேத்துவான் தனியி டத்தினில்
வரவ ழைத்தனன் வணங்கி

விண்டனன் 2
1284 அரும்பெ றல்திரு வரசு
நான்பெறத்
தரும்ப டித்தொரு விரதஞ்
சாற்றென
விரும்பு மந்திரக் கிழவன்
வீங்குதோள்
இரும்பின் அன்னவற்
கிறைவ ழங்குவான் 3
1285 வேட்ட வாறிது வாயின்
மேவரக்
கேட்டி யிவ்வுரை கேடி
லாற்றலோய்
நாட்டம் மூன்றுடை நாதன்
சேவடிக்
கீட்டும் அன்பினால் தவமி
ழைத்திநீ
4
1286 பதும வாழ்க்கையான்

படைக்கும் ஆற்றலும்
மதுவை மாட்டினான்
அளிப்பும் வான்மிசை
அதுல னாதியோர் ஆசை
யாட்சியும்
பொதுந டிப்பவன் பூசைப்
பேறரோ
மது - ஓர் அசுரன். அளிப்பு -
காத்தற்றொழில். அதுலன் -
ஒப்பில்லதவன்,
இந்திரனைக் குறித்தது, ஆசை
- திசை. 5
1287 செல்வம் ஆண்மையேர்
சீர்த்தி வாழ்வருள்
கல்வி கட்டெழில் மகளிர்
காழிலாச்
சொல்வ லித்திறஞ் சூழ்ச்சி
யேனவும்
அல்வெ ரூஉங்களன்

அருச்சனைப்பயன்
காழ் இலாச்சொல் - 6
இனியசொல்
1288 மெய்த்த விண்ணவர்
இருக்கை வேண்டினும்
நத்து மாலயன் நகரம்
வேண்டினும்
முத்தி வேண்டினும் மூவ
ருஞ்சிவ
பத்தி யொன்றனா லெய்தற்
பாலவே
நத்து - சங்கு; விரும்புகின்ற
எனலுமாம். 7
1289 ஒன்ன லார்பிணி யுரகம்
மண்ணைகோள்
என்ன வுமவர்க் கிடரி
ழைத்திடா
அன்ன ஆகலான் அரன
டித்தொழில்

முன்னி னார்க்கெவ னரிது
மொய்ம்பினோய்
உரகம் - பாம்பு. மண்ணை -
பேய். என்னவும் -அந்த
அளவுக்கும் 8

1290 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
சிவன்றன் திருவுருவைக்
காணாத கண்ணே குருடாம்
சீர்சால்
சிவன்றன் திருவுருவை
யெண்ணாத சிந்தையே
பித்தா மென்றும்
சிவன்றன் திருப்புகழைக்
கேளாச் செவியே செவிடா
மன்பிற்
சிவன்றன் திருப்புகழை
யோதாத வாயே திணிந்த
மூங்கை

9

1291 நில்லா திளமையும்
யாக்கையு மின்னினியே
நீங்கு மன்றிப்
பொல்லாத நோயு மடர்ந்து
பெரும்பையுள் புகுந்து நீரால்
எல்லாம் நரைத்துடல
மேகாமுன் நன்னெறிக்கே
செல்வோ மென்ன
வல்லா னுகைத்தானை
அர்ச்சிப்பார் இவ்விடும்பை
வாழ்க்கை வெல்வார்
வல்லான்= வல்+ஆன் ,
வலிய காளைவாகனம் 10

1292 பத்தன் மொழிப்பகுதி
சேவையினைக் கூறும் பரிசா
லீசன்
பத்த னவற்கினிய சேவகனே

யாதலினிப் பான்மை பூண்ட
பத்தர் படிமம் ஒழுக்கங்
குலனொன்றும் பார்க்க
வேண்டா
பத்த ரெனப்படுவார்
கண்டிகையும் நீறும் பரித்த 11
மெய்யோர்
1293 அங்கவரைக் காணப்
பெறுகிற்பிற் கங்கைநீ ராடற்
பேறாம்
அங்கவர்பாற் பேசப்
பெறினகில தீர்த்தமுந்
தோய்ந்தா ராவர்
அங்கவர்க்குச் செய்பூசை
அண்டருக்கும் மூவருக்கு
மாகுங் கண்டாய்
அங்கவர்க்கே தான மளிப்ப
ரவர்தம்பா லேற்பர் நல்லோர். 12
1294 மாயனயன் விண்ணாடர்

வாழ்வுந் துரும்பா மதிக்கு
மிந்தத்
தூய சிவனடியார் மேம்பாடி
யானேயோ சொல்ல
வல்லேன்
பாய பெருங்கீர்த்தித்
தோன்றால் பலசொல்லி
யென்னை யிந்நாள்
ஆயபிற வெல்லாங் கழித்துச்
சிவனடியே யர்ச்சித் துய்வாய் 13
1295 என்னுங் குரவ னிணைத்தாள்
தொழுதோகை யெய்தி
யெந்தாய்
பன்னும் பரம்பொருளை
யெத்தானத் தெவ்வாற்றாற்
பண்பு கூரப்
பொன்னங் கழலிணைகள்
பூசித் திடுவதெனும்
பொன்னோன் கேட்ப

மன்னும் பிருகு தரவந்த
மைந்தன் வகுப்பான்
மன்னோ 14

1296 மேற்படி வேறு
எங்கணும் நிறைந்து நிற்கு
மெம்பிராற் கினிய வாய
பங்கமில் வரைப்பு மண்மேற்
பலவுள அவற்றுட் காசி
அங்கதிற் காஞ்சி மேலாங்
காஞ்சியின் அதிக மில்லை
செங்கதிர் மதியஞ் செந்தீ
மண்டில மடிய ருள்ளம். 15

1297 மந்தரங் கயிலை தம்மின்
மேம்பட வயங்கித் தோன்றும்
அந்தமா நகரி னெங்கோன்
வல்விரைந் தருள்சு ரக்கும்
மந்திர வெழுத்தஞ் சோதிப்
பச்சிலை மலரே தேனும்

சிந்தைகூ ரன்பிற் சாத்தித்
தொழுவதே சிவனுக் கின்பம் 16

1298 கண்டிகை நீறு மெய்யிற்
கவின்றிட இவ்வா றங்கண்
அண்டனைத் தொழுது
மெய்ப்பே றடைகெனுங்
குரவன் பாத
புண்டரீ கங்கள் போற்றி
யெழுந்தனன் பொறிவண்
டூதுந்
தண்டலைக் காஞ்சி நோக்கி
நடந்தனன் தறுக ணாளன். 17

1299 தன்னுடன் பிறந்த கேண்மைத்
தானவன் இரணி யாக்கன்
அன்னவன் தனைய
னந்தகாசுரன் பிரக லாதன்
முன்னுறுபுதல்வர் அன்னோர்
வழிவரும் உரியர் தேசின்

மின்னுமா வலியே வாணன் 18
விரோசனன் முதலி யோரும்
1300 பற்றுகா யாதி யாதி
மனைவியர் பலரு மேனைச்
சுற்றமு மொருங்கு காஞ்சித்
தென்னகர் எய்தித் தாந்தாம்
பெற்றிடும் பெயரான் முக்கட்
பிரான்குறி நிறுவிப் போற்றக்
கொற்றமார் முப்பு ராரி
கோட்டத்தின் குணபால்
எய்தி.

காயாதி - இரணியனின்
முதல் மனைவி 19
1301 தன்பெய ரிலிங்க மொன்று
தாபித்துக் குரவன் கூறும்
அன்புடை முறைமை யாறே
அருச்சனை யாற்றி யுண்டி
இன்பமும் வெறுத்துப்
பன்னாள் மெய்த்தவம்

இயற்றும் ஏல்வைப்
பொன்பொதி சடிலப் புத்தேள் 20
எதிரெழுந் தருளப் போற்றி.

1302 மக்களின் விலங்கின் மற்றை
யோனியின் மண்ணில்
விண்ணில்
உக்கதீப் படைகள் தம்மின்
உணங்கலி னீர மென்னத்
தக்கதிற் புறம்பின் உள்ளிற்
பகலினி லிரவிற் சாவாப்
பொக்கமில் வரமும்
மும்மைப் புவனமும் புரக்கும்
பேறும் 21

1303 எம்பிரா னருளக் கொண்டா
னிரணிய கசிபும் ஆசை
அம்பகன் முதலி யோரு
மவரவர்க் கினிய பெற்றார்
வம்பலர் மலரிட் டன்னோர்
வழுத்திய தலங்க ளோடும்

உம்பர்சூழ் இரணி யேசம்
உத்தமச் சிறப்பி னோங்கும் 22

ஆகத் திருவிருத்தம் 1303

----

38. நாரசிங்கேசப் படலம் (1304-1318)

கலிவிருத்தம்

1304 தரணி மேற்புகழ் தாங்கிய காஞ்சியின்
இரணி யேச்சர மேன்மை யியம்பினாம்
அரணி லைத்த அதன்குட பாங்கரின்
முரணி னாரசிங் கேசம் மொழிகுவாம் 1

1305 தக்கன் வேள்வியஞ் சாலை

அவியுணப்
புக்க தேவர் புரளச் சவட்டிய
முக்க ணனருள் பெற்றபின் மூவுல
கொக்க ஆடகன் தாட்படுத் தோங்கலால் 2
ஆடகன் - இரணியன்

1306 வண்ண வண்டிமி ராமலர்க் கற்பகக்
கண்ணி விண்ணவர் யாருங் கவன்று போய்த்
தண்ண றுந்தள வோனடி தாழ்ந்தெழூஉக்
கண்ணி லாக்கன கன்செயல் கூறலும் 3

1307 ஐம்ப டைத்திற லாண்டகை காஞ்சிபுக்
கெம்பி ரான்ற னிணையடி

யேத்துபு
வெம்பு தெவ்வினை
வெல்லும் உபாயமவ்
வும்பர் கோனருள் செய்ய 4
உணர்ந்தரோ

1308 உந்து தன்னொரு கூற்றை
உவன்பெறு
மைந்தன் மாடுற வைத்துத்
தருக்குழி
எந்து நீயினி உய்திற
னீங்கெனாச்
சுந்த ரப்பொலந் தூணங்
கிழித்தெழீஇ 5

1309 கொட்கும் மானிடக் கோளரி
யாகியவ்
வட்கி லானைக் கவான்மிசை
வைத்திருள்
நட்கு மந்தியின் வாய்தலின்
நள்ளிருந்

துட்கு கூருகிர் கொண்டுரங்
கீறியே
கொட்கும் - கோபத்தால்
சுழலும். வட்கிலான் -
அழிவிலான்.
கவான் - தொடை. இருள்
நட்கும் - இருள் கூடியும்
கூடாதுமிருக்கின்ற
மாலைக்காலம். உட்கு-
அச்சம். 6
1310 வன்க ணானுயிர் வவ்வி
யிரத்தநீர்
என்க ணாகென வாய்மடுத்
திம்மெனத்
தன்க ணெய்துந் தருக்கின்
மயங்கினான்
புன்கண் மும்மைப்
பொழிற்கும் விளைத்தனன் 7
1311 பிரக லாதன் பிறங்கெழிற்

செய்யவள்
சுரரும் ஏத்தித் துதிசெயும்
நன்னய
உரையுங் கேட்கலன்
உன்மத்தம் மேலிடின்
கரையும் மென்மொழி
காதினில் ஏறுமோ. 8
1312 உய்தி யில்லவன்
சோரியொன் றித்துணை
வெய்ய வாய செருக்கு
விளைக்குமேல்
பையுள் சூழப் பதகன்
கொடுமையை
ஐய யாவர் அளவிடற் 9
பாலரே
1313 சரபம் வருகை
அனைய காலை அயன்முதல்
விண்ணவர்
இனையும் நெஞ்சினர்

அஞ்சினர் எம்பிரான்
றனைய டைந்து சரணமென்
றேத்தினார்
வினையி கந்துயர் மந்தர
வெற்பின்மேல் 10

1314 வாய்பு லர்ந்து நடுக்குற
வந்தவர்
ஏய வார்த்தை திருச்செவி
ஏற்றனன்
பாய பல்கணம் ஏத்தப்
பனிவரை
யாயி னோடினி தாடல்செய்
ஆண்டகை
11

1315 அஞ்ச லீரென் றளித்தனன்
சிம்புளாய்
வஞ்ச மானிட வாளரி
ஆயுளைத்
துஞ்சு வித்துரி கொண்டொளி

தோற்றினான்
தஞ்ச முண்டவர் தஞ்சர 12
ணாயினான்

1316 கலிநிலைத்துறை

நரம டங்கலின் நாரண
னுந்திருக் காஞ்சியை
விரவி நாரசிங் கேச்சர
வேந்தை நிறீஇயினான்
பரவி யேத்தினன்
வெவ்வினை நீத்தருள்
பற்றினான்
உரவு நீருடை யத்தலம்
உத்தம மாகுமால் 13

1317 வராகேச்சர வரலாறு

வாரா கேச்சரம் அன்னதன்
தெற்கது மன்னுபொற்
பேரான் றன்னொடு
தோன்றிய பொன்விழிப்
பேரினான்

பார்தான் வெள்ளவினன்
பாதலத் தேகலும்
பைந்துழாய்த்
தாரான் சூகர மாயவன்
றன்னைச் சவட்டியே. 14

1318 முன்போற் பாரைக்
கொணர்ந்து நிறீஇமதம்
மூண்டுழிக்
கொன்பாய் ஏற்றவன்
வேடுருக் கொண்டுயிர்
உண்டொரு
வன்பார் கோடு பிடுங்கி
யணிந்தபின் மற்றவன்
அன்பால் ஈசனை அர்ச்சனை
செய்தருள் பெற்றதே 15

ஆகத் திருவிருத்தம் 1318

----

39. அந்தகேசப் படலம் (1319 -1350)

கலித்துறை

1319 தாரார் கொன்றையன் நாரசிங்
கேச்சரந் தன்னோடு
வாரா கேச்சர மேன்மை
தெரிந்து வழங்கினாம்
ஏரார் கின்ற விதன்குண
பாங்கர் எறுழ்வலிப்
போரா னேற்றவ ரந்தக
வீச்சரம் போற்றுவாம். 1

1320 இரணி யாக்க னளித்திடு
மந்தக னென்பவன்
மரபி னெந்தையை யாயிடை
யேத்தி வரம்பெறூஉ
முரனை யட்ட பிரான்முதல்
விண்ணவர் யாரையும்
உரனில் வென்று
புறக்கொடை கண்டுல

காண்டனன். 2

1321 தேவர்கள் பெண் வடிவங்
கொண்டு வசித்தல்
அன்ன தானவ னுக்கழி
வெய்தியச் சத்தினால்
பொன்ன வாம்மரு தத்தவ
னாதிப்புத் தேளிர்தாம்
மின்னி டைக்கு நடுக்கம்
விளைத்திறு மாந்தணி
மன்னு பூண்முலை யார்வடி
வத்தை எடுத்தரோ 3

1322 கொள்ளி வட்டம் எனச்சகம்
எங்கணுங் கொட்புறீஇ
வெள்ளி யங்கயி லைக்கிரி
மேவினர் முத்தலை
அள்ளி லைப்படை அங்கண
ணாரருள் பெற்றவண்
வள்ளி மாமி கணங்களி
னோடும் வதிந்தனர்

4

1323 இன்ன வாறுபல் கால
மகல்வுழி யெம்பிரான்
மன்னு தாரு வனத்துறை
மாதவர் தங்களைத்
துன்னி மையல் கொளீஇயவ
ருண்மைசோ தித்திடும்
அன்ன செய்கை
நினைந்தவன் எய்தினன்
அவ்விடை
5

1324 அந்த காசுரன் விண்ணவர்
வெள்ளி அடுக்கலின்
வந்து பெண்மைய ராகி
மறைந்துறை செய்திகேட்
டுந்து சீற்றம் மிகுத்தவ
ணெய்தி யுடற்றுழி
முந்து மம்பிகை தன்னருள்
பெற்று முகுந்தனார் 6

1325 எண்ணில் பெண்டிர்
தமைப்படைத் தேயினர்
அத்தடங்
கண்ணி னார்க்கிடை
கண்டகன் ஓடின னாகமற்
றண்ண லாருறு வோரமர்
தாரு வனத்திடை
நண்ணி யங்கண் நடாத்திய 7
செய்கை நவிற்றுவாம்
1326 பிட்சாடனர் திருவிளையாடல்
கொச்சகக் கலிப்பா
கழல்கறங்கப் பலிக்கலனுங்
கரத்தேந்திப் பலபரிதி
மழகதிரின் வரும்பெருமான்
துடிமுழக்கஞ் செவிமடுத்துக்
குழலிசைகேட் டருகணையும்
அசுணமெனக் குளிர்தூங்கிப்
பழிதபுதா பதமடவார்
பலிகொண்டு

மருங்கணைந்தார் 8
1327 நிலவலர்ந்த நகைமுகிழ்க்கும்
மணிவாய்க்கும் நெடுஞ்சூலத்
தலைகிடந்த திண்தோட்கும்
தடமார்பின் அழகினுக்கும்
மலைமடந்தை கரஞ்சேப்ப
வருடுமிரு குறங்கினுக்கும்
கலைநுடங்க வருமடவார்
கண்மலரிட் டிறைஞ்சினார். 9
1328 கண்மலரை யெம்மானார்
திருமேனி கவரவவர்
பண்மலரும் வாய்மலரும்
பனிமலரும் முகமலரும்
தண்மலரும் விழிமலரும்
தாள்மலரும் கைமலரும்
விண்மலரும் மின்னனைய
விளங்கிழையார்
எதிர்கவர்ந்தார். 10
1329 எம்பிரான் திருமேனி

உளமுழுது மிடங்கொள்ள
நம்பியநாண் முதல்நான்குந்
துச்சிலர்போற் புறம்நடப்பக்
கொம்பனையார் கள்ளுண்டு
களித்தோரின் இருமருங்கும்
பம்பினார் ஆடினார்
பாடினார் என்செய்வார் 11

1330 தண்ணறுஞ்சந் தனந்தீயத்
தரளவடம் நீறாகக்
கண்ணெகிழ்பூந்
தொடைமூசுங் களிவண்டி
னொடுங்கருக
எண்ணரிய காமத்தீ
யிடைக்குளித்தார்
புரம்பொடித்த
அண்ணலிள நகைபோலும்
அடிகளிவர் நகையென்பார் 12

1331 வழுவுமுடை கரத்திடுக்கிக்

கொணர்ந்தபலி யிடமாட்டார்
தொழுதகையார் பனந்தாளின்
அணிந்தருளத்
தொடையேந்தி
எழுமவளின் மறுகுவார்
எம்பிரான் கடைக்கணிப்ப
முழுதருள்பெற்
றுய்ந்தேமென் றகம்மலர
முகம்மலர்வார் 13

1332 தக்கபலி கொளவந்தீர்
தனப்பிச்சை தருகின்றேம்
கைகொடுபோம்
இதோவெனமுன்
னுரம்நெளிப்பார் கழிகாமம்
மிக்கயாங் களுேம்நீரும்
வெற்றரையேம் ஆயினமால்
இக்கிடந்த துகில்நுமதோ
எமதோசொற் றிடுமென்பார் 14

1333 எம்மல்குற் கும்மல்குல்

இணையொக்கும் போலுமது
செம்மலீர் உடன்சேர்த்தித்
தெரிதுமென அருகணைவார்
வெம்முலைவா ரணமெங்கள்
இடைக்கீறு விளையாமே
நும்முகிர்த்தோட் டியினடக்கி
னறனுண்டு நுமக்கென்பார் 15
1334 மன்றநீர் இரந்தபலி
யாமளித்தேம் மற்ரியாங்கள்
ஒன்றிரந்த தளியாக்கால்
இகழன்றே யுமக்கென்பார்
இன்றெனினும் விடுவமோ
ஈர்ங்கணைவேள்
பறந்தலைக்கண்
சென்றுபெரும்
போர்விளைத்தும்
வளைமினெனத்
தெழித்தெழுவார் 16
1335 யாங்கொணர்ந்த பலியோடும்

எம்முடைய வளையாழி
பூங்கடிஞை யுறக்கொண்டீர்
புனிதரே யவையளித்தால்
ஆங்கிரந்த மாலார்க்கு
வளையாழி மீட்டளித்த
வீங்குநீர் கலிக்கச்சி
விநாயகரொப் பீரென்பார் 17
1336 பாம்பலதிங் கி·தல்குல்
பகடல்ல இவைகொங்கை
கோம்பியல திதுநாசி
கோளரியன் றிதுமருங்குல்
ஏம்பலிக்கு மிவைதம்மைக்
கோளிழைப்ப எனவெருவிப்
போம்பரிசு நினையாதீர்
புல்லுமினென் றடிதொழுவார் 18
1337 இவ்வாறு தம்பிரான்
திருமேனி எழில்நோக்கிச்
செவ்வாய்மைக் கற்பிழந்தார்

திறங்கண்டு
வெகுண்டெழுந்த
அவ்வாழ்க்கை முனிவரிடு
சாபங்கள் அடிகள்பால்
துவ்வாமை யுறநோக்கிக்
கொடுவேள்வி 19
தொடங்குதலும்
1338 எழுந்தமுய லகன்புலிபாம்
புழைபூதம் எரிமழுவும்
தொழுந்தகையார்
கைக்கொண்டு தொடங்குதிரு
நடங்காணூஉ
விழுந்தயர்ந்து சோர்ந்துள்ளம்
வெரீஇயினார் தமக்குமதிக்
கொழுந்தணிவார்
அறிவளிப்பக் குறைதீரத்
தொழுதெழுந்தார்
20
1339 சென்னிமிசைக் கரங்கூப்பித்

தெய்வசிகா மணிபோற்றி
இன்னருளா லெமைப்புரக்க
வெழுந்தருளுஞ்
செயல்போற்றி
பொன்னிதழித்
தொடையாயென்
பிழையனைத்தும்
பொறுத்தருளிப்
பன்னரிய முத்திநிலைப்
பரபோகம் அருளென்றார். 21
அவ்வண்ணந் தொழுதிரந்த
அருள்முனிவர்க் கருள்கூர்ந்து
செவ்வண்ணத் திருமேனிச்
சிவபிரா னிதுகூறும்
இவ்வண்ணம் வேண்டுதிரே
லெழிற்காஞ்சி
நகர்வயின்போய்
மெய்வண்ண நாற்குலத்தும்
தோன்றியவண் மேவுதிரால் 22

1341 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
பற்றறத் துறந்தோர் பற்றுட்
பட்டவ ரேனும் ஞானம்
பெற்றவர் மடவ ரேனும்
பெரும்பன்றி கழுதை ஞாளி
புற்றராப் புல்லுப் பூடு புழுமர
மேனுங் காஞ்சி
நற்றலத் திறுதி கூடின்நம்மடி
கலப்ப துண்மை 23
1342 தாருகவன முனிவர்கள்
காஞ்சியிற் பிறத்தல்
ஆதலி னங்க ணில்லாற்
றொழுகிவீ டடைமி
னென்னக்
காதலின் வணங்கிப்
போற்றிக் கடும்பொடும்
பிருகு வாதி
ஏதமில் நாற்பத் தெண்ணா

யிரவருங் காஞ்சி நண்ணிக்
கோதரு மரபி னான்ற
நால்வகைக் குலத்துந் 24
தோன்றி

1343 மெல்லிதழ் நறுமென்
போதால் விதியுளி வெவ்வே
றன்பின்
அல்லுறழ் மிடற்றுப் புத்தேள்
அருட்குறி அருச்சித் தேத்தி
நல்லன வரங்கள் பெற்று
நாயக னருளால் அங்கண்
இல்லற நெறியின் மன்னி
வாழ்ந்தனர் இனைய நீரால். 25

1344 எல்லைதீர் காஞ்சி யுள்ளார்
யாவரும் முனிவ ரங்கண்
கல்லெலா மிலிங்கம் சீதப்
புனலெலாங் கங்கை
சொல்லுஞ்
சொல்லெலாம் மனுக்கள்

கைகால் தொழிலெலாம்
விடையோ னேவல்
செல்லெலாந் தகைத்தன் றம்ம
தென்திசைக் கிழவற் கவ்வூர் 26
1345 அந்தகாசுரன் முத்தியடைதல்
அருந்தவக் கிழவர் தங்கள்
செயலது வாக விப்பால்
பெருந்தகை கயிலை
நண்ணிப் பிராட்டியோ
டமர்ந்தா னங்கண்
திருந்திழை மகளிர் கோலங்
கொண்டுறை திருமா லாதி
இருந்திறற் சுரரும் போற்றி
மருங்குற இருக்கு மேல்வை 27
1346 தனைப்புறங் கண்ட மின்னார்
தமைப்பற்றி வருது என்னும்
மனத்தருக் குய்ப்ப மீட்டும்
அந்தகன் வருதல் காணூஉப்
புனந்துழாய்ப் புத்தேள்

முன்னர்ப் போற்றிவிண்
ணப்பஞ் செய்ய
வினைத்தொடக் கறுக்கு
மெங்கோன் வயிரவன்
றனைவி டுத்தான் 28

1347 வயிரவன் படையோன்
முன்னாம் வானவர்க்
கிடுக்கண் செய்வான்
வயிரவன் துடியன் சேனை
வலத்தவ னாகிப் போந்த
வயிரவன் மனத்தாள்
றன்னைப் பொருதுவண்
சூலத் தேந்தி
வயிரவன் களிப்பு மிக்கு
வாகையின் நடனஞ்
செய்தான் 29

1348 அந்தகற் கருளால் உண்மை
அறிவுவந் துதிப்ப
அன்னோன்

கொந்துமுத் தலைச்சூ லத்திற்
சேர்ப்புண்டு கிடந்த வாறே
கந்தமென் மலர்த்தாள்
போற்றித் துதித்தலுங் காரிப்
புத்தேள்
மைந்தயாம் மகிழ்ந்தாம்
வேட்ட வரமினிப் புகறி
யென்ன 30

1349 கொந்து -குத்திக் கோத்த. காரி
- வயிரவர்
தானவன் முத்தி யொன்றே
தந்தரு ளென்றா னற்றேல்
கோனருள் பெற்றக் காஞ்சி
குறுகுவா மென்று நண்ணி
ஆனுடை யூர்தி யண்ண
லருளினால் தனது காப்பாம்
மாநக ரெய்திச் சூல
வைத்தலைக் கிடந்தான்
றன்னை

1350 தெறும்புர மெரித்தார் கம்பம்
திகழ்சிவ கங்கைத் தீர்த்த
நறும்புனல் மூழ்கு வித்துத்
திருவருள் நல்கிப் பாசக்
குறும்பறுத் தளித்தான்
தண்டக் குரிசி லந்தகனும்
தன்பேர்
உறும்பழ விலிங்கத் துள்ளாற்
கரந்தன னொருமை
பெற்றான் 32

ஆகத் திருவிருத்தம் 1350

----

40. வாணேசப் படலம் **(1351- 1461)**

கலிவிருத்தம்

1351 அறம்பயில் காஞ்சியி னந்த

கேச்சரத்
திறஞ்சிறி தறிந்தவா செப்பி
னாமினிப்
பிறங்குசீ ரத்தளிக் குணாது
பேதுறாப்
பறம்புவி லுழவர்வா
ணேசம் பன்னுவாம் 1
1352 வாணன் வரம் பெறல்
எறுழுடை வானனென்
றியம்பு தானவன்
தெருவினைக்
காஞ்சொஇயினருட்சி
வக்குறி
நிறுவின னருச்சனை நிரப்பி
மாதவம்
உறுவரின் உஞற்றினா
னுலப்பில காலமே. 2
1353 அன்பினுக் கெளிவரு மழக
னாங்கவன்

முன்புறத் திருநடம் முயலக்
கண்டனன்
என்புநெக் குருகநின் றேத்தி
னான்நந்தி
தன்பெருங் கணத்தொடு
முழவு தாக்கினான் 3

1354 குடமுழ விருகரங் குலுங்கத்
தாக்குதோ
றடர்பெருங் கருணைகூர்ந்
தடிகள் ஆயிரந்
தடநெடுங் கரம்பெற நல்கித்
தானவ
விடலைநீ வேட்டது
விளம்பு கென்றலும் 4

1355 ஆயிர முளரிநீண் டலர்ந்த
நீனிற
மாயிரங் குன்றுறழ் வானன்
தாந்தெழூஉத்

தீயழற் புரிசையும் திறலு
மாக்கமும்
பாயமூ வுலகமும் பரிக்குங் 5
கொற்றமும்
1356 ஓவரு நிலைமை யுமுன்ன
டித்துணை
மேவரு பத்தியும் வேண்டி
னேனொரு
மாவடி முளைத்தெழு
வள்லலேயெனக்
காவணி யுடுத்தொளிர் கம்ப
வாணனும் 6
1357 அனையவை முழுவது
மளித்து நீங்கினான்
புனைபுகழ் அசுரர்கோன்
புவனம் யாவையும்
தனதடிப் படுத்தினன் தருக்கி
வாழுநாள்
முனைவனைத்

தொழுதெழக் கயிலை
முன்னினான் 7
1358 நம்மையா ளுடையவன்
நடன வேலையிற்
செம்மலா யிரமணிக் கடகச்
செங்கையால்
தொம்மெனக் குடமுழா
வெழுப்பச் சூர்த்தகண்
கொம்மைவெள்
விடையினான் கருணை
கூர்ந்தரோ 8
1359 எவ்வரம் விழந்தனை
யெனினும் நல்குதும்
அவ்வரம் புகலென வசுரன்
கூறுவான்
செவ்வன்நின் திருவடிச்
சேவை நித்தலுஞ்
செய்வது விழைந்துளேன்
கருணை செய்துநீ

9

1360 பீட்டுயர் முருகவேள்
வரைப்பி ராட்டியோர்
கோட்டிளங் களிற்றொடு
கோட்க ணங்களின்
ஈட்டமொ டெய்தியென்
னிருக்கை வாய்தலன்
மாட்டிருந் தெனக்கரு
ளெனவ ணங்கினான் 10

1361 எண்ணிய வெண்ணியாங்
களிக்கு மெந்தையவ்
வண்ணமே யாயிடை
மருவி வைகினான்
கண்ணுறு மசுரனுங் காலந்
தோறுமங்
கண்ணலை ய்டைதொழு
தன்பின் வைகுநாள் 11

1362 வாசவன் நெடியவன்
மற்றை யாரையும்

பூசலிற் புறங்கொடுத்
திரியப் போக்கினான்
காசணி மிடறுடைக் கடவுள்
முன்னுறீஇ
ஏசறு செருக்கினா லிதுவி
ளம்புவான் 12

1363 என்னொடு போரெதிர்ந்
திரியல் போயினார்
என்னரு மினிமற்றென்
புயக்கண் டூதியை
என்னுடைய பிரானிடைத்
தீர்ப்ப வெய்தினேன்
என்னைநின் திருவுள
மியம்பு வாயென 13

1364 வெருவல னெதிர்நின்று
விளம்பக் கேட்டலும்
திருவடி விரலுகிர் விழிசி
ரிப்பினான்
மருவலர்க் கடந்தருள்

மதுகை யெம்பிரான்
குருநிலா நகைமுகிழ்த்
திதனைக் கூறுமால் 14
1365 முதுதவப் பிருகுவின் சாப
மொய்ம்பினால்
எதுகுலத் துதித்தெனக்
கினிய னாகிய
புதுமலர்த் துளவநின்
புயக்கண் டீதியைக்
கதுமெனப் போக்குவான்
வருவன் காணெனா.

15

1366 தற்றொழு வான்றனைத்
தான்செ குப்பது
நற்றிற மன்றென நாடி
இவ்வனம்
சொற்றனன் திருவுலஞ்
சுளித்தி யாப்வையும்
அற்றமி லவனவ

ளதுகொண் டாட்டுவான் 16
1367 இருள்குடி யிருந்தபுன்
மனத்தின் ஈங்கிவன்
முரணினை யடக்கவே
போலும் முந்தைநாள்
செருவகத் தெம்மினுந்
திறல்கொள் வாயென
வரமரிக் கெம்பிரான்
வழங்குஞ் சூழ்ச்சியே
17

1368 நம்பனீ துரைத்தலும் நக்குக்
கையெறிந்
தெம்பிரான் முப்பதாம்
முறையின் என்னொடேற்
றும்பரார் கணத்தொடு
மோடி யுய்ந்துளான்
அம்பக முளரியா னமருக்
காற்றலான். 18
1369 அவனையோ ராண்டகை

மீளி யாகவைத்
தெவனிது கிளந்தனை
யெந்தை நீயெனக்
கவர்மனக் கொடுந்தொழில்
தறுகண் காய்சினத்
தவலுடை யூழினா
னிகழ்ந்து சாற்றலும். 19

1370 அவனமர்க் கிடந்தவன்
றனைக்கொண் டேயவன்
கவர்மத மடக்கிய நினைந்த
கண்ணுதற்
சிவபிரான் குறுநகை
முகிழ்த்துச் செப்புவான்
தவலரு மாற்றலோய்
சாற்றக் கேண்மதி. 20

1371 நின்னமர்க் குடைந்தபின்
நினைய டக்குவான்
துன்னசீ ருபமனி யனுக்குத்
தொண்டுபூண்

டென்னருட் குரியனாய்
எறுழ்ப டைத்தனன்
அன்னவன் முன்னவ னாக
எண்ணலை. 21

1372 என்னநா ளவன்வரு
மென்றி யேலொரு
நின்மகட் கோர்பழி நிகழ
நின்னகர்
நன்னெடுங் கொடியுளொன்
றொடியும் நாள்வரும்
என்னலு மசுரர்கோ
னிருக்கை யெய்தினான். 22

1373 உஷையின் களவொழுக்கம்
அங்கொரு நாலவன் பயந்த
வாயிழை
கங்குவிற் கனவினிற்
கண்ணன் சேய்பெரும்
பொங்கெழி லனுருத்தன்
புல்லப் புல்லினாள்

வெங்களிப் பெய்தினள்
விழிப்பக் கண்டிலாள். 23

1374 கையெறிந் தழுதுகண்
கலுழ்ந்து சோர்ந்தனள்
மெய்யணி சிதந்துமெய்
வெறுவி தாதல்கண்
டைதெனத் தன்மல
ரனங்கன் சூட்டினான்
தையல்தன் மருகியாச் சார்வ
தோர்ந்தென 24

1375 கலங்கனிக் கூந்தலிற்
கவற்றித் தற்றெறத்
துளங்குறு பழம்பகைத்
தொடர்பின் வேள்கரி
விளங்கிழை முந்துதன் வீறு
காட்டலால்
இளங்கொடி முதலரிந்
தென்னச் சாம்பினாள் 25

1376 பழிவரு மென்றசொற்
பழுது றாவகை
உழைவிழிக் கிறந்துபா
டொழிப்ப வல்விரைந்
தெழுபவன் போலிருள்
கிழித்து வெய்யவன்
சுழிபுனற் கருங்கடல்
முகட்டுத் தோன்றினான். 26

1377 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
அத்திறங் கேட்ட தோழி
யாய்ந்துருப் படத்தில் தீட்டி
இத்தனிக்குமர னேயோ
வென்றுள மகிழ்ச்சி
நோக்கித்
தத்துநீர்த் துவரை நண்ணித்
தவிசொடுந் துயில்கின்
றானைச்
சித்திர மெனக்கொண்

டெய்தித் திருந்திழை 27
முன்னர் உய்த்தாள்
1378 கண்டன ளசுர னீன்ற
கனங்குழை யமிழ்த மள்ளி
உண்டண லென்ன வோகை
துளும்பின ளுவனைப்
புல்லிக்
கொண்டனள் காலை மேனி
வனப்பெலாங் குறித்து
நோக்கி
விண்டனள் கவலை
யன்னான் விழித்தனன்
விலைந்த காமம் 28
1379 இளமுலை வருடி மோந்து
முத்தமுண் டிதழ்தேன்
மாந்தி
விளரிவண் டிமிருந் தாரான்
மேகலை நெகிழ்த்து நீவித்
தனைவிடுத் தகல யானர்

அல்குலந் தடத்துள் மூழ்கி
விளைபெருங் கலவிப்
போக வெள்ளத்தின்
அழுந்தி னானால் 29
1380 துணைவிழி சேப்பச்
செவ்வாய் துடிப்பவேர்
வரும்பப் பூக
மணிமிட றொலிப்பவார்ப்ப
வால்வலை தடந்தோள்
வெற்பிற்
பணைமுலைக் களிநல்
யானை பாய்ந்துபாய்ந்
துழக்க மெல்கும்
அணைமிசைக் கலவிப்
பூசல் மடந்தையும் ஆடி
னாளே 30
1381 புணர்ச்சியின் மருங்கு
நிற்றல் புரையென விலகும்
மேலோர்

குணத்தையுற் றுடையும்
நாணும் புறஞ்செலத்
தூர்த்தர் மான
வணர்க்குழல் கட்டு விட்டு
மருங்கெலாங் கொட்ப
நோக்கி
இணைச்சிலம் பார்ப்பத்
தண்டா தின்னலம் நுகர்ந்து 31
வாழ்நாள்
1382 தளிரியல் நிறம்வே றாகித்
தையலாள் கருப்பம் எய்த
வளமனை காப்போர்
நோக்கி வானனுக் குணர்த்த
அன்னான்
இளவலை அரிதிற் பற்றி
யிருஞ்சிறைப் படுத்தான்
காணூஉ
வளமரு மயிலின் தேம்பிப்
பெண்கொடி அரற்றி

வீழ்ந்தாள் 32
1383 கண்ணன் போருக்கெழுதல்
வீழ்ந்தயர் பொலங்கொ
டிக்குத் துணையென
விசும்பு நக்க
வீழ்ந்துயர் கொடியும்
அந்நாள் வெய்யகா
லுதைப்ப இற்று
வீழ்ந்தது வானன் கொண்ட
விழுத்தவப் பேறு மொக்க
வீழ்ந்தது நிகழ்ந்த செய்கை
வீணைமா முனிவன்
ஓர்ந்தான் 33
1384 சிலைத்தொழில் மாண்ட
தன்சேய் சிறுவனைக் காணா
தெங்கும்
இலைப்புரை கிளைத்து
வாடுந் துவாரகைக்
கிறைபால் எய்திப்

புலப்படப் புகலக் கேட்டுப்
பொருபடை எழுக என்னா
உலப்புயத் துளவத் தாரான் 34
ஒலிமுர சறைவித் தானால்
1385 வியவரின் உணர்ந்தார்
சாற்றும் விசிமுர சோத·இ
கேட்டுச்
செயிரறத் தொகுவ
வங்கண்சேனையே யல்ல
மாறாச்
சயமுடை யிமையோர்
தங்கள் சிதறுநல் வினைகள்
தாமும்
உயர்முர சோதை கேட்டவ்
வும்பர்பால் தொகுவ
மாதோ 35
1386 கடுந்தொழி லசுரர் தம்மால்
தெறப்படுங் கால தூதர்
கெடுந்தொழி லனையார்ப்

பற்றக் கிளர்ந்துவேற் றுருவு
கொண்டு
கொடுந்தொழில் முற்றக்
கற்றா லனையகூர்ங்
கோட்டு நால்வாய்
அடுந்தொழில் தறுகண்
வேழ மளப்பில பண்ணி
னார்கள் 36

1387 குவைமணி மோலி
விண்ணோர் மனமெலாங்
குழுமி நம்மைக்
கவலுற வருத்தி னாரை
வெலற்கீது கால மென்னா
அவயவங் கொண்டு
வெவ்வே றணைந்தென
விரைசொல் காட்சி
இவறுசீர்க் கலினப் பாய்மா
எண்ணில பண்ணி னாரால். 37

1388 வரைமகள் கிரீசன் ஓங்கற்

குறிஞ்சிமன் மதக்கை
வெற்பென்
றுரைபெறு கிழமை யோரை
யொருங்குதன் வாய்தல்
வைத்த
புரையினான் றன்மேற் சீறி
வரையெலாம் புறப்பட்
டாங்கு
விரைசெலற் கொடிஞ்சித்
திண்டேர் பண்ணினார்
கோடி மேலும் 38
1389 தடமதி லெரியாற் கோலப்
பெற்றவன் தன்னை யேவ
லிடவரம் பெறவும் வல்லும்
எனத்துணிந் தனையா
னாவி
கொடுசெலக் குறித்துப்
பல்வே றுருவுகொண்
டனைந்த காட்சி

வடவைநேர் சீற்றத் துப்பின்
மள்ளரும் மொய்த்தார்
பல்லோர் 39
1390 பண்ணுநாற் படையின்
வீக்கம் பார்த்துமண்நடுங்கா
வண்ணம்
வண்ணவெண் கவிகை
பிச்சங் கொடிகள்மேல்
மறைபத் தீம்பால்
வெண்ணிறப் புணரி நள்ளு
மேயதன் தோற்றங் காட்டிக்
கண்ணனுந் தானை நாப்பண்
கடகளி றுகைத்துச்
சென்றான் 40
1391 கொழுந னாடமர்க்குச்
செல்லக் குலமனை யகத்து
வாளாக்
கெழுவுறு தகைய ஞாலக்
கிழத்தியுந் திருவை குந்தப்

பழமனை யியற்கை
வல்லை பார்த்தனள் மீள
விண்மேல்
எழுவது கடுக்கும் சேனைச்
செலவிடை எழுந்த தூளி 41
1392 கண்ணன் படையும்
வாணன் படையும்
கைகலத்தல்
இன்னண மளக்க ரெழுமெ
ழுந்தென பரந்த சேனை
துண்ணல ரணுகல் செல்லாச்
சோணித புரத்தை முற்ற
அன்னது தெரிந்த வானன்
அழலெழ விழித்து நக்குத்
தன்னிகர் அடுபோர்ச்
சேனைத் தலைவரை யேவி
னானால்
42
1393 எழுந்தன படைக ணான்கு

மியம்பின வியங்க
ளெங்கும்
வழிந்தன விலாழி மண்ணும்
வானமுஞ் செறியத் துன்னி
யொழுங்கின
தூளிசேய்த்திற்
கண்டவருகுமண் மாரி
பொழிந்திடும் போலும்
வாணன் புரத்தென
மருட்கை கொள்ள 43
1394 தன்னுயிர்க் கணவன்
மேற்செ· றானையுள்
ளழுங்க கண்கள்
பொன்னுருப் புவனி மாது
புழுதியாற் புதைப்பச் சீறி
அன்னவள் மருமம் நோவ
அடிபெயர்த் ததிர்த்துச்
சென்று
மின்னிலைப் படைய

சேனை வியனகர்
வெளிக்கொண் டன்றே 44
1395 விதிர்படை மின்னுக் காட்ட
விலாழிநீர் தாரைகாட்ட
அதிரொலி உருமுக் காட்ட
அந்தநாள் படலை மேகம்
எதிரெதி ருடன்றா லென்ன
விருபெருங் கருவிச் சேனை
கதிர்முலைச் சயமான்
மெச்சக் கைகலந் தமரின்
மூண்ட 45
1396 கலித்துறை
செங்க ளத்துடல் கிடப்பவரு
திண்டி றலரை
அங்கு நின்றெதிர்
கொளப்புகுந ரொப்ப
அழல்சால்
வெங்க ளத்துறு
செருத்திறமை நோக்க

வியல்வான்
எங்கும் மொய்த்தனர்க
ளீர்ந்தொடையல் மோலி
யிமையோர் 46
1397 கல்வி யற்பொரு
களத்திருவர் அங்க மதனில்
மெல்லி யற்சய மடக்கொடி
நடிப்ப மிடையும்
பல்லி யத்தொகை
முழக்கென எழுப்பு படகம்
சல்லி தக்கைமுதல்
எண்ணில தழங்கு வனவால் 47
1398 பொருதொ ழில்திறனில்
வல்லபக வன்பு ரமடும்
ஒருவ மேயெனல்
உணர்ந்தனர் எனச்சி
வன்முடிச்
செருகு தும்பையை
மிலைச்சினர் தெழித்து

மிடலான்
இருதி றத்தரு முடற்றுநமர்
யாவர் மொழிவார் 48
1399 கரிகள் ஊருந ரொடுங்கரிக
ளூரு நர்களும்
புரவி யூருந ரொடும்புரவி
யூரு நர்களும்
இரதம் ஊருநர்க ளோடிரத
மூருநர்களும்
மரபின் மன்னரோடு
மன்னரு மெதிர்ந்து
பொருவார் 49

1400 தண்ட மென்பெயர்
வழிக்குதவு தான வயவே
தண்ட மோச்சியெறி
தண்டமவை யொன்ன
லர்கள்கத்
தண்டமோடுபுய தண்டமும்

நிலத்தி னுருளத்
தண்ட மாற்றுவ
சமர்க்கணினம் 50
என்பதுளவோ.

1401 ஏறு தேர்வயவ ரேற்றெதிர்
விடுத்த திகிரி
மாறு தேரிடை நுழைத்திடுவ
வானெ ழுவரைக்
கூறு கொண்டமுழை
நின்றெழு குலப்ப றவைகள்
வேறு குன்றமுழை
யிற்குடிபு கல்வி ழையவே 51

1402 கலிவிருத்தம்
ஆடுபரி சாரிகை
தொடங்குதொ றடங்கார்
சேடுடை முடித்தலைகள்
வீழ்ந்தமர் தேரின்
ஓடிருள் தடுப்பவொரு
நீயிரும் எமைப்போல்

ஈடழிய ஏகலிர்
எனத்தடைசெய் தென்ன 52

1403 வண்டுமுரல் வாவியுறை
கஞ்சமனை யாளைக்
கொண்டுதன் இருக்கைசெல்
சுடர்க்கொழுநன் ஒப்பத்
திண்டிறல் அடங்கலர்
சிரந்திருகி ஏந்தி
அண்டவெளி யிற்சுழல்வ 53
சுற்றிவிடும் ஆழி

1404 மீச்செல்வய வெங்கரிகள்
ஒன்றன்மிசை யொன்றங்
கோச்சுகதை மாற்றுகதை
ஒள்ளிழை மடச்செவ்
வாய்ச்சியர்கோ லாட்டநிகர்
வண்மையினை நோக்கி
ஏச்சறு விசும்பினிமை
யாதவர் வியப்பார் 54

1405 விழித்தவெகு ளிக்கணிட
னாடுதொறும் மேவார்
அழித்திமை யெனக்கருதி
யார்ப்பரென வெளிகி
ஒழித்துவலன் நோக்கினழல்
சீற்ரம்நனி காட்டித்
தெழித்துவிறல் சாற்ரியமர்
ஏற்பர்திதி பெற்றார். 55

1406 வேறு
வெங்கட்கரி கடிந்திட
வெண்ணத்தெழு மவுணர்
அங்கைப்படி எ·கத்துட
னணைனின்றமை காணா
நங்கட்கிடர் புரிவாணிவன்
நணுகிற்றன ரென்னா
உங்கட்செறி விண்ணோரிரி
வுற்றாருளம் அஞ்சி 56
1407 தெவ்வட்டழல்
பட·இவெய்யவர்

விண்ணிற்செல வுந்தும்
கௌளவக்கரி பிளிறிக்கடம்
ஒழுகப்புவி வீழ்வ
எவ்வப்பட
வலனைத்தெறும்
இறையேவலின் எழிலி
வெவ்விற்படை
மாயற்கொரு
துணையாய்வரல் வீழும். 57
1408 ஒருவன்திற லவுணன்கத
முடனூக்கிய பரிமா
பெருவிண்மிசை
யெய்திச்சுழல் காற்பட்டுழல்
பெற்றி
வருவெங்கதிர்
மாந்தேர்விசை யிற்றப்பிய
வாசி
தெருமந்தினங் காணாதவ
ணுழிதந்தெனத் திகழும்

58

1409 வேறு

துன்னுகுரு தித்தசை
வழுக்கீவிழுசூரர்
வெந்நிடை மதக்களிறு
குத்துவெண்ம ருப்பு
முன்னுற வுரீஇநிமிர்வ
மைந்தர்முலை பெற்ற
தென்னென வரம்பையர்
மருட்கையின் இசைப்பார் 59

1410 அட்டழல் கழல்மறவர்
ஆகமிசை எஃகம்
பட்டபுழை நின்றிழிவ
பாய்குருதி வெள்ளம்
ஒட்டலரை யானுயிர்
குடிப்பலென ஒல்லை
உட்டிகழ் மறக்கனல்
வெளிப்படுவ தொக்கும் 60

1411 கடுங்களிறு கைக்கதை

சுழற்றியெறி கால்தேர்க்
கொடிஞ்சியின் நிரைத்தகுரு
மாமணிகள் உக்க
அடும்படை வலத்தினர்
தெழித்தெழு மதிர்ப்பின்
நெடுங்ககன மீன்நிறை
நிலத்துகுவ மானும்.
61

1412 நீள்கொடி மிசைத்துகி
லனைத்தினும் நெடுங்கோல்
வாளிகள் பொதிந்தவை
சிரந்துவியல் வானின்
மீளிகள் அதிர்ப்பினுயர்
விண்மிசைய தாருத்
தாளதிர உக்கதழை
போன்றன பறப்ப. 62

1413 கைப்படை யிழந்தவர்
எதிர்ந்தவர் கடாவும்
மெய்ப்படு பெரும்படை

பறித்தெதிர் விடுப்பார்
எப்பொருளு மற்றுழியு
மேதிலர்கள் நல்கும்
அப்பொருள்
கொளேங்களெனும்
மானமுடை யார்போல் 63

1414 வீடினர் வயப்பொருநர்
வீடின இபங்கள்
மூடின நிலங்குருதி மூடின
பிணங்கள்
கூடின கருங்கொடிகள்
கூடின பருந்தும்
ஆடின மகிழ்ந்தலகை
ஆடின கவந்தம் 64

1415 எங்கணூம் நிணங்குடர்
இறைச்சிகொழு மூளை
எங்கணும் முரிந்தசிலை
வாள்பலகை எ·கம்
எண்க்கணும் இறுதகிடி

கச்சுருள் கொடிஞ்சி
எண்க்கணும் முடித்தலை
நிமிர்ந்தன இடங்கள் 65

1416 பிணங்களொ டயர்ந்துவிழு
பெற்றியரும் வீழ்தோட்
கணங்களொடு தண்டமும்
விசித்தகடி வல்வார்க்
குணங்கலொடு புல்லிய
கொழுங்குடரும் அங்கேழ்
நிணங்களொடு பன்மணியும்
நீதறிய லாகா
66

1417 மண்ணிடம் மெலிந்தது
பிணக்குவையின் வாளோன்
நண்ணிடம் மெலிந்ததுடல்
விட்டுறுநர் போழ்ந்து
விண்ணிடம் மெலிந்தவர்
துன்னிமிடை வோரை
எண்ணிட மெலிந்தனர்

விசும்பினிமை யாதார் 67
1418 மிடைந்துசமர் இன்னணம்
விலைத்துழி இசைத்தேன்
குடைந்ததொடை
வல்லவுண வீரர்வலி குன்றி
உடைந்தனர் நடுங்கினர்
ஒடுங்கினர் சிதர்ந்தார்
இடைந்தனர் பெயர்ந்தனர்
இரிந்தனர் எங்கும் 68
1419 கொச்சகக் கலிப்பா
கள்ளவிழும் மலர்வாவித்
துவரைக்கோன் கடற்சேனை
மள்ளர்படைக்
கல்லெறியான்
வல்லாண்மைக் குடமுடைய
உள்ளிருந்த ஞண்டுகளின்
தனித்தனியே இரிந்தோடி
நள்ளலான் பெருஞ்சேனை
நகர்நோக்கி நடந்தனவால் 69

1420 கண்ணன் கணபதி
முதலியோரை வழிபடல்
போர்தாங்கும் மறவீரர்
பின்முடுக்கிப் போதரலும்
தார்தாங்கி முதல்வாய்தற்
கடைமன்னு தவளமதிக்
கூர்தாங்கும் ஒருகோட்டுக்
குஞ்சரப்புத் தேள்காணூஉச்
சூர்தாங்கி வருபடையைத்
தொலைத்துழக்கிச்
சவட்டினான்
70

1421 கண்ணனும்மற்
றினியென்னே செயலென்று
கடுகச்சென்
றுண்ணமைந்த பாலடிசில்
கனிவருக்கம் உறுசுவைய
பண்ணியங்க
ளெனைப்பலவு

மமுதுசெயப்
படைத்திறைஞ்ச
அண்ணல்வயப் பகட்டேந்த
லத்தொழிலின்
மகிழ்ந்திருந்தான் 71
1422 இதுகண்டு மற்றிரண்டாங்
கடைவைகு மிளந்தோன்றல்
எதுமைந்தன் வருகென்று
சிலைவாங்கி ஏற்றெழலும்
மதுவொன்று
மலர்த்துளவோன்
பூசனையான் மகிழ்விப்ப
அதுகண்டு
மகிழ்ந்திருந்தான் ஆறுமுகப்
பண்ணவனும் 72
1423 இருவர்களும்
விடையளிப்ப
எழில்மூன்றாங்
கடைநண்ணி

மருமலர்த்தார்க்
கருங்கூந்தல் மலைமகளைக்
கண்டிறைஞ்சித்
திருவருள்பெற் றினிதேகத்
திகழ்நாலாங் கடைமேவும்
உருகெழுவெஞ்
சினவெள்ளே
றுயர்த்தபிரான்
கண்டனனால் 73
1424 முந்தைநால் மைநாக
முதுநாகத் தருந்தவஞ்செய்
இந்தநா ரணற்கெம்மான்
யானேவந் துடன்றாலும்
மைந்துமிகு ஞாட்பின்கண்
வாகைநீ பெறுகென்னத்
தந்தவரம் பொய்யானைப்
பாதுகாத் தற்பொருட்டு 74
1425 பினாகநெடுஞ் சிலையேந்தி
எதிர்நிற்பப் பெருந்திருமால்

அனாதியாய் அனந்தமாய்
ஆனந்த மாயொளியாய்
மனாதிகளுக் கெட்டாத
வான்கருனைப்
பரம்பொருலைத்
தனாதுவிழி களிகூரக்
கண்டெய்தித்
தாழ்ந்தெழுந்தான் 75
1426 நாத்தழும்பப் புகழ்பாடி
நளினமலர்க் கைகூப்பிச்
சேத்தெந்தாய் எனச்சொல்லி
இமையவர்க்கே
யருள்சுரந்து
காத்தருளுங் கடனுடையாய்
கண்ணோடா அவுணர்குலத்
தீத்தொழிலான்
றனைவெல்லத்
திருவருள்செய்
யெனக்கென்றான்

1427 என்றிரந்து நனிவேண்டும்
நெடிஉயோனை
யெதிர்நோக்கிக்
குன்றநெடுஞ்
சிலைவல்லான் குறுமூரல்
காட்டியெமை
வென்றன்றே வானனைநீ
விறல்கொள்வ தெம்மோடு
மன்றபோர்க் கெழுகென்ன
மணிவண்ண னுளம்நடுங்கி 77
1428 என்னருளிச் செய்தவா
றெவ்வுயிர்க்கு
மெளியேற்கும்
மன்னவன்நீ நாயனொடு
மாறிழைப்ப தெனக்கழகோ
உன்னடிக்கீழ்
மெய்த்தொண்டு
பூண்டுரிமைப்

பணிசெய்வேன்
றன்னிடத்தி லிவ்வாறோ 78
சாமீநின் திருவருளே
1429 எந்தையடி யருச்சனையால்
எதிர்ஃந்தாரைப் புறங்காண
மைந்துபெரும்
யான்நின்னோ டமரேற்க
வல்லுவலோ
பந்தமுறு முலகனைத்தும்
தொழிற்படுத்தும்
நின்னெதிர்நின்
றுய்ந்தவரு முளரேயோ
வுபநிடதத் தனிமுதலே 79
1430 எண்ணிகந்த அண்டமுழு
தொருநொடியில்
எரிக்குதவும்
கண்ணமைந்த நுதலாய்க்குக்
கடையேனோர் இலக்கன்றே
வண்ணமெலாம் யாங்கான

நீநகைத்த மாத்திரையே
அண்ணலார் புரமூன்றும்
கூட்டோடே அழிந்தனவால் 80

1431 துரும்பொன்றில் புத்தேளிர்
தருக்கெல்லாம்
தொலைவித்தாய்
கர்ம்பொன்று சிலையானை
நுதல்விழியாற் கனற்றினாய்
சுரும்பொன்று மலர்ப்பாதப்
பெருவிரலாற் சுடரிலங்கை
இரும்பொன்று மனத்தானை
இடருழப்பக்
கண்டனையால்
81

1432 நோனாத கூற்றுவனை
நோன்றாளால்
உயிருண்டாய்
தேனாடு மலரானை
நகநுதியாற் சிரங்கொய்தாய்

மீனாமை பன்றிநர
வெறிமடங்கல்
உலகளந்தான்
றானாமென் பிறவிகளுந்
தண்டிக்கப் பட்டனவே. 82
1433 தக்கன்றன் வேள்வியைநீ
தரவந்த தனிவீரன்
புக்கன்றி யழித்தநாள்
என்னோடும் புத்தேளிர்
நொக்கொன்று பட்டபா
டெடுத்தியம்பிற்
சொல்லளவின்
மிக்கன்றால் உனக்கிவையும்
விளையாடற் செய்கையே 83
1434 அற்றமுற வெகுண்டவரும்
அடற்கங்கை வீறடக்கும்
கற்றைநெடுஞ்
சடையாய்மற்
றெனைமுனியக்

கருதினையேல்
சற்றுநீ முகம்நிமிர்த்து
நோக்கினது சாலாதோ
வெற்றிமலர்த் திருக்கரத்துப்
படைக்கலமும்
வேண்டுமோ 84

1435 வடிவாளி விடையேறு
மனைவியென
நினக்குறுப்பாம்
அடியேனை எதிர்ப்பதுநின்
அருட்பெருமைக்
கொல்லுவதோ
குடியோடு மெனையடிமை
கொண்டாயின்
றெனக்கிரங்காய
கடியாழி விடமயின்ற
கண்டநின் னடிபோற்றி
85

1436 கன்னனும் கடவுளும்

கைகலத்தல்
என்றென்று பலமுறையும்
இர்ந்திரந்து
தொழுதிறைஞ்சும்
குன்றெடுத்த குடையானுக்
கெங்கோமா னிதுகூறும்
மன்றநீ வெருவலைநின்
மனக்கவலை
யொழிகண்டாய்
அன்றுனக்கு மைநாகத் 86
தளித்தவரம் மறந்தனையோ
1437 நின்வரவு வானனுக்கு
முன்னரே நிகழ்த்தினம்யாம்
அன்னவனை யினிநீவென்
றடல்வாகை புனைகிற்பாய்
மின்னிமைக்கும் மணிமார்ப
விசையானொடு
புரிவெம்போர்
முன்னெமக்கு முருகவேள்

விளையாட்டிற் சிறந்ததால் 87
1438 அம்முறையே
கணப்பொழுது
நின்னோடும் அமர்புரிகேம்
இம்முறைகண் டுலகும்பர்
மகிழ்வுறுக யிதுவன்றித்
தெம்மரபிற் செய்கில்லேம்
அஞ்சாதி யெனத்தேற்றிக்
கைம்முகத்திற் பிடித்திருந்த
கார்முகத்தை வணக்கினான். 88
1439 உய்ந்தேனெம் பெருமானே
அருளாயென்
றுரைத்துரைத்து
மந்தார மனங்கமழும்
மலரடிகள் தொழுதிசைந்து
பைந்தாம நறுந்துளவப்
பண்ணவனும்
பகைமுருக்குஞ்
சிந்தாத விறற்சார்ங்கச்

சிலைவாங்கி
நாணெறிந்தான் 89

1440 கலிநிலைத்துறை
பவல வெற்பொடு நிலவெற்
பெதிர்ந்தெனப் பரூஉக்கைக்
கவள மாக்களி றட்டவர்
இருவருங் கடுகித்
துவள வார்சிலை
வாங்கினர் நாணெறி சும்மை
திவல லுற்றமூ வுலகமுஞ்
செவிடுறப் பொதிந்த 90

1441 மண்டு மோதையின்
மற்றவர் சினக்கனல் புறநீர்
கொண்ட விப்பவான்
வழிதிறந் தாலெனக்
குலையா
அண்டம் விண்டது
புடவியும் விண்டதப்

பெருநீர்
உண்டல் வேட்கையின்
உணங்கிவாய் பிலந்தமை 91
யொப்ப

1442
சிலையின் நாணொலிக்
கிளர்ச்சியால் திண்புவி
யதிர்வுற்
றலையு மூதையி னாழிமா
னுடம்மரம் பறவை
பலவும் தத்தமுள் மோதுபு
தெளிதரப் பயிற்றும்
தலைவர் எப்படி யப்படி
உலகெனுந் தகுதி
92

1443 மூள்சி னத்துட னடுத்துழி
முதல்வனென் றறிந்து
மீள நோக்கியாங்
கெம்பிரான் சரணமுன் வீழ

நீள்பெ ருந்தடங் குனிவரிச்
சிலையிடை நெடியோன்
வாளி யொன்றுதொ
டேயின னருச்சனை
மாண்பின். 93

1444 சத்தி சத்திமா னாகிய
விருதிறத் தவருந்
தொத்த ழற்கணை
தூண்டினர் மூண்டது
பெரும்போர்
பைத்த மாநில மயிர்த்தது
பனிவிசும் பிறுத்தார்
சித்தர் காரண ரிமையவ
ரியக்கர்கந் திருவர் 94

1445 புட்டில் வீக்கிய கரத்திடைப்
பொருசிலை குழையத்
தொட்டவாளிகள்
இறுதிநாள் முகிலெனச்
சொரிவார்

அட்ட திக்கையும்
அடைப்பர்கள் கணத்தவை
மாற்றி
முட்ட வெங்கணை மீளவும்
முடுக்குவர் தொலைப்பார். 95

1446 கடவுள் வான்படை
எண்ணில வழங்குவர்
கடுநோய்
படரும் வெப்பொடு
குளிர்ப்பிணி படைத்தெதிர்
விடுப்பார்
உடலும் மற்றவை
யொன்றினொன் றழிவுறக்
காண்பார்
அடைவின் இன்னணம்
விலைத்தனர் அற்புதப் பூசல் 96

1447 மூவ ருந்தொழும்
முதல்வனே முனைந்தன

னினியென்
ஆவ தோவென முனிவர
ரஞ்சின ரகில
தேவ ரஞ்சினர் பூதங்க
ளஞ்சின தேவர்
கோவு மஞ்சினன் திருவுலக் 97
குறிப்பினை யுணரார்
1448 இளிவில் வெஞ்சமர்
இன்னணம் நெடும்பொழு
தாற்றும்
அலவின் மற்றினி யாற்றிலே
னடியனே னென்னா
முளரி நோக்கினான்
வணங்கலும் முறுவல்செய்
தடியார்க்
கெளிய னென்பது
விளக்கின னென்னையா
ளுடையான் 98
1449 அடிகள் நோவச்சென்

றாளென விறகுமண்
சுமந்தும்
அடிபொ றுத்துமோ
ரரிவைதூ தாற்றியும்
வெள்கா
தடியர் எண்ணமே முடிப்பது
விரதமாக் கொண்ட
அடிகள் வாகையிக்
கண்ணனுக் களித்ததோர்
வியப்போ. 99
தம்பி ரான்பெருங்
கருணையின் சால்பினை
நோக்கி
உம்ப ரார்த்தன ருவணவேற்
றிறைவனு மாவா
எம்பி ரானரு ளென்னிடை
யிருந்தவா றென்னென்
றம்பி காபதி யடிதொழு
தானந்த முற்றான் 100

1451 கண்ணனும் வானனும்
கைகலத்தல்
துண்ட வெண்பிறைக்
கண்ணியோன் போர்வினை
துறப்பக்
கண்டு வெஞ்சினந்
தலைக்கொளீஇக் கனைகழ
லவுணன்
அண்டம் விண்டென
வார்த்தனன் மாயனை
யடுத்தான்
மண்டு தீச்சிலை
வளைத்தனர் விளைத்தனர்
பூசல் 101

1452 நூழில் வன்படை யிருவரும்
நெடுமொழி நுவல்வார்
பாழி வன்புயம்
புடைத்தெழூஉ வஞ்சினம்
பகர்வார்

ஊழி ஈற்றனல் விழியுகச்
சீறுவ ருலகைப்
பூழி யாக்குவர் சாரிகை
சுற்ருவர் பொருவார் 102

1453 இனைய மண்டமர்
ஞாட்பிடை யெம்பிரா
னருள்சேர்
வனைம லர்த்துழாய்
வானவன் மதுகைமீக்
கொண்டு
முனைவ ரிச்சிலை
வாளிதேர் முடிகளை
யிறுத்துத்
தனிய னாக்கினன் சலம்புரி
யவுனருக் கிறையை
103

1454 கருப்புத் துண்டென
நூற்றுப்பத் தடுக்கிய கனகப்
பொருப்புத் தோள்களை

யரிவுழி மட்டதனுடல்
பொடித்த
நெருப்புக் கண்ணினா
னெதிரெழுந் தருளிநீள்
கருணை
மருப்புக் குஞ்சரங்
காத்தவன் மேற்செல 104
வழங்கி
1455 கண்ண னேயிது கேட்டியிக்
கனைகழ லவுணன்
அண்ணல் வாய்மையுன்
போலெமக் கன்புமிக்
குடையான்
எண்ணம் வாய்ப்பகம்
பூசையி னமைந்ததோ
ளிரண்டும்
வண்ண வாள்மலர் வதனமு
மரிதலோம் பென்றான். 105
1456 அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய

விருத்தம்
என்ற
வாய்மொழிகேட்டலும்
தொழுதெழுந் தியாதவர்
குலத்தோன்றல்
மன்ற மாமறை முழுவது
முழுவது முருத்திரன்
எனுமாற்றால்
ஒன்று மன்பொடு முன்னடி
யருச்சனை யுஞற்றினோன்
எமையெல்லாம்
நன்று பூசனை யியற்ரினோ
னாதலின் நாற்கரம்
விடுத்தேனால் 106

1457 அடிய னேன்பிழை
யாவையும் பொறுத்தரு
லையனே யெனத்தாழ்ந்து
கொடியின் மேல்விடை

யுயர்த்தவ னாணையிற்
குடவளைக் குடங்கையான்
மடிவில் வாணனைக்
கேண்மைகொண்
டாங்கவன் மகளைத்தன்
மகனீன்ற
விடலை சேர்வுற
மணம்புணர்த்
துடன்கொண்டு மீண்டனன்
தன்மூதூர். 107
1458 வாணன் முத்தி பெறுதல்
ஐயி ரண்டினில் உறழ்தரு
மும்முறை யமரகத்
துடைந்தெள்ளல்
எய்தி னானெனப் பட்டவன்
றனைக்கொண்டே
இவன்செருக் கறக்கண்டான்
செய்யச் செய்திடா
தொழியவே றொன்றனைச்

செய்யவும் வல்லோனாம்
பைய ராவணி பண்ணவன்
பெருமையை யாவரே
பகர்கிற்பார். 108

1459 கருவி மாமுகில் மேனியோ
னகன்றபின் கனங்குழை
யுமைபாகம்
மருவு நாயகன் வானனை
நோக்கிநின் மணிப்புயக்
கண்டூதி
ஒருவி னாய்கொலா
மெனக்குறு நகைமுகிழ்த்
துரைத்தலும் முடிசாய்த்துப்
பெரும மற்றினி வீடுபே
றளித்தியென் றிரந்தனன்
பெருநேசன் 109

1460 முத்தி வேண்டுமேற்
காஞ்சியி னெய்திநீ

முன்னெமை நிறீஇப்
போற்றும்
அத்தலத்திடைப்
பெறுதியென் றருள்புரிந்
தகன்றன னெங்கோமான்
பத்தி மேதகு வாணனுங்
காஞ்சியிற் படர்ந்துதான்
தொழுதேத்தும்
நித்த னாரரு ளாற்கணத்
தலைமைபெற் றானந்த 110
நிலைபெற்றான்
1461 வரிச்சி றைச்சுரும் புளர்தரக்
குவிமுகை முறுக்குடைந்
தலர்வாசம்
விரித்த நெட்டிதழ்ப்
பங்கயப் பொய்கைசூழ்
வியத்தகு வாணேசம்
அருச்ச னைக்குரி மரபினிற்
போற்றிசெய் யடியவர்

கருத்தீமை
நரிச்சு நீங்கமெய்ப்
பெருநலக் கிழமைவீ 111
டெய்துவர் நமரங்காள்

ஆகத் திருவிருத்தம் 1461
----

41. திருவோணகாந்தன் தளிப்படலம் **(1462- 1470)**

கலிவிருத்தம்
1462 பேண வல்லர் பிறவு தீர்த்தருள்
வாண நாத மரபு சொற்றனம்
யாணவர் வண்மை பெருமி
தன்குணக்
கோண காந்தன் தளியு 1
ரைத்துமால்
1463 யாணர் புதிமை. அழகுமாம்

மருவ லார்தாழ் வாணன்
றன்னுடைப்
பொருவில் சேனைத் தலைமை
பூண்டவர்
தரும வாற்றி னொழுகு
தானவர்
இருவ ரோணன் காந்த 2
னென்றுளார்
1464 வன்பு பூண்ட மனவ கப்படா
என்பு பூண்ட இறைவர்
தம்மடிக்
கன்பு பூண்ட அறிவன்
மேலவர்
துன்பு பூண்ட தொடர்பு
நீக்குவார்
3

1465 ஓங்கு காஞ்சி யூரை
நண்ணினார்
தேங்கு தெண்ணீர்த் தீர்த்தந்

தொட்டனர்
பாங்கி லிங்கம் பிரதிட்டை
செய்தனர்
ஆங்க ணன்பிற் பூசை 4
யாற்றினார்
1466 ஆற்று மிருவ ரன்பு நோக்கிய
நீற்று மேனி நிமல
னம்மையோ
டேற்றின் மேலாற் காட்சி
யீதலும்
போற்றி யின்பப் புணரி 5
மூழ்கினார்
1467 கரையில் காதல் கைமி
கத்தொழும்
புரையி லார்க்குப் பொங்கு
வெள்ளிமால்
வரையி னாரின் னருள்வ
ழங்கிநீர்
உரைமின் வேட்ட வரமென்

றோதினார் 6
1468 கைகள் கூப்பிக் கண்கள் நீருகச்
செய்ய பாதந் தொழுது
செப்புவார்
ஐய னேமெய் யறிவு
தந்தெமை
உய்யக் கோடி யுனக்க
டைக்கலம் 7
1469 இனைய தீர்த்த மாடி
யெம்பெயர்
புனையி லிங்கம் போற்றப்
பெற்றவர்
நினைவு முற்றும் நிரப்பி
யீண்டுநீ
எனைய நாளு மினிது
வைகுவாய் 8
1470 என்று போற்று மிருவர்க்
கன்னவை
மன்ற லொற்றை மாவின்

நீழலான்
நன்று மங்கண் நல்கி
வைகினான்
அன்று தொட்ட' தற்பு தத்தலம் 9

ஆகத் திருவிருத்தம் 1470

----

41. சலந்தரேசப் படலம் (1471-1493)

கலிவிருத்தம்

1471 ஓணனார்க் கரியவர் ஓணகாந்
தன்தளி
நீணகர் மேன்மையைத்
தெரிந்தவா நிகழ்த்தினாம்
மாணமர் காட்சிசால் மற்றதன்
வடதிசைப்
பேணிய சலந்தரே சத்தியல்
பேசுவாம்.

ஓணனார் - திருவோண
நட்சத்திரத்துக்கு உரிய
திருமால். 1
1472 சலந்தரன் வரம் பெற்றுப்
போருக்கெழுதல்
சலத்திடைத் தோன்றியோன்
சலந்தரப் பெயரிய
குலப்புகழ்த் தானவன்
கோநகர்க் காஞ்சியில்
நலச்சிவ லிங்கமொன்
றமைத்துநா ளுந்தொழு
துலப்பரு மெய்த்தவம்
உஞற்றினா னவ்வுழி 2
சலம் - நீர். இந்திரன் மேல்
ஒருகால் இறைவன் கொண்ட
கோபத்தை
அவன் பொறுக்க
வேண்டினமையால்,
அக்கோபத்தைக் கடலில்

எறிய
அ்து ஒருவமாயிற்று.
அதுவே சலந்தராசுரன்
என்பது புராண வரலாறு 2

1473 காட்சிதந் தருளிய கண்ணகன் மாநிழல்
ஆட்சியார்த் தொழுதெழுந் தாண்மையும் மதுகையும்
மாட்சிசால் இறைமையும் மாற்றலர்த் தெறுதலும்
மீட்சியின் றருளென வேண்டினான் பின்னரும் 3

1474 நின்னலா லென்னுயிர் நீப்பவ ரின்மையும்
துன்னரு முத்தியிச் சூழலிற் பெறுவதும்
பின்னல்வார் சடையினா யருளெனப் பெற்றமீண்
டன்னவா றுலகுதன்

னடிப்படுத் தாளும்நாள் 4

1475 இந்திரன் முதலிய எண்டிசைக்
கிறைவரைக்
கந்தமென் மலர்மிசைக்
கடவுளை வென்றுபின்
பைந்துழாய்க் குரிசிலைக்
பன்னகப் பகையொடும்
வெந்திறல் நாகபா சத்தினால்
வீக்கினான் 5

1476 சிறையிடை மாட்டினன்
சிற்சில நாட்செல
அறைகழல் வானவர்
வணங்கிநின் றவுணனைக்
குறையிரந் தனையனைக்
கொண்டுமீண் டேகினார்
பிறையெயிற் றவுணனெளம்
பெருமிதத் துறையும்நாள் 6

1477 இறுதிநாள் அடுத்தலி

னெறுழ்விடைப் பாகனைத்
தெறுவலென் றெழுந்துயர்
கயிலையைச் சேரலும்
உறுதுயர்ச் சிறையிடை
யுறையும்நா ளன்னவன்
பெறுமனைக் கிழத்தியைக்
காமுறும் பின்னைகோன் 7

1478 அற்றமீ தென்றறிந்
தம்மனைப் புறமுறத்
துற்றபூம் பொழிலிடைத்
தூத்தவ வடிவுகொண்
டுற்றிடக் கண்டனள்
ஒசியிடைப் பணைமுலை
முற்றிழை தாழ்ந்துமுன்
நின்றிது வினவுவாள்
8

1479 நற்றவத் தடிகளீர் நதிமுடிக்
கடவுளைச்
செற்றுமீள் வேனெனச்

சென்றயெங் கொழுநர்பால்
வெற்றியோ தோல்வியோ
விளைவதொன் றறிகிலேன்
எற்றிது மொழிமின்நீர்
என்னமால் கூறுவான் 9

1480 அஞ்சுபூ தங்களு
மவற்றிடைப் பொருள்களும்
பஞ்சுதீப் பட்டது படவிழி
திறந்தருள்
செஞ்சடைப் பகவன்முன்
சென்றெவர் உய்ந்துளார்
புஞ்சவெள் வளையினா
யறிந்திலை போலும்நீ 10

1481 அன்னபே ராளனோ
டமரினுக் கேகலாற்
பன்னகப் படமெனப் பரந்தக
லல்குலாய்
உன்னுடைக் கேள்வனும்
பொன்றுவா னுண்மைகாண்

என்னவாய் விண்டனன்
வளைகரத் தெய்தினான். 11
1482 கலிநிலைத்துறை
அந்த யெல்லையோர்
தானவன் பங்கிசோர்ந்
தலையச்
சந்த மென்புயத் துகிலுடை
சழங்கவே ரொழுக
உந்து நெட்டுயிர்ப்
பெறியமெய் நடுக்குற வோடி
வந்து தோன்றிவாய் புலரநின்
றின்னது வகுப்பான்
12

1483 இறைவி நின்தனிக்
கொழுநன்நீள் கயிலையயி
னிளவண்
டறைக டுக்கையான்
றனையறை கூவுமவ்
வளவில்

நறைம லர்க்கரக் கணிச்சியன்
நோக்கினான் நமது
நிறைக டற்பெரும்
படையெலாம் நீற்றின
னதன்பின். 13

1484 பரிதி மண்டில மாயிர
மென்கதிர் பரப்பும்
உருவ வாழியொன் றாக்கின
னொளிருமப் படையால்
பொருவ லித்திறற் சலந்தரன்
பொன்றினா னதனை
வெருவி நீளிடைக்
கண்டுமீண் டித்தலைப்
போந்தேன் 14

1485 என்ற வாய்மொழி
கேட்டலுங் கொம்பரை
யிழந்த
மன்ற லங்கொடி போற்கிடந்
தலமரு மயிலை

வென்றி வேள்படை
துளைத்திட மெலிவுறு
நெடியோன்
சென்று பற்றினன் திருந்திழை
குறித்திது செப்பும் 15

1486 மன்னு கேள்வனை
யிழந்துளேன் வைகல்மூன்
றகன்ற
பின்னை நின்மனைக்
கிழத்தியே யாகுவல் பெரும
என்ன வஞ்சித்து நீங்கினள்
மனையகத் தெய்தி
வன்னி புக்குயிர் விடுத்தனன்
கற்பினில் வழாதாள்
16

1487 அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
ஏம்பலோ டுறையும்மாய
னித்திற முணர்ந்தா னந்தச்

சாம்பரிற் புரண்டு
பேய்க்கோட் பட்டவர்
தம்மின் மாழ்கித்
தேம்பினா னனையாள்
செல்வத் திருவுரு வுளத்தில்
தீட்டி
ஓம்பினா னென்செய் வானங்
குழிதந்தான் நெடுநா
ளிப்பால் 17

1488 சிவபெருமான் திருவருள்
செய்தல்
இமையவர் பலரும் மாலை
யெங்கணும் தேடிக் காணார்
சிமையநீள் கயிலை நண்ணித்
திருவடி வணங்கிக் கூற
அமையெனத் திரண்டு நீண்டு
பசந்தணி யிலங்கு
பொற்றோள்
உமையொரு பாகத்

தெங்கோன் அவன்திறம் 18
உணர்ந்து சொல்லும்
1489 சொற்பயில் கமலை கேள்வன்
சலந்தரன் துணைவி யாய
கற்பினிற் சிறந்த காமர்
விருந்தையைக் காமுற்
றன்னால்
பொற்புரு இழந்த ஈமப்
பொடியிடைக் கிடக்கின்
றானால்
விற்பொலி விசும்பின்
வாழ்க்கை விண்ணவர்
கேண்மின் என்னா 19
1490 பாயபல் லுலகு மீன்ற
பனிவரைப் பிராட்டி மேனிச்
சேயொளிக் கலவைச்
சாந்தின் அழுக்கினைத்
திரட்டி நல்கி
நீயிரிங் கிதனை யந்த

நீற்றிடை வித்து வீரேல்
மாயவன் மயக்கந் தீர்க்கும்
மரங்கள்மூன் றுளவா
மென்றான் 20

1491 விண்ணவ ரதனை யேற்று
விடைகொடு வணங்கிப்
போந்து
தண்ணகை விருந்தை வீந்த
சாம்பரின் வித்த லோடும்
அண்ணலந் துளவம்
அங்கேழ் நெல்லிநீள் அகத்தி
மூன்றும்
கண்ணெதிர் தோன்றக்
கண்டான் கரியவன் மகிழ்ச்சி
கொண்டான்
21

1492 மென்றுணர்த் துளவந்
தன்னை விருந்தையாத்
துணிந்து புல்லிக்

குன்றருங் கழுமல் நீங்கிக்
குலவுதன் னிருக்கை
சார்ந்தான்
துன்றுபூந் துழாய்முன்
மூன்றுந் துவாதசி வழுத்தப்
பெற்றோர்க்
கன்றினர்க் கடந்த மாயோன்
ஆரருள் சுரக்கும் மன்னோ
மென் துணர் துளவம் -
மெல்லிய கொத்தான துளசி.
கழுமல் - மயக்கம். 22

1493 சலந்தரன் முத்தி பெறல்
தடவரை யிகந்த திண்தோள்
சலந்தரன் கயிலை வெற்பில்
விடமிடற் றிறையால் வீந்து
வியனகர்க் காஞ்சி வைப்பில்
படரொளிப் பிழம்பாய்த்
தோன்றிப் பரசுதனி லிங்க
மூர்த்தத்

துடனுறக் கலந்தா
னன்னோன் பெருமையா
ருரைக்க வல்லார் 23

ஆகத் திருவிருத்தம் 1493

----

42. திருமாற்பேற்றுப் படலம் (1494-1511)

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

1494 வணங்குநர்க் கிருமைப்
பேறும் மேன்மையின்
வழங்கி யெங்கோன்
இணங்கிய சலந்த ரேச
வரவினை யெடுத்துச்
சொற்றாம்
அணங்கனா ராடல் பாடல்
முழக்கறா அணிநீள் வீதிக்

கணங்கெழு திருமாற்
பேற்றுக் கடிநகர்ப் பெருமை
சொல்வாம் 1
1495 திருமால் சக்கரம் பெற
வழிபடுதல்
குவலயம் காவல் பூண்ட
குபனெனு மரசற் காகச்
சிவநெறித் ததீசியோடுஞ்
செருச்செய்நாள் விடுத்த
ஆழி
தவமுனி வயிர யாக்கை
தாக்கிவாய் மடித லோடும்
கவலுறு மனத்த னாகிக்
கடுஞ்சமர் துறந்த மாயோன்
2
1496 இனிப்படை பெறுவ தெவ்வா
றென்றுவா ளவுணர்க்
காற்றாப்
பனிப்புடை இமையோர்

தம்மை யுசாவினன் படைகட்
கெல்லாம்
தனிப்பெருங் குருவா யீசன்
சலந்தரன் மடியக் கண்ட
சினப்பொறி சிதறுந் தீவாய்த்
திகிரியொன் றுளதென் 3
றோர்ந்தான்
1497 உவகைமீ தூர விண்ணோர்க்
கோதின னிதனை வேண்டிச்
சிவனடி பரசி னின்னே
திருவருள் சுரக்கு மென்னா
அவரொடும் போந்து காஞ்சி
யணிநகர் வடமேல் பாங்கர்த்
துவரிதழ் உமையாள்
போற்றுஞ் சுடரொளி
யிலிங்கங் கண்டான். 4
1498 சேயிழைக் கவுரி செங்கை
தைவரச் சிவந்து தோன்றிப்
பாயொளிப் பவளக் குன்றர்

எனப்பெயர் படைத்து
நான்காம்
ஆயிரம் உகங்க ளங்கண்
அருந்தவர் வழுத்த வைகு
நாயனார் தமைக்காண்
தோறும் நாரணன் இறும்பூ 5
துற்றான்

1499 நிறைபெருங் காதல் கூர
ஆயிடை நியமம் பூண்டு
மிறைவழி யிகந்து பாசு
பதத்தனி விரத மாற்றி
முறைபெறு வெண்ணீ றங்கம்
முழுவதும் பொதிந்து பாசப்
பொறைதவிர்த் தருளும்
மும்மைப் புண்டரம் நுதலில்
தீட்டி

மிறை வழி - துன்பந்தரும்
பொறிவழி. பொறை - பாரம் 6

1500 கண்டிகை மாலை பூண்டு

கதிரொளி பரப்பு மாழித்
திண்படை பெறுதல்
வேண்டிச் சங்கற்பஞ் செய்து
கொண்டு
விண்டலத் திமையோ
ரங்கண் வேண்டுவ யெடுத்து
நல்க
மண்டுபே ரன்பாற் பூசை
விதியுளி வழாது செய்வான் 7
1501 மாயிருங் கமலப் போது
கைக்கொண்டு மாட்சி சான்ற
ஆயிரந் திருநா மத்தான்
நித்தலு மருச்சித் தேத்தி
மேயினன் திருமா லன்னோன்
பத்தியின் விளைவு
காண்பான்
பாயிர மறைகள் தேறாப்
பரம்பொருள் ஒருநாள்
அங்கண் 8

1502 மேற்படி வேறு
நறைவாரு மிதழ்துறுத்த
செழும்பொகுட்டு
நளினமா யிரத்தி
லொன்று
மறைவாகத் திருவுள்ளம்
வைத்தருளக்
கருவிமுகில் வாட்டு
மேனி
இறையோனும் பண்டுபோல்
பவன்முதலா
மாயிரம்பே ரெடுத்துக்
கூறிக்
குறையாத பேரன்பிற்
பதுமமலர்
கொடுபூசை புரியு
மேல்வை 9
1503 பன்னுமொரு திருப்பெயர்க்கு
நறுங்கமலங்

காணாமைப் பதைத்து
நோக்கி
என்னினிமேற் செயலென்று
தெரிந்துணர்ந்து
தனதுவிழி யிடந்து
பெம்மான்
கொன்மலர்த்தாள்
மிசைச்சாத்திக் களிகூர்ந்தான்
உறுப்பினையுங்
கொடுப்ப தல்லால்
மென்மையுறத் தாங்கொண்ட
விரதத்தை
விடுவார்களோ
கொள்கை மேலோர் 10

1504 இறைவன் திருமாலுக்குச்
சக்கரம் அருளல்
பாறிலகு மழுப்படையோன்
மாயவன்றன்
அன்பினொருப் பாடு

நோக்கி
மாறிலாப் பெருங்கருணை
யூற்றெடுப்பச்
செழுஞ்சோதி மலரப்
பாங்கர்
நூறியோ சனையளவு
மெரிகொளுந்த
நோக்கரும்பே ருருவு
தாங்கி
ஈறிலாக் கதிரிரவி
மண்டிலநின்
றிழிந்தெதிரே காட்சி
ஈந்தான். 11

1505 இறைவரவு கண்டஞ்சிப்
புடைமருவும்
இமையவரோட் டெடுப்ப
நோக்கி
நிறையுவகை தலைசிறப்பத்

திருநெடுமா
லிருநிலத்தின் வீழ்ந்து
தாழ்ந்து
முறைமையினால் அட்டாங்க
பஞ்சாங்க
முறவணங்கி முடிகை
யேற
மறைமொழியின் துதித்தாடி
யானந்த
விழிமாரி வெள்ளந்
தாழ்ந்தான். 12
1506 ஆங்கவனை யெதிர்நோக்கி
நின்பூசைக்
ககமகிழ்ந்தோம்
உனக்கிஞ் ஞான்று
தேங்கமல விழியளித்தேம்
பதுமாக்க
னெனும்பெயரின்
திகழ்வாய் இவ்வூர்

பாங்குபெறு திருமாற்பே
றெனப்பொலிக
என்றருளிப் பானு கோடி
தாங்குகதிர்ச் சுதரிசனப்
பெயராழித்
தனிப்படையு முதவி
யெங்கோன் 13
1507 வெல்லரிய செறுநரையு
மிப்படையால்
வெல்வாயா லீண்டு
நின்னாற்
சொல்லியபே ராயிரங்கொண்
டெமைப்பூசை
புரிவார்க்குத் துகள்தீர்த்
தென்றும்
எல்லையிலா வீடளிப்பே
மிங்கிவையன்
றியுந்தீண்டச் சிவந்தா
ராதிப்

பல்குபெயர்
கொண்டெம்மைத்
தொழுவோரும்
      முத்தியினிற் படர்வா
ருண்மை 14
1508 தணிவொன்று மனமுடையர்
புகழ்தீண்டச்
      சிவந்தபிரான் சாத ரூபர்
மணிகண்டர் தயாநிதியார்
பவளமலை
      யார்வாட்டந் தவிர்த்தார்
பாசப்
பிணிவிண்ட சாகிசனர்
திருமாற்குப்
      பேறளித்தார் எனும்பே
ரெட்டும்
அணிகொண்ட
வாயிரம்பேர்க்
கொப்பனவாம்

அறிமதி என்றருளிச்
செய்தான் 15
1509 நம்பிரான் வாய்மலர்ந்த
மொழிகேட்டுப்
புண்டரிக நயனத்
தோன்றல்
செம்பதுமத் தாளிறைஞ்சிச்
சென்னிமிசைக்
கரங்கூப்பிச் செந்நின்
றேத்தி
எம்பிரான் இந்நகருட்
கணப்பொழுது
வதிந்தவர்க்கு மிறவா
வாழ்க்கை
உம்பர்வீ டளித்தருளாய்
இன்னும்
மொருவர மடியேற்
குதவா யென்று 16

1510 வள்ளலே என்பூசை
கொண்டருளும்
இவ்விலிங்கம் வணங்கப்
பெற்றோர்
பள்ளநீர் வரைப்பினுள
சிவலிங்க
மெவ்வெவையும்
பணிந்து பேறு
கொள்ளவரு ளெனவேண்ட
வேண்டுவார்
வேண்டியதே கொடுக்கு
மெங்கோன்
எள்ளருஞ்சீர் நெடியோனுக்
கவையனைத்து
மருள்செய்தவ் விலிங்கத்
துற்றான் 17

1511 கொழிக்குமணித்
தடந்திரைநீர் இலஞ்சிதொறும்
இனவாளை குதித்துப்

பாயச்
செழிக்கும்வளம்
பொழிற்காஞ்சிப்
பலதளியுள் மேதகைய
திருமாற் பேற்றின்
வழிச்செலவின் ஒருபோது
வதிந்தவரும்
மாறாத பிறவிப் பாசம்
ஒழிப்பரெனில் எஞ்ஞான்றும்
அங்குறைவோர்
தமக்கினியென் னுரைக்கு
மாறே. 18

ஆகத் திருவிருத்தம் 1511

43.பரசிராமேச்சரப் படலம் **(1512-1573)**

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
1512 சுழிபாடு படுமுந்தி
மலைமகளும்
யோகியரும் துழாயி
னானும்
வழிபாடு செயவைகும்
மணிகண்டர்
மாற்பேறு வகுத்தாம்
பண்கள்
கொழிபாடற் சுரும்பினஞ்சூழ்
மருப்பொதும்பர்
மாற்பேற்றின் குணபால்
வேந்தர்
பழிபாடிக்
கொலைசெய்தோன் பரசிரா
மேச்சரத்தின் பான்மை
சொல்வாம். 1
1513 இரேணுகை கொலையுண்டு
எழுதல்

சிவம்பழுத்த பிருகுமுனி
இடுஞ்சாபத்
தொடர்ச்சியினால்
திருமால் முன்னாள்
தவம்பழுத்தா லனையசம
தக்கினியோ
டிரேணு கைக்குத் தநய
னாகி
அவம்பழுத்த குறும்பெறியும்
இராமனென
வைகுறுநாள் அன்னை
பாலோர்
நவம்பழுத்த தீங்குணர்ந்து
தன்தாதை
தனையேவ நாடித் தேறி 2
1514 தாதைமொழி கடவாமை
தருமமெனத்
தனையீன்று வளர்த்த
தாயை

ஏதமுறக் கொலைசெய்து
முனியருளால்
மீண்டுய்ய எழுப்பி
நின்றான்
மேதகைய முனிமகிழ்ந்து
வெகுளிதனை
அறவிடுத்துச் சமாதி
மேவும்
போதவனை
வெகுண்டெய்திக் காத்தவீ
ரியன்கோறல் புரிந்தான்
மன்னோ 3

1515 பரசிராமன் தவம் புரிதல்
மிடல்படைத்த
திறல்திண்டோள் இராமனது
நோக்கிநெடு வெகுளி
மீக்கொண்
டடல்படைத்த வயவேந்தர்
குலமுழுதும்

இறுப்பேனென் றார்த்துப்
பொங்கிக் கடல்படைத்த
விடமயின்றோன்
அருள்வேண்டி
விரைந்தெய்திக் கலந்தார்
தங்கள்
உடல்படைத்த பேறெய்துங்
காஞ்சியினோ
ரிலிங்க மமைத் தருச்சித்
தேத்தி 4
1516 ஆற்றரிய தவமாற்றி
ஐம்புலனு
மகத்தடக்கி யமர்ந்தா
னாகக்
கீற்றிளவெண் பிறைக்குழவி
தவழுநெடுஞ்
சடிலமுடிக் கிழவோன்
அந்நாள்
மாற்றரும்பே ரருட்கருணை

கூர்ந்தருளி
யவனன்பின் வாய்மை
காண்பான்
தோற்றமுறு மறைதேறாத்
திருவடிகள்
நிலந்தோய வருகின்
றானால் 5

1517 பெருமான் புலையனாய்
வருதல்
கலிவிருத்தம்
மால்வரை ஈன்ற வயங்கிழை
மாதும்
நூல்வரை மார்புடை
நோன்றகை மாவும்
வேல்வலன் ஏந்திய வித்தக
னுந்தன்
போல்வடி வந்தழு விப்புடை
நண்ண 6

1518 நான்மறை வள்ளுகிர்
நாய்புறஞ் சூழக்
கான்மலர் சேர்த்த
செருப்பெழில் காட்ட
ஊன்மலி காழக மீதி லுறுத்த
தோன்மலை கச்சணி தோன்றி 7
விளங்க
1519 ஏரியல் கொண்ட சுவல்மிசை
யிட்ட
வாரின னுட்குந டையினன்
மாணாச்
சீரியல் கோக்கொலை
செய்புலை யன்போல்
ஆரிருள் மைத்தன மேனிய
னாகி 8
1520 வெங்கதிர் உச்சியின் மேவிய
காலை
அங்கலுழ் பூம்புனல்
ஆற்றிடை எய்திப்

பங்கமில் செய்வினை
பான்மை தொடங்கும்
புங்கவ மாதவன் றன்னெதிர்
போந்தான் 9

1521 பரசிராமன் போர்
கொட்கு மனத்தை
யொருக்கிய கொள்கை
வட்குற வைம்பொறி வாட்டு
மிராமன்
கட்கமழ் கின்ற களிப்பின
னாகித்
துட்கென நேர்வரு சோதியை
நோக்கா 10

1522 வாய்திற வாது மலர்க்கை
யசைப்பின்
சேயிடை யேகெனச்
செப்பலும் முக்கண்
நாயகன் அண்மையின்
நண்ணினன் போபோ

நீயென விள்ளவும் நீங்கல
னாகி 11
1523 மேற்படி வேறு
மாயனொடு நான்முகன்
மனக்குநனி சேயோ
னாயவிறை சாலவணி
மைக்கணுற லோடும்
தூயமுனி சீற்றமொடு
சொல்லுமற வாய்மை
போயபசு வூன்றுகர்
இழிந்தபுலை யாநீ 12
1524 தருக்குவ தென்னையிது
தண்டமது செய்வார்
ஒருத்த ரிவணில்லையென
வுன்னினைகொ லென்றான்
மருத்துணர் நெடுஞ்சடை
மறைத்துவரு பெம்மான்
அருத்தமறை நாய்கள்தமை

யேயின னவன்பால் 13
1525 கொற்றவடி வேற்கடவுள்
கோளிப முகத்தோன்
உற்றெழு வெகுட்சியரின்
ஓடியிரு கையும்
பற்றினர்கள் நாய்புடை
வளைப்பயிரு பாலர்
வெற்றியுறு கைப்படு
விழுத்தவனை நோக்கி 14
1526 கலிநிலைத்துறை
அந்தோ பாவ மைய
மிரக்கும் பார்ப்பான்நீ
நொந்தாய் போலு மென்று
நுவன்றங் கிமவெற்புத்
தந்தாள் வெவ்வாய் நாயை
விலக்கத் தவநோன்பின்
நந்தா வாய்மை யிராமனும்
நம்மான் முகம்நோக்கி 15
1527

மேற்படி வேறு
எனைப்புடை யுற்றாய்
தீண்டுவ தென்னீ தறனன்றால்
உனக்கிது பாவங் காணென
வெங்கோ னுறுபாவம்
நினக்குள தோசொல்
எனக்குள தோநீ தான்யாரே
எனக்கொரு கேள்போல்
தோன்றிடு கின்றாய்
யெனவன்னோன் 16
1528 என்னிது சொற்றனை
யான்சம தக்கினி
என்பான்றன்
நன்மக னாகுவன் நீபுலை
யோனெனை நாணாமே
உன்னுற வாக வுரைத்தது
நன்றென வொப்பில்லான்
மன்னிய சீர்ச்சம தக்கினி
தன்மகன் நீயேயோ

17

1529 கழிய வெனக்குறு வாயினை
ஐய மிலைக்கண்டாய்
இழிவற நின்னை யளித்த
யிரேணுகை யென்பாளென்
பழுதறு சீர்மனை யாட்கினி
யாளாம் பரிசாலே
விழுமியநீயு மெனக்கினி
யாய்காண் எனவிண்டான்

18

1530 இராமன் நெருப்பெழ நோக்கி
வெகுண்டா னெல்லாரும்
பராவுறு வேதிய
னென்னெதிர் பார்த்திது
சொற்றாய்க்கு
விராவிய தண்டமுன் நாக்கரி
விக்கு மதேயன்றித்
தராதல மேற்பிறி தில்லென
லோடுந் தலைவன்றான் 19

1531 யாவரு மச்சுறு தாய்கொலை
யென்றுசெய் மாபாவி
ஓவில ருட்குண மொன்றிலை
யென்புடை வவ்வாயேல்
நாவரி வாய்சிர முமரி
வாயினி நாணாய்கேள்
ஓவறு கேளிர் தமைத்தழு 20
வாதவ ராருள்ளார்
1532 பாம்புட னேனும் பழமை
விலக்கார் தமரானோர்
வேம்பினை யொப்பக்
கைப்பினும் விள்ளார்
உலகத்தோர்
தோம்பல பேசிச் சுற்றம்
வெறுக்குங் கொடியோனைத்
தேம்பிடும் வண்ணஞ்
செற்றிடல் வேண்டு
மெனவெம்பி 21
1533 கணங்களை யெல்லாம்

மேற்செல வேவித்
துரிசோதிக்
கணங்கெழு கல்லு மோடு
மெடுத்துக் கடிதோச்சி
அணங்கொரு பாலான்
எறிவுழி யம்மா முனிவெந்தீ
இணங்க வெகுண்டான்
தண்ட மெடுத்தான் புடைவீசி 22
1534 ஞாளிகள் தம்மை
யதுக்கினன் நள்ளலர்
ஊர்செற்ற
மீளியின் மேற்செல
விட்டனன் வேழ
முகக்கோனக்
கோளுறு தண்டம் முரித்திரு
கூறு படுத்திட்டான்
காளியொா டாடிய கண்ணுதல்
வெய்ய கதங்காட்டி 23
1535 வன்மொழி கூறிப் புலையர்

தொழுத்தை மகனாம்நீ
என்மகன் நோவத் தண்ட
மெறிந்தாய் தெய்வத்தால்
அன்னது பக்கது தாய்கொலை
அஞ்சாய் அருளில்லாய்
நின்னை யினிக்கொல்
வேனென நேர்ந்தான்
கரமோச்சி
தொழுத்தை - அடிமைப்
பெண். 24

1536 நேர்ந்திடு காலையில்
நீள்மறை ஞாளிகள்
முன்னாகச்
சார்ந்து துரந்து முடுக்கலும்
அத்தகை யானச்சங்
கூர்ந்து பதைப்புட
னோடினன் வெண்சிறு
கூன்திங்கள்
வார்ந்த சடைப்பெரு மானும்

விரைந்து தொடர்ந்துற்றான் 25
1537 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
ஒற்றையங் கரத்தாற் பற்றிக்
கோடலு முடையான் தீண்டப்
பெற்றுமெய்ப் புளகம்
போர்ப்பப் பெரிதுளம்
மகிழ்ந்தான் இச்சீர்ப்
பற்றியு மிழிஞன் தீண்டப்
படுபெருஞ் சங்கை கொண்டு
முற்றவெந் துயரின் மூழ்கி
வெகுண்டனன் மொழித
லுற்றான் 26
1538 மறிகடல் வரைப்பின் யாங்க
ணாயினும் மறையோன்
றன்னைப்
பொறியிலி யிழிந்த
வாழ்க்கைப் புலைமகன்
வெருவ ராமே

செறியழுக் கடைந்த கையால்
தீண்டுமே யவ்வச் சாதி
பிறிவினிற் பிறழா வண்ணம்
பிஞ்ஞுகன் நடாத்துங் காலை 27

1539 இன்னினி துனது சென்னி
யிறுவது தேற்றங் காண்டி
புன்னெறிக் குலத்தோய்
யென்னப் புகன்றுதன்
னுளத்தே வெம்பிப்
பன்னரும் புலையன் றன்பால்
பட்டுளேன் அந்தோ சீசீ
என்னுடைத் தவமும் யானும்
அழிந்தவா றெனப்பு ழுங்க 28

1540 விழிபயில் நுதலும் முந்நீர்
விடம்பொதி மிடறுங்
கூர்வாய்
மழுமறிக் கரமுஞ் செங்கேழ்
வடிவமும் கரந்து சாலக்

க்ழிபுலை வேடந் தாங்கி
யெழுந்தருள் கருணைத்
தோன்றல்
இழிவறும் இராமன் கூற்றுச்
செவிமடுத் தினைய
சொல்வான் 29

1541 வடுவறு மறைவ லாளர்
மரபினை யெனில்யான்
தீண்டப்
படுகிவை யல்லை நீதான்
பார்ப்பனக் கடைய னாவை
அடுதொழிற் புலையன்
யானவ் வொழுக்கினிற்
சிறந்த வாற்றால்
இடுகிடைத் தாயைக்
கொன்றோய் என்னினுங்
கடையன் நீகாண் 30

1542 இழிஞருக் கிழிஞன் ஆனாய்

எனக்குநீ அடிமை யெய்திக்
கழிபெரு மகிழ்ச்சி கூர்வாய்
உனக்கியான் களைக
ணாவேன்
மொழிவது சரதம் என்றான்
அவ்வுரை முனிவன் கேளாப்
பழியுறு கதையில் தாக்கப் 31
படுமர வென்னப் பொங்கி

1543

அண்ணலை மலர்க்கை
யோச்சி யடித்தனன் அமரர்
தேறாப்
புண்ணிய முதல்வன் றானும்
பொருக்கென முனிவன்
றன்னைத்
திண்ணிய இரண்டு கையும்
சிக்கென ஒருகைப் பற்றிக்
கண்ணறு கொடிறு வீங்கப்
புடைத்தனன் கமலக் கையால் 32

1544 முறைமுறை யதிரத் தாக்கி
யிருவரும் முனைந்து
வெம்போர்
மிறையுறப் புரித லோடும்
மெல்லியற் பிராட்டி நோக்கி
இறைவநின் னடிக்கீழ்
அன்பின் இனியவன்
வருந்தா வண்ணம்
பொறைகொளப் புடைத்தி
யென்றான் புனிதனும் 33
மெலிதின் தாக்க
1545 கடனறி முனிவன் வாகை
தனதெனக் கருதி வாங்கும்
வடவரைச் சிலையோன்
மார்பிற் கரங்கொடு வலிதின்
தாக்கி
மிடலுறத் தெழித்தா னாக
விண்ணவர்க் கரிய கோமான்
கெடலருஞ் சினமீக்

கொண்டான் போல்மறைக்
கிழவன் றன்னை 34
1546 கன்றிடக் கரங்கள் காலிற்
பிணிப்புறக் கட்டி நோன்றாள்
ஒன்றினால் உருட்டிச்
சேணின் உந்தினான்
அவனை வேத
வன்றிறல் ஞாளி சுற்றி
வளைந்தன மருங்கு நின்ற
வென்றிகொள் மைந்தர்
நோக்கி விலாவிறச் சிரித்திட்
டாரால் 35
1547 திருவிளை யாட்டான்
அண்ணல் சேவடிக் கமலத்
துந்தப்
பருவரும் உளத்த னாகிப்
பசும்புதல் செறிய நீண்ட
தருவடித் தலத்தின் ஆவி
சாம்பினா னொத்து

வீழ்ந்தான்
அருமலர்க் கருமென் கூந்த
லிரேணுகை மைந்த னம்மா 36

1548 அடங்கருந் துயரத் தாழும்
அவ்வுழி வேரிக் கஞ்சத்
தடம்புனல் குடைந்து வாசந்
தாங்கிமென்
மலர்ப்பூஞ்சோலை
இடந்தொறும் வதிந்து
வீழ்ந்தார் இன்னுயிர்
தளிர்ப்பச் செல்லும்
மடந்தைய ரென்ன மெல்லப்
படர்ந்தது மலையத் தென்றல் 37

1549 தேம்பொதி இளங்கால் மேனி
தைவரத் தெளிவு தோன்றி
மேம்படும் அயர்ச்சி நீங்க
விழித்துணை விடுத்து
நோக்கித்

தேம்பினான் இடும்பைக்
கெல்லை யாயினான் திரியாச்
சிந்தை
ஏம்பலின் மறையோன்
நெஞ்சத் திவையிவை 38
யெண்ண லுற்றான்
1550 பரசிராமன் துன்புறுதல்
மறையொ ழுக்கம் வாழ்நெறி
வாய்மையோர்க்
கிறைவ னாம்முனி வன்குலத்
தெய்தினேன்
நிறைய வேதமும் அங்கம்
நியாயமும்
முறையி னோதினன் மூவறு
கல்வியும் 39
1551 பன்னெ டும்படையும்
பயின்றுளேன்
இன்ன னாய வெனக்கிது
காலையின்

முன்னை வல்வினை மூட்சி
விளைந்தவா
றென்ன பாவ மெவரிது
தாங்குவார் 40
1552 என்னை ஈன்றவன் வெம்பழி
யெய்துறீஇக்
கொன்னு மென்னாற்
சிரங்குறை பட்டனள்
பின்ன ரெந்தையும் பேதை
யரசனால்
சென்னி யிற்றுச் சிதைந்தன
னம்மவோ 41
1553 ஈண்டு மற்று மிழிஞன்
புலைகரந்
தீண்டி யென்னை அவமதி
செய்திட
மூண்ட வெம்பழி மூழ்கியும்
ஐயவோ
மாண்டி லேனுயிர் வல்வினை

யேனரோ 42
1554 கவள மாகக் கடல்விடம்
உண்டருள்
சிவனை யேத்துநர் செல்ல
லுறார்களால்
பவன டித்துணை பற்றியு
மென்னிடர்க்
கவதி கண்டில னற்புத
மற்புதம் 43
1555 இன்பஞ் செய்தலின் சங்கர
னெம்பிரான்
இன்ப மாக்கலின் சம்பு
விடும்பைநோய்
என்ப தோட்டு மியல்பி
னுருத்திரன்
என்ப ராலவை யென்னிடைப்
பொய்த்தவோ 44
1556 பேதை நீரிற் பெரும்பிழை
செய்துளேன்

ஆத லாலிவ் வருந்துயர்
எய்தினேன்
பூத நாதனைப் போதப்
பழிச்சியென்
ஏதந் தீர்வ லெனத்துணிந்
தேத்துவான் 45

1557 மேற்படி வேறு

மூவா தபடைப் புமுதற்
றொழிலைந்
தோவா மையியற் றியுயிர்த்
தொகைகள்
தாவா மலேமூன் றுமறத்
தருவாய்
ஆவா அடியேன் உன்னடைக்
கலமே 46

1558 படியா தியபற் பலதத்
துவமாய்க்
குடிலாந் தமகன் றகுருஉச்
சுடரே

முடியா முடிவே முதலா
முதலே
அடிகே ளடியே னுனடைக்
கலமே 47

1559 உமையா ளொருபா
லுடையாய் முறையோ
இமையா சலவில் லிறைவா
முறையோ
அமையா விடமுண்
டமைவாய் முறையோ
தமைநா டினர்தந் தலைவா
முறையோ 48

1560 கச்சிப் பதியெய் துபுநின்
கழல்கள்
நச்சிப் பணிசீர் நரர்வா
னவருள்
இச்சித் தபெறா தவரே
யெனினும்
பொச்சத் தொடுபோ யினர்தா

முளரோ 49

1561 உளையுஞ் சிறியே னிடருன்
னலையோ
களைகண் பிறகண் டிலனெம்
பெருமான்
இளையா தினியே னுமிரங்
கிடுவாய்
முளைவான் மதிவேய்ந்
தமுடிச் சடையோய்
50

1562 பெருமான் காட்சி
கொடுத்தருளல்
கலிநிலைத் துறை
என்றின்ன பழிச்சி இரந்தயர்
கின்ற மேருக்
குன்றன்ன தவத்தவ னன்பி
னளாய கொள்கை
துன்றுந்துதி வார்த்தை
செவித்துணை யேற்று நின்று

நன்றும்பெரி துள்ளம் 51
மகிழ்ந்தருள் நங்கை பாகன்
1563 அன்னானெதி ரவ்வுரு
முன்னுரு வாகத் தோற்றித்
தன்னேர்வடி வங்கொள்
திருந்திழைத் தைய லோடு
மின்னார்வடி வேற்படை
விண்ணவன் வேழப் புத்தேள்
என்னாவரு மைந்த
ரொடுந்திருக் காட்சி ஈந்தான் 52
1564 கண்டான் முனிவன்
கழிகாதல் நடுக்க மச்சங்
கொண்டா னெழுந்தான்
துணிகூரு மிடுக்கண் முற்றும்
விண்டா னுவகைக்
கடல்மூழ்கி மருட்கை மேவித்
தண்டாத அன்பிற்
பெருமானிரு தாள்ப
ணிந்தான் 53

1565 பணிந்தான்றனை யொல்லை
யெடுத்தணைத் துப னிக்கோ
டணிந்தானருள் கூர்ந்துநம்
பக்க மிருந்து மன்பின்
துணிந்தாயுளம் வேட்டது
சொல்லுதி யென்ன வுள்ளந்
தணிந்தார்வ முறக்கர மஞ்சலி
சார்த்தி நின்று
54

1566 பின்றாழ் சடிலத்
திறையோய்பிழை யொன்று
மில்லா
என்றாதை யாகுஞ் சமதக்கினி
யென்னு மஞ்சும்
வென்றான்றனை யேகய
வேந்த னருச்சு னன்றான்
கொன்றா னவனைக்
குலத்தோடறக் கொன்ற ழித்து 55
1567 எந்தைக்கவர் தங்குரு திப்புன

லங்கை யேந்தி
நிந்திப்பறு தர்ப்பணம்
ஆற்றிய சிந்தை நேர்ந்தேன்
அந்தத்திற லுன்னடி யேற்கரு
ளென்ன ஐயன்
வந்திக்கும் மழுப்படை மீது 56
கடைக்கண் வைத்தான்
1568 திருவுள்ள முணர்ந்து கணிச்சி
திருந்து தன்கூற்
றொருதிண்படை யாக்க
வுவற்கது நல்கி யெங்கோன்
பெருவெண்களி றாளி
தடுப்பினும் பேண லாரைச்
செருவின்கண் விடாது
செகுத்தனை வெற்றி
கொள்வாய்
57
1569 பரசுப்படை பெற்றனை
அப்பெயர் பற்றி வாழ்கென்

றரவச்சடை யங்கண
ினின்னருள் செய்ய
அன்னோன்
மரபிற்றொழு திவ்விலிங்
கத்து மகிழ்ந்து வாழ்வாய்
புரமட்டருள் புண்ணிய
விப்புனல் யாறு மூழ்கி 58

1570 கற்றைக்கதிர் வெள்ளொளி
கான்றிருட் கட்ட றுக்குங்
கொற்றச்சசி நாள்முதல்
நாள்களிற் கொள்ளு
மென்பேர்
பற்றிப்பயி லிவ்விலிங்
கம்பணிந் தன்பர்க் கேன்ற
தற்றைப்பகல் நல்குநர் எய்துக
ஆக்கம் வீடு 59
1571 எனவேண்டி வணங்கி
வணங்கி யெழுந்த காலை

முனிவன்றனக் கவ்வரம்
முற்றும் வழங்கி மூரிப்
பனிமால்வரை நல்கிய
பைந்தொடி மைந்த ரோடும்
அனலங்கைகொல் அண்ணல் 60
கரந்தபின் னங்கண் நீங்கி
1572 முனிவன்முனி வன்மழு
வான்மணி மோலி வாய்ந்த
சினவெம்படை வேந்தர்
தமைச்செரு விற்படுத்துக்
கனலன்ன செழுங்குரு திக்கய
நீரிறைத்திட்
டினமன்னு பிதிர்க்கட
னாற்றிமெய் யின்ப முற்றான் 61

1573 அப்பொற்பின் அருட்சிவ
லிங்கம்மெய் யன்பி னங்கண்
எப்பெற்றிய ரேனு
மிறைஞ்சின விறைஞ்சு

முன்னர்க்
கைப்பட்டதோ ராமல கக்கனி
போல வீடும்
செப்பற்கரி தாகிய செல்வமு
மெய்தி வாழ்வார். 62

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1573

----

44. இரேணுகேச்சரப் படலம் **(1574-1608)**

கலிவிருத்தம்

1574 கொங்கவிழ் நறுமலர்க்
கொன்றை வேணியன்
தங்கிய பரசிரா மேசஞ்
சாற்றினாம்
அங்கதன் தென்புடை
அலைந திக்கரைப்

பொங்கர்சூழ் இரேணுகேச்
சரத்தைப் போற்றுவாம் 1
1575 இரேணுகை மனங்கலங்கல்
கரேணுக திப்பரை கணவ
னன்பர்பா
தரேணுக வசமுடல் தாங்கி
நேர்ந்தமன்
னரேணுக வெல்பர சிராமன்
நம்புதாய்
இரேணுகை யென்பவ ளழகி
னெல்லையாள்
கரேணு - பெண் யானை. கதி
-நடை. பரை- பரனுக்குப்
பெண்பால்,
உமையம்மை. பாதரேணு -
திருவடித் தூளி. மன்னர் ஏண்
உக- ஏண் - வலி.
மன்னர்களின் வலிமை
உகுமாறு. நம்பு -

விரும்புகின்ற 2

1576 விச்சைதேர் பெற்றிய வருமவேந்தனார்
மெச்சிய வரத்தினில்
தோன்றும் மெல்லியல்
அச்சம தக்கினி மனைவி
யாயினாள்
பொச்சமில் கற்பினிற்
பொலியும் மேன்மையாள்
வரும வேந்தன் -
வருமராசன். இரேணுகையின்
தந்தை. 3

1577 மனையறக் கிழமையி
னொழுகு மாணிழை
நனைமலர்க் குழலியோர்
ஞான்று பொய்கையில்
கனைதிரைத் தடம்புனல்
கவரப் போந்துழி

வினைவழிக் கண்டனன் 4
காத்த வீரியன்
1578 காண்டலும் காமவேள்
கணைக்கி லக்கமாய்
ஆண்டகை யவளெதிர்
அணுகி நின்றனன்
மாண்டதன் புறவடி நோக்கு
மாதராள்
ஈண்டுபே ரழகுடை
யிறையை நோக்கலள் 5
1579 இனிச்செய லெவனெ
னெண்ணி வேந்தர்கோன்
புனற்குமேல் விசும்பிடைப்
பொலிந்து தோன்றினான்
பனித்தநீர்ப் பரப்பினைப்
பதகன் நீழலை
முனிக்குரி மரபினாள் முந்தி
நோக்கினாள் 6
1580 காமனுஞ் சிறிதுதன் மதுகை

காட்டினான்
பூமலர்க் கூந்தலா ளுளத்தைப்
பொள்ளென
வாய்மையின் தன்வழிப்
படுத்து மாண்குடத்
தாமுகந் தெடுத்துமீண்
டகத்தை நண்ணினாள்
7

1581 பரசிராமன் தாயைக்
கொன்றெழுப்புதல்
எதிருறப் போந்துழி முனிவ
ரேறனான்
மதிமுக மனைவிபா ணித்த
வாற்றினைக்
கதுமென அறிவினிற் கருதித்
தேர்ந்தனன்
முதுநெறி கோடிய மூர்க்கன்
செய்கையே 8
பாணித்த வாற்றினை -

தாமதித்ததன் காரணத்தை.
அறிவினால் தேர்ந்தனன் -
ஞானக்கண்ணால்
அறிந்தனன். 8

1582 வடவையின் வெகுண்டுதன்
மகனை நோக்கினான்
படர்புகழ் இராமநிற் பயந்த
பூங்குழல்
கடல்புரை யெழில்நலங்
காமுற் றண்மினான்
விடமெனத் தோன்றிய காத்த
வீரியன் 9

1583 ஆங்கவ னிளமையு மரசு
மாற்றலும்
நீங்கரு மடமையும் நிறைந்த
நீர்மையால்
ஈங்கிவட் பற்றுவ னெம்மை
யெண்ணலான்
ஓங்குயர் குணத்தினோ

யுரைப்பக் கேட்டியால் 10
1584 என்னுடை யாணையின்
நிற்றி யேலிவள்
சென்னியைத் தடிமதி
விரைந்து செல்கெனத்
தன்னுடைக் குருமொழி
சிரத்தில் தாங்கினான்
அன்னையைக் கொடுபுறத்
தணுகி னானரோ 11

1585 அல்லலே பெண்ணெனப்
பிறத்த லாங்கதின்
அல்லலே யிளமையிற் சிறத்த
லாங்கதின்
அல்லலே கட்டழ குடைமை
யாங்கதின்
அல்லலே யிரவலர் சார்பி
னாகுதல் 12

1586 அரங்குறை படுத்தவா

ளங்கை யேந்திநல்
உரங்குறை படுத்திடா வுறுவ
னன்னைதன்
சிரங்குறை படுத்துமீண்
டெய்தித் தேசிகன்
வரங்குறை படுத்திடா அடிவ 13
ணங்கலும்.
1587 துன்பமுற் றருந்தவ னிரங்கிச்
சொல்லுவான்
வன்பெரு மன்னவன் மகட்கு
மைந்தன்நீ
என்பது மென்னிடத் தன்பு
மின்றியான்
நின்புடைக் கண்டனன்
அறிவின் நீடியோய்.
கொலைக்கு அஞ்சாமையால்
அரச குலத்
தொடர்புடைமையும், தாய்
எனத் தயங்காமையால் என்

மாட்டு மிக்க
அன்புடைமையும்
உன்னிடத்துக் கண்டேன்
என்றான். 14

1588 என்னுரை நிறுவினை யேனுந்
தாய்கொலை
நன்மையன் றுலகமும் பழிந
விற்றுமென்
றன்னுரைப் படியவண் ஏகித்
தாழ்குழல்
சென்னியைப் பொருந்துறச்
சேர்த்தெ ழுப்பியே.
தந்தை சொல் கடவாமை
அறமாயினும், தாயைக்
கொலை செய்தல்
அதனின் மிக்க
பாவமாதலின், தாயை
எழுப்புதல் தந்தையின்
கட்டலையன்று என

மயங்கற்க என்பார் 'என்றன்
னுரைப்படி' என்றார். 15

1589 பொன்னடி வணங்கியஞ்
சலித்துப் போற்றியென்
அன்னைநின் கருத்தினுக்
கடுத்த வாறுசெல்
கென்னவங் ககற்றியீண்
டெய்து வாயெனத்
தன்னுடைத் திருமகற்
கியம்பித் தாபதன்.
எழுப்பினையாயினும் அவள்
இங்கு வருவது
ஏற்புடையதன்று; அவளை
இங்கிருந்து அகற்று.
அகற்றுவையாயினும் அவள்
மனம் வருந்தாதவாறு
மகன் தாயிடம் ஒழுகும்
முறையில் வழுவற்க
என்றான்.

16

1590 வெகுளியே உயிர்க்கெலாம்
விளைக்குந் தீவினை
வெகுளியே குணந்தவம்
விரதம் மாய்க்குமால்
வெகுளியே அறிவினைச்
சிதைக்கும் வெம்மைசால்
வெகுளியிற் கொடும்பகை
வேறொன் றில்லையால்

17

1591 சமதக்கினியைக்
காத்தவீரியன்
கொலைசெய்தல்
என்றிவை தன்மனத்
தெண்ணி வெஞ்சினம்
ஒன்றறத் துறந்தினி துறையுங்
காலையப்
புன்றொழில் வேந்தன·
துணர்ந்து பொள்ளென

வென்றிமா தவன்சிரந்
துணித்து மீண்டனன். 18

1592 இரேணுகை தெய்வமாதல்
மதலையி னாவிபெற் றகன்ற
மாணிழை
இதமுறு கணவனை யிழந்த
துன்பினால்
நுதலரு மகன்வரப் பேறு
நோக்கியப்
புதல்வன திசைவுபெற்
றாங்குப் போயினாள்.
'ஆங்கு' - காஞ்சியில்
பரசிராமர் பூசித்த இடம். 19

1593 இளங்களி வண்டினம்
இமிரும் பூம்பொழில்
வளங்கமழ் காஞ்சியை
மருவி மைந்தனார்
உளங்கொள வழிபடு நகரின்
ஊளங்குற

விளங்கொளிச் சிவக்குறி
விதியின் தாபித்தாள். 20
1594 மகவிடத் திருத்துபே ரன்பின்
மாட்சிமை
தகவுறப் பூசனை தவாது
பல்பகல்
அகமுறப் புரிவுழி அருளி
யாங்கெதிர்
நகமடப் பிடியொடும் நம்பன்
தோன்றினான். 21
1595 நுண்ணிடை யிரேணுகை
மடந்தை நோக்கினாள்
உண்ணிகழ் காதலின் உருகிக்
கைதொழூஉ
வண்ணமென் குயிலினஞ்
சமழ்ப்ப வாய்திறந்
தண்ணலைப் பழிச்சிநின்
றறைதல் மேயினாள் 22
1596 ஏதமில் உயிர்த்தொகை

எவற்றி னுக்கும்நீ
தாதைதாய் இமவரைத் தைய
லாகுமால்
கோதறும் இருமுது குரவர்
மாட்டெவர்
மேதகு மானம்விட் டியம்பி
டாதவர்.
23

1597 கலிநிலைத்துறை
அடிய னேன்பல திறத்தினும்
பரிபவ மடந்தேன்
பொடிகொள் மேனியா
யிங்குனைப் பூசனை புரியும்
படியி லாப்பெரு
வாழ்வுபெரு வாழ்வுபெற்
றெய்தினேன் படியோர்
கடித ராதருள் வைத்தெனைக்
காப்பதுன் கடனால் 24
1598 புகழு மாக்கமும் முத்தியு

முயிர்க்கருள் புராணன்
இகழு மின்னலுந்
தவிர்ப்பவன் இருள்மலக்
கிழங்கை
அகழும் நாயகன் யாங்கணும்
நிறைந்தவன் அடியார்
திகழும் அன்பினுக்
கெளீயவன் சிவபிரான்
என்றும்
1599 கொழுநன் யாரினும்
இனியவன் என்றுகூ றுவரக்
கொழுநன் இவ்வுடற்
குரியவன் குறிக்கிலா
ருயிர்க்குக்
கொழுநன் தந்தைதாய்
செல்வமும் எனவுங்
கொன்றைக்
கொழுந னைத்தொடைக்
குளிர்சடைச் சிவபிரான்

என்றும் 26

1600 இனிய வாயின பெருமைகள்
எடுத்தெடுத் தெனக்கு
வினையின் நீக்குமென்
கணவன்நாள் தொறும்விரித்
துரைக்கும்
அனைய நிற்றொழு
துய்ந்துளார் அளவிலார்
அடியேன்
தனைய னுக்குமீண்
டரும்பெறற் பேறுதந்
தளித்தாய் 27

1601 ஐய னேயடி யேனையுங்
காத்தருள் அசலத்
தைய லேசகம் முழுவதும்
அளித்திடுந் தாயே
உய்யு மாறெனைக் காத்தருள்
உமைச்சரண் அடைந்தேன்

பொய்யர் சிந்தையின்
அகப்படீர் போற்றியென் 28
றிரந்தாள்
1602 அம்மைஅப்பராய் அகிலமும்
புரந்தருல் கருணைச்
செம்ம லார்நகை
முகிழ்த்தெழத் திருவுளம்
மகிழ்ந்தே
எம்மை வேட்டவை
விளம்புதி இமயமீன் றளித்த
கொம்மை மென்முலை
உனக்கவை தருமெனக் கூற 29
1603 அன்பின் ஏத்திநின்
றிரேணுகை அணியிழை
வேண்டும்
என்ப ணிக்கினி யாய்நனி
விழுத்தக வெய்தித்
துன்பம் எண்ணில பட்டயான்
தூயநின் அருளான்

மன்ப தைக்கெலாம் வழிபடு
தெய்வமாய் வயங்கி 30
1604 போகம் அவ்வவர் வேண்டிய
உணர்ப்பெலாங் கன்கூ
டாக நல்குபே றெனக்கரு
ளிவ்விலிங் கத்தின்
ஏக நாயக இனிதமர்ந்
திருமையும் எவர்க்கும்
நீக னிந்தருள் புரிமதி
எனநிகழ்த் துதலும் 31
1605 அண்ண லாருமை கூற்றினால்
அவட்கவை உதவி
மண்ணின் மேற்கலி யுகத்துறு
மானிடர் கருதும்
எண்ணம் எண்ணியாங்
கியாவையும் இழிகுலத்
துள்ளார்
நண்ணி வேட்டன சாலமிக்
களிப்பவும் நல்கி 32

1606 கொம்ப னாள்பெறத்
தெய்வதத் திருவுருக்
கொடுத்துக்
கம்ப னார்மலை மகளொடுங்
கரந்தருள் செய்தார்
வம்பு வார்குழல் இரேணுகை
மடந்தையப் பொழுதே
அம்பு விக்கொரு தெய்வத
மாயின எம்மா 33

1607 கலிவிருத்தம்
காதரா வணியினால்
பலகைவாட் கையினாள்
போதரா சன்முதல் பலகணம்
புடையுற
வேதரா சிகள்பயில்
விரிபொழிற் காஞ்சியின்
மாதராள் ஆயிடைத்
தெய்வமாய் வைகினாள் 34

1608 எண்ணியாங் குதவிசெய்
இரேணுகை ஈச்சரத்
தண்ணலார் பெருமையர்
அளவிடற் பாலரே
கண்ணுமிக் காதையைக்
கற்றுரைப் போரையவ்
வொண்ணுதல் தெய்வதம்
ஊறுசெய் யாதரோ
ஒண்ணுதல் தெய்வம் - பெண் 35
தெய்வம்.

ஆகத் திருவிருத்தம்- 1608
----

45. யோகாசாரியர் தளிப்படலம் **(1609-1618)**

கலிவிருத்தம்
1609 உரவுநீர்ச் சடைமுடிப்

பகவனார் உமையொடும்
விரவிவாழ் இரேணுகை
ஈச்சரம் விளம்பினாம்
பரசிரா மேச்சரத் தெனாதுபா
லியோகமாக்
குரவர்சூழ் ப·றளித்
திறனினிக் கூறுவாம் 1
உரவு -பரவிய. ப·றளி=
பல்+தளி. 1
1610 சுவேதனே சுவேதகே
துக்கருத் தொடர்பிலாச்
சுவேதசீ கன்சுவே தாச்சுவன்
தூயசீர்ச்
சுவேதலோ கிதனொடுஞ்
சுதாரனே சாதனம்
சுவேதநீற் றணியொளிர்
துந்துமி முதலியோர் 2
சுவேதம் - வெண்மை
2

1611 ஏயும்மெய்த் தவமறா
இலகுளீ சன்முடி
வாயினோர் மற்றுமெண்
ணில்லவர் அகிலமும்
பாயசீர் யோகமாக் குரவர்கள்
படைமழுத்
தூயவன் கூற்றினில்
தோன்றியோர் இவர்கள்தாம் 3

1612 யோகமாக் குரவர்தம்
உயர்பதத் தெய்தவும்
மோகவல் வினையுறா
முத்தியின் வைகவும்
போகுவெண் கயிலையின்
மெய்த்தவம் புரிவுழி
ஏகநா யகனவர்க் கெதிரெழுந்
தருளியே 4

1613 அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்

அம்மநீர் கச்சி மூதூர்
அணுகிமா நீழல் வைகும்
எம்மடி வழுத்தி வெவ்வே
றிலிங்கமங் கிருத்திப் போற்றி
மம்மர்தீர் தவங்க ளாற்றி
வைகுமின் ஆண்டு நுங்கள்
தம்மனக் கருத்து முற்றத்
தருதுமென் றருளிச் செய்தான் 5
1614 மற்றவர் தொழுது போற்றி
வள்ளலை விடைகொண்
டேகி
மற்றிழை மகளிர் நல்லார்
ஊடலின் உகுத்த முத்தங்
கற்றைவெண் ணிலவு கான்று
கனையிருள் பருகு நீண்ட
பொற்றட நெடுந்தேர் வீதி
பொலிதிருக் காஞ்சி நண்ணி 6
1615 முழங்கிசை ஞிமிறு பாய
முகைமுறுக் குடைந்து

தீந்தேன்
வழங்குபூங் கமலத்
தெண்ணீர் மணிச்சிவ கங்கை
தோய்ந்து
பழங்கணோய் அறுக்கும்
மாவிற் பகவனை வழிபா
டாற்றித்
தழங்கொலி மறையின்
ஆற்றால் தனித்தனி
இலிங்கஞ் செய்தார் 7
1616 முன்பொரு காலத்தங்கண்
முதல்வனைத் தொழுது
முந்நூற்
றைப்பதிற் றைவர் யோகா
சாரிய ராகி முத்தி
தம்பத மாகக் கொண்டார்
அவரெனத் தாமு மன்பின்
நம்பனைத் தத்தம் பேரால்
நலத்தக நிறுவிப் போற்றி 8

1617 கறையணி மிடற்றுப் புத்தேள்
கருணையால் உகங்கள்
தோறும்
நிறைபுகழ் படைத்த யோகா
சாரிய நிலைமை யெய்திக்
குறைவிலா முத்தி பெற்றார்
ஆங்கவர் குலவிப் போற்றும்
இறையவன் தளிகள்
யார்க்கும் வீடுபே றெளிதின்
நல்கும். 9

1618 வென்றிகொள் இனைய
வெல்லாம் பரசிரா மேச்ச
ரத்தின்
தென்றிசை தொடங்கிச் சார்வ
தீர்த்தத்தின் வடபால் காறும்
ஒன்றருஞ் சுவேத லிங்க
முதலில குளீசம் ஈறாத்
துன்றிடு மிவற்றுள் மேலாச்
சொலப்படும் இலகு ளீசம்.

ஆகத் திருவிருத்தம் 1618
----

46. சர்வ தீர்த்தப்படலம் **(1619-1644)**

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

1619 இருட்கொடும் பிறவி
மாற்றும் இலகுளீச் சரமீ றாகத்
தருக்கறு காட்சி யோகா
சாரியர் தளிகள் சொற்றாம்
மருத்துதை மலர்மேற் பூத்த
வளம்புனல் குடைவோர்
தங்கள்
கருத்தவிர் சருவ தீர்த்தக்
கரைபொலி தலங்கள்
சொல்வாம் 1

1620 காமேச்சரம்

குடவளை அலறி ஈன்ற
குரூஉமணித் தரளக் குப்பைப்
படலைவெண் ணிலவு கான்று
படரிருள் இரிப்ப ஞாங்கர்
உடைதிரை ஒதுக்கந்
தெண்ணீர் ஒலிபுனற் சருவ
தீர்த்தத்
தடநெடுங் கரையிற் காமேச்
சரமெனுந் தலமொன் 2
றுண்டால்
1621 கருப்புவில் குழைய வாங்கிக்
கடிமலர்ப் பகழி தூண்டும்
அருப்பிளங் கொங்கைச்
சேனை அடல்வலிக் காமன்
முன்னாள்
மருப்பொதி இதழிக்
கோமான் மனத்திடைப்
பிறந்தான் ஐயன்
திருப்பதம் இறைஞ்சிப்

போற்றி செய்துமற் றிதனை 3
வேண்டும்

1622 மகப்பயில் பிறவிக் கேது
வாகிவண் புணர்ப்பு நல்கி
இகப்பில்சீ ரிரதிக் கென்றும்
இனியனாய்க் கொடுப்போர்
கொள்வோர்
அகத்திருந் தினைய செய்கை
ஆற்றியென் னாணை மூன்று
சகத்தினுஞ் செலுத்தும் பேறு
தந்தருள் என்னக் கேட்டு 4

1623 மற்றெமக் கினிய மூதூர்
வளம்பயில் காஞ்சி அங்கண்
உற்றெமை வழிபட் டேத்தி
ஊங்குவை பெறுகென்
றெங்கோன்
சொற்றலும் விரைந்து
காஞ்சித் தொன்னகர் எய்திக்
காமன்

அற்றமில் சருவ தீர்த்தத்
தடந்திரை அலைக்குங் 5
கோட்டின்

1624 தவாதபே ரன்பிற் காமேச்
சரன்றனை யிருத்திப் போற்றி
உவாமதி முகத்து
மென்றோள் ஒள்ளிழை
உமையாள் தன்னை
கவான்மிசைக் கொண்ட
பெம்மான் கண்ணருள்
கிடைத்து நெஞ்சத்
தவாவிய பேறு முற்றும்
அந்நிலை எய்தி னானால். 6

1625 ஏதமில் உயிர்கள் எல்லாந்
தோற்றுதற் கேது வாகிக்
கோதறத் தானம் ஈவோன்
கொள்பவன் தானுந் தானாய்
மேதகும் இறைமை பெற்று
விளங்கினான் மறையோர்

ஏற்கும்
போதுளத் தவனை எண்ணிற்
புரைதவிர்ந் துய்வா ரன்றே. 7
1626 தீர்த்தேச்சரம்
பரவினோர் விழைந்த காமப்
பயனளித் தருளுங் காமேச்
சரநகர் வந்த வாறு சாற்றினம்
இதன்பா லாகப்
பரிதிமான் தடந்தேர் ஈர்க்கும்
பரிக்குளம் பிடறிப் போய
திருமணிச் சிகரக் கோயில்
வயங்குதீர்த் தேச முண்டால் 8
1627 குழையுதை நெடுங்கண்
செவ்வாய்க் கோமளச் சயிலப்
பாவை
விழைதகத் தழுவு மாற்றால்
விரிசினைத் தனிமா நீழல்
மழைதவழ் மிடற்றுப்
புத்தேள் வருகென விளித்த

ஞான்று
தழைபுனல் தலைவ னோடுந்
தடநதி வடிவந் தாங்கி 9
1628 விழுமிய அண்டத் துள்ளும்
புறத்தினும் விரவுந் தீர்த்தம்
முழுவதுந் திரண்டு காஞ்சி
முதுநகர்க் குடபால் எய்திக்
கொழுமலர்த் தனிமா நீழற்
குழகனை உமையாள்
வல்லைத்
தழுவலும் எழுந்த வேகம்
தணிந்துமீட் டல்கி யங்கண் 10
1629 கலைமதிக் குழவி மோலிக்
கடவுளைத் தீர்த்த ராசத்
தலைவனென் றிருத்தி
வீங்குந் தடம்புனல் அருவிக்
குன்றச்
சிலைநுதற் பிடியி னோடு
மருச்சனை திருந்தச் செய்ய

மலையினைக் குழைத்த
திண்டோள் வள்ளலு மெதிரே 11
நின்று
1630 இற்றைஞான் றாதி யாக
நும்மிடத் தெய்தி ழூழ்கிச்
செற்றமில் முனிவர்
விண்ணோர் தென்புல
வாணர் தங்கட்
குற்றநீர்க் கடன்கள் நல்கி
உறுபொருள் உறுநர்க் கீந்து
மற்றெமை ஈண்டுக்
காண்போர் முத்தியின்
மருவச் செய்கேம் 12

1631 இன்னமும் புகலக் கேண்மின்
எனப்பெருங் கருணை
கூர்ந்து
தன்னிகர் பிராட்டி யாரத்
தழீஇக்கொளச் செய்த

வாற்றால்
அன்னதற் கியையக் கைம்மா
றளிப்பவன் என்ன
அங்கேழ்ப்
பொன்னவிர் சடையோன்
தீர்த்தப் புனல்களுக் கிதனை 13
நாட்டும்
1632 கொலைகளிற் கொடுமை
சான்ற பார்ப்பனக்
கொலைவல் வீரக்
கொலைகருக் கொலைதாய்
தந்தைக் கொலைக்கவை
கோட்டு நல்லான்
கொலைமுதல் பிறவும்
நீங்குங் கொடுவினைப் பாசத்
தெவ்வைக்
கொலைபுரி மரபின் னும்பாற்
குடைந்தெமைத் தொழப்பெற்
றோர்க்கே 14

1633 முரிதிரை சுருட்டு தெண்ணீர்
நும்மிடத் தொருகால் மூழ்கி
விரிபுகழ்த் திருவே கம்பம்
விழைதகக் காணப்
பெற்றோர்
உரிமையின் ஆன்ற நாற்கூற்
றுறுதியும் பெறுவர் மீள
அரிவையர் அகட்டுள் எய்தா
தெம்மருள் அகட்டின்
வாழ்வார் 15

1634 என்றிது நிறுவித் தீர்த்த
நாயகன் இலிங்கத் துற்றான்
அன்றுதொட் டங்கண் மேவும்
அலங்கொளிச் சருவ தீர்த்தத்
தின்றடம் புனலின் மூழ்கி
எழில்வளர் திருவே கம்பஞ்
சென்றுகண் டிறைஞ்சப்
பெற்றோர் செய்கொலைத்
தீமை தீர்வார்

16

1635 சருவ தீர்த்தப் பெருமை
தந்தையைச் செகுத்த பாவம்
தணந்தனன் பிரக லாதன்
முந்தையோர்ச் செகுத்த
பாவம் வீடணன் முழுதுந்
தீர்ந்தான்
மைந்துடைப் பரசி ராமன்
வீரரை வதைத்த பாவஞ்
சிந்தினன் சருவ தீர்த்தச்
செழும்புனல் குடைந்த
பேற்றால் 17

1636 அருச்சுனன் துரோண
மேலோ னாதியர்ச் செகுத்த
பாவம்
பிரித்தனன் அசுவத் தாமன்
பெறுங்கருச் சிதைத்த பாவம்
இரித்தனன் உலகில் இன்னும்
எண்ணிலர் சருவ தீர்த்தத்

திருப்புனல் குடைந்து தீராக்
கொலைவினைத் தீமை
தீர்ந்தார் 18

1637 சிலைநுதல் மகளிர் மைந்தர்
இன்றுமத் தெண்ணீர் மூழ்கின்
கொலைவினைப் பாவந்
தீர்வார் குரைகடற் பரப்பென்
றெண்ணித்
தலைவரு முகிலின் கூட்டந்
தனித்தனி வாய்ம டுக்கும்
அலைபுனல் சருவ தீர்த்தப்
பெருமையார் அளக்கற்
பாலார் 19

1638 கங்காவரேச்சரம்
மற்றதன் கரையின் கீழ்பால்
வருணனெம் பெருமான்
றன்னை
முற்றிழைக் கங்கை யாளோ
டிருத்திமுன் தொழுது நீருள்

உற்றுறை உயிர்க்கும் நீர்க்கும்
ஒருதனித் தலைவ னாகப்
பெற்றனன் அதன்பேர் கங்கா
வரமெனப் பிறங்கு மாலோ
20

1639 விசுவநாதேச்சரம்
பாற்றினம் மிடைந்த
கூர்வாய்ப் படைமழுக்
குடங்கைப் புத்தேள்
மாற்றருங் கருணை முந்நீர்
வாரியின் நிறைந்து தேங்கும்
நாற்றிசை அணவுஞ் சீர்த்தி
நளிபுனல் சருவ தீர்த்த
மேற்றிசைக் கரைக்கண்
மேவும் விச்சுவ நாதத் தானம்
21

1640 மலர்தலை உலகின் முக்கண்
வானவன் இனிது வைகுந்
தலமெலாம் மருவுங் காஞ்சி

விச்சுவ நாதன் றன்பால்
கலிபுகழ் விசுவ நாத
முதல்வனுங் காசி தன்னில்
இலகொளி மாடக் காஞ்சி
நகரெமக் கினிதென்
றெண்ணி 22

1641 வெள்ளிவெண் கயிலை யாதி
இடங்களின் மேன்மை சான்ற
அள்ளலம் பழனக் காஞ்சி
யணிநகர்ச் சருவ தீர்த்தப்
பள்ளநீர்க் கரைக்கண் எய்தி
வைகினன் பரிவால் அங்கண்
வள்ளலைத் தொழுது முத்தி
மண்டபங் காண்போர் முத்தர் 23

1642 முத்தி மண்டபம்
மண்டப வருநாள் செல்லாக்
காஞ்சிமா நகரின் மூன்று
மண்டபந் திகழும் முத்தீச்
சரத்தெதிர் வயங்கும் முத்தி

மண்டபம் ஒன்று சார்வ
தீர்த்தத்தின் மருங்கு முத்தி
மண்டபம் ஒன்று கண்டோர்
தமக்கெலாம் வழங்கும் முத்தி 24

1643 இராமேச்சரம் - பரமாநந்த
மண்டபம்

உருவமென் கமலம் பூத்த
உயர்சிவ கங்கைத் தென்பால்
திருவிரா மேச்ச ரத்துச்
சிவபிரான் திருமுன் னாக
இருவினைப் பிறவிக் கஞ்சி
எய்தினோர்க் குறுபே ரின்பம்
மருவுறும் பரமா நந்த
மண்டபம் ஒன்று மாதோ 25

1644 மண்டபம் இனைய மூன்றும்
வைகறை எழுந்து நேசங்
கொண்டுளம் நினையப்
பெற்றோர் உணர்வெலாங்
கொள்ளை கொண்ட

பண்டைவல் வினையின்
வீறும் பற்றிய மலங்கள்
மூன்றும்
விண்டுபே ரின்ப வெள்ள
வேலையில் திளைத்து
வாழ்வார் 26

ஆகத் திருவிருத்தம் 1644

----

47. நவக்கிரகேசப் படலம் (1645-1650)

கலிநிலைத்துறை

1645 தழங்குபெரும் புனற்பரவைச்
சருவ தீர்த்தத் தடங்கோட்டின்
முழங்குமறித் திருக்கரத்து
முதல்வன் இடங்கள்
எடுத்துரைத்தாம்

வழங்குவளிக் கடவுளுமொன்
பதிற்றுக் கோளும் வழிபட்ட
குழங்கல்நறுந்
தொடைக்கொன்றைக் குழகன்
தளிகள் இனிப்புகல்வாம் 1
1646 சூலதீர்த்தம்
பைத்தலைப்பூண் வயிரவனார்
பணைத்த தடந்தோள்
அந்தகனை
முத்தலைசூ லத்தலைநின்
றிழித்த ஞான்று
முழங்கழல்வாய்
அத்தகைத்திண் சூலத்தால்
அகழ்ந்த சூலத் தடந்தீர்த்தம்
இத்தரைக்கண் சிறப்பெய்தும்
உவாவில் அந்நீர் இனிதாடி
2
1647 செவ்வந்தீச்சரம்
தென்புலத்தோர்

கடன்செலுத்தில் அனையர்
துறக்கஞ் சென்றெய்தி
இன்புறுவார் அதன்கரைக்கண்
இலிங்கம் அமைத்து
மருத்திறைவன்
மென்பனிநீர் செவ்வந்தி
வேரிச் செழும்பூப்
பலகொண்டு
வன்பகல வழிபட்டுக் கந்த
வாகன் எனப்பெற்றான் 3

1648 பரிதிக்குளம்
மருத்தேத்துஞ் செவ்வந்திச்
சரமால் வரைப்பின்
வடகுடக்காந்
திருத்தேத்துக் கதிர்பரிதிச்
செல்வன் பரிதிக்
குளந்தொட்டுக்
கருத்தேய்த்து வீடளிக்கும்
அந்நீ ராட்டிக் கருதாரூர்

உருத்தேத்துஞ் சுரர்க்கருளும்
ஒளியைத் தொழுது
வரம்பெற்றான் 4
1649 சந்திர தீர்த்தம்
வீங்கிருள்சீத் தொளிபரப்பிப்
பைங்கூழ் புரக்கும்
வெண்கதிரோன்
தேங்கமல முகையவிழ்க்குஞ்
சருவ தீர்த்தத் தென்திசையின்
ஆங்கண்நறுஞ்
சுவைத்தெள்ளா ரமுத
தடந்தொட் டதன்கோட்டிற்
பாங்குபெறப் பிஞ்ஞகன்தாள்
அருச்சித் தேத்திப் 5
பயன்பெற்றான்
1650 நலமொன்று செவ்வந்தீச்
சரக்கீழ் ஞாங்கர் ஏழிலிங்கம்
நிலமைந்தன் மதிமைந்தன்
வியாழம் வெள்ளி நீடுசனி

அலமந்த இருபாந்தள்
அருச்சித் தருங்கோள்
நிலைபெற்றார்
வலம்வந்தங்
கவைதொழுவோர் தம்மைக்
கோள்கள் வருத்தாவால்
நிலமைந்தன் - செவ்வாய்.
மதிமைந்தன் - புதன்;
இருபாந்தள் -இராகுகேதுக்கள் 6

ஆகத் திருவிருத்தம் 1650

----

48. பிறவாத்தானப் படலம் **(1651-1660)**

கலிவிருத்தம்

1651 பவன னோடென் பதிற்றுக்
கோள்களும்

இவறிப் போற்றும் இடங்கள்
கூறினாம்
சிவனைச் செவ்வாய் முதலி
யோர்தொழும்
புவியிற் பிறவாத் தானம்
போற்றுவாம்
பவனன் -காற்று. இவறி-
விரும்பி. 1
1652 வாம தேவன் என்னும்
மாமுனி
காமர் அன்னை கருவின்
வைகுநாள்
பேமு றுத்தும் பிறவி
யஞ்சினான்
ஏமு றாமை இதுநி
னைக்குமால்
பேம் -அச்சம். ஏமுறாமை -
இன்புறாமல், துன்புற்று. 2
1653 பொதியும் மாயப் புவியில்

தோன்றிநான்
மதிம யங்கி மற்றும்
இன்னணாங்
கொதிபி றப்பிற் கொட்பு
றாதெனக்
கதிப னேயிங் கருளிச்
செய்யென 3
1654 தோற்றம் ஈறில் லாத
சோதிவெள்
ளேற்றி னானை இதயத்
தன்பினால்
போற்று காலை புனிதன்
ஆண்டுறீஇச்
சாற்ற லுற்றான் தவமு
னிக்கரோ 4
1655 மண்ணின் மீது தோன்றி
மற்றெமை
நண்ணிக் காஞ்சி நகரிற்
பூசனை

பண்ணு மோவெம் பவத்தொ
டக்குனை
அண்ணு றாதென் றருளிச்
செய்தனன்
பண்ணுமோ -
பண்ணுவாயாக,மோ- 5
முன்னிலையசை.
1656 வள்ளல் புகலும் மாற்றங்
கேட்டனன்
உள்ளம் மேன்மேல் உவகை
பூத்தனன்
பள்ள முந்நீர்ப் படிமி
சைப்பிறந்
தெள்ள ருஞ்சீர்க் காஞ்சி
எய்தினான் 6
1657 இலிங்கம் அங்கண் இனிதி
ருத்திநூற்
புலங்கொள் முறையிற் பூசை
யாற்றுபு

கலங்கு பிறவிக் கரிசின்
நீங்கினான்
மலங்க ருஞ்சீர் வாம
தேவனே 7
1658 கலிநிலைத்துறை
அன்ன வாற்றாற் பிறவாத்
தான மாயதால்
இன்ன தானம் வழிபட்
டேத்தப் பெற்றவர்
பின்னர் மாதர் கருவின்
எய்திப் பேதுறார்
கன்னி பாகன் கருணை
வெள்ளங் காண்பரே 8
1659 அங்கட் போற்றி வாம
தேவன் அருளினால்
துங்கக் கயிலை எய்தி
நோன்றாள் தொழுதெழூஉக்
கங்கைச் சடையான் உதவி
லிங்கங் கைக்கொடு

பங்கப் பழனக் காஞ்சிப் 9
பதியின் மீண்டரோ
1660 முத்தீச்சரம்
மேன்மை சான்ற பிறவாத்
தான மேற்றிசை
ஞான வாவி ஞாங்கர் முத்தீச்
சரனென
மான முத்தித் தளியின் நிறுவி
வாழ்த்தினான்
ஏன வெண்கோட் டணியார்க்
கினிதாம் அன்னதே
10

ஆகத் திருவிருத்தம் 1660

----

49. இறவாத்தானப் படலம் **(1661-1668)**

கலிநிலைத்துறை

1661 புள்ளி வண்டு பெடையொ
டாடிப் பொங்கரிற்
பள்ளி கொள்ளும் பிறவாத்
தானம் பன்னினாம்
துள்ளி வாளை பாயும் நீர்சூழ்
இதனயல்
வெள்ளி வரையார் இறவாத்
தானம் விள்ளுவாம் 1

1662 இறவிக் கஞ்சிச் சி·றா பதர்கள்
மாதவம்
முறையிற் செய்தார் முன்னாள்
அந்நாள் முன்னுற
நறவில் திகழும் முளரி
மேலோன் நண்ணிநின்
றறவர்க் கென்னே வேட்ட
தென்றான் ஆங்கவர்
சில்+தாபதர்கள்=
சி·றாபதர்கள். தாபதர் -

முனிவர்கள் 2
1663 உலக முழுது முதவு மெந்தாய்
உன்னடித்
தலமே யன்றிச் சரணம்
இல்லேம் சாவதற்
கலகி லச்ச முற்றே மதனை
வெல்லுமா
றிலக எங்கட் குரையா
யென்றங் கேத்தினார் 3
1664 செங்கால் அன்னப் பாகன்
கேளாத் தேத்துணர்க்
கொங்கார் பொங்கர்க் காஞ்சி
நண்ணிக் கோமளை
பங்கா ராதி பகவன் பாதம்
வழிபடின்
அங்கே யிதனைப் பெறலா
மென்றா னவர்களும்
4
1665 அன்னத் தோன்ற லடிகள்

போற்றி விடைகொடு
நன்னர்க் காஞ்சி நகரம் நண்ணி
நாயகன்
றன்னைத் தாபித் தேத்திச்
சாவா மாட்சியின்
மன்னப் பெம்மான் உதவப் 5
பெற்று வாழ்ந்தனர்
1666 சுவேதன் என்பான் வாழ்நாட்
கழிவு துன்னுநாள்
சுவேதந் தீற்று மாடச் சூழ
லதனிடைச்
சுவேத நல்லான் ஊர்தி
நோன்தாள் தொழுதனன்
சுவேத நீற்றான் நீத்தான்
இறவித் துன்பமே
சொற்பின்வருநிலையணி.
சுவேதம் - வெண்மை. 6
1667 மார்க்கண் டேயன் அங்கண்
போற்றி மறலியைத்

தாக்கி நிலைமை பெற்றான்
சாலங் காயினன்
ஆக்க மைந்தன் மகனும்
அங்கண் ஏத்துபு
சாக்கா டற்றான் கணநா தச்சீர்
தழுவினான்
சாலங்காயினன் -
ஒருமுனிவன். 7

1668 ஆயுள் மாய்வின் இன்னு
மங்கண் எண்ணிலர்
தூய அன்பின் தொழுது
நிலைமை பெற்றனர்
ஏய வாற்றால் ஆயுள்
வேட்டோர் யாவரும்
பாய சீர்த்தி இறவாத் தானம்
பணிகவே 8

ஆகத் திருவிருத்தம் 1668

----

50. மகாலிங்கப்படலம் (1669-1691)

கலிநிலைத்துறை

1669 வெள்ளைத் திங்கட் பிள்ளைக்
கீற்று மிளிர்சடை
வள்ளற் கோமான் இறவாத்
தானம் வாழ்த்தினாம்
கிள்ளைச் சொல்லார் பயிலும்
அதனின் கீழ்த்திசை
விள்ளற் கருமா லிங்கத்
தானம் விள்ளுவாம் 1

1670 அரியும் அயனும்
போரிட்டிளைத்தல்
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
வைய முழுது மடிய வருமோ
ரூழி முடிவின்
வெய்ய விருள்வந் தடர

விரிநீர்ச் சலதி வேகஞ்
செய்து நிமிர்ந்து பொங்கித்
தேங்கிக் கிடந்த காலைப்
பைய வுறக்கம் நீத்து மீளப் 2
படைக்க வுன்னி
1671 துங்கத் தனது நகரிற் சுடரும்
மறையின் கிழவன்
எங்கும் அலைகள் புரள
வேகப் புணரி வெள்ளம்
தங்கு செயலை நோக்கித்
தடவுக் கருவி முகில்போல்
அங்கண் அரவில் துயிலும் 3
ஐயன் றனையுங் கண்டான்
1672 கண்டு புடையி னணுகிக்
கடுக எழுப்பி மையல்
கொண்டு நீயார் என்று
வினவக் கொண்ட
லனையான்
அண்டம் முழுதும் காக்கும்

அகில முதல்வன் யானே
மிண்டு நீயார் என்பால்
வேட்ட தென்கொல் என்றான் 4

1673 நறவம் ஒழுகு மலரோன்
கேட்டு நகையுட் கொண்டு
பிறரும் அல்லர் நீயும்
அல்லை பேணி உலகம்
நிறுவு முதல்வன் யானே
என்னும் இனைய நெறியின்
மறலிக் கூறித் தம்முள் ஊடல்
வளர்த்து நின்றார்.
5

1674 சிந்தை நாணுக் கழலச்
சிலையின் நாணுப் பூட்டி
முந்து கணைகள் தூர்த்தார்
மூரிக் கனலி வருணன்
இந்து இரவிப் படையும் ஏவி
அவைகள் மடியப்
பந்த வினையின் மருள்வார்

தத்தம் படைவிட் டார்த்தார் 6
1675 மும்மைப் புவனம் ஈன்றோன்
படையும் முகுந்தன் படையும்
தம்முட் பொருது மாய்ந்த
பின்னர்க் கமலத் தவிசோன்
வெம்மைப் பாசு மதமாப்
படையை விடுப்ப மாயோன்
செம்மல் உருத்தி ரத்திண்
படையைச் செலுத்தி
நின்றான்
7

1676 அம்ம இரண்டு படையும்
அயுத வருடம் நேர்ந்து
தம்மு ளுடலுங் காலைத்
தழங்கும் எரியின் பொறிகள்
தும்ம எழுந்து தோன்றிச்
சோதி யிலிங்க வடிவாய்
நம்மை யுடைய பெருமான்
அவற்றின் நடுவு நின்றான்

அயுத வருடம் - பதினாயிர 8
வருடம். தும்ம -சிந்த.

1677 நின்ற சோதி உருவின் நேர்ந்த
இரண்டு படையும்
சென்று கரப்ப நோக்கித்
தெருமந் தரியும் அயனும்
இன்று தோன்றும் இதுவென்
னென்று தம்மு ளெண்ணிக்
கன்று மிதன்ற னடியும்
முடியுங் காண்டும் என்னா 9

1678 கேழல் எகின மாகிக் கீழும்
மேலுந் துருவி
ஊழின் இரண்டைஞ் ?று
வருடம் உழிதந் துற்றார்
வாழி முடியைக் காணான்
வண்டு முரலும் மலரோன்
பாழிச் சிறகர் முறியாப்
பையுள் எய்தி வீழ 10

1679 நாறுந் துளவத் தவனும் நாடிச்
சரணங் காணான்
வீறும் வலியுங் குன்றி
எய்ப்பும் இளைப்பும் விரவ
ஏறும் பரவைப் பெருநீர்
இடையுள் எழுந்தங் குற்று
மாறும் இருவர் களுமால் 11
எய்தி மருட்கை கொண்டார்
1680 வேதம், முதல்வனுண்மை
கூறல்
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
ஏமுறு பொழுதவ
ணொலிவடிவி ணாதம
தெழுபுமு னிருதிறனாய்
ஓமென உமையென
மருவியிருக் கோடுயர்
நெறியருள் புரியெசுவும்
சாமமும் எனநிலை

பெறவிரிவுற் றங்கவை
தம்வலி மிகுமவர்முன்
காமுறு தகையநல்
வடிவொடுநின் றினையன
கருணையின் உரைசெயுமால் 12
1681 எவனடி மறையவர்
மகவினையால் இருவினை
வலிகெட வழிபடுவார்
எவனரி யயனெனும்
நுமையொருதன் இடவல
வடிவினில் வரவருள்வோன்
எவனுமை நும்பதம்
உறநிறுவும் இறையவன்
நுமதிருள் கழியவரும்
அவனது குறியிது
அறிமினெனா அருள்வழி
வருமறை யவைபுகல 13
1682 அயனும் அரியும் துதித்தல்
நறைகமழ் துளவணி

தொடையவனும் நகைமல
ரணைமிசை மறையவனும்
மறைமொழி செவியுற
மயல்கழிவுற் றலைகடல்
வருவிட மமுதுசெயும்
இறைவனை முறைமுறை
பரசினரால் எனையுடை
முதல்வனும் அவரெதிர்நின்
றுறைபெரு மயலினை
இனிவிடுமோ உதவுதும்
விழைவன உரைமினென 14
1683 பங்கய னிருகர முச்சிமிசைப்
பயில்வுற வடிதொழு
துளமுருகி
எங்குறை யின்று
பொறுத்தருளி யெளிவரு
நாயக வுனையுணரா
துங்குறு மயலினி
யெனையணுகா துன்புடை

நிலைபெறு மன்புதவி
மங்கலி லூழிதோ
றென்வடிவில் வந்தரு
ளெனமொழி விண்டனனே 15

1684 திருமகள் விழைதரு
திகழ்மருமச் செம்மலு
மடியிணை தொழுதினியிம்
மருளெனை யொருபொழு
தினுமடர லுன்னடி வழிபடு
செயல்பிறழல்
கருமுகி லுறழ்மிட
றுடையவநின் கருணையென்
னிடைநிலை பெறநிறுவில்
ஒருமுறை யுளதுகொ
லடியடியேற் கென்றுள
மகிழ்வுட னோதினனால் 16

1685 அயனு மரியும்
அருள்பெற்றுய்தல்
அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய

விருத்தம்
இவ்வண்ண மிருவர்களு
மிரந்தேத்தி விண்ணப்பஞ்
செய்யக்கேளா
அவ்வண்ண மாகவெனப்
பெருங்கருணை கூர்ந்தருளி
யகில மீன்ற
மைவண்ணக் கருங்கூந்தல்
முலைச்சுவடும்
வளைத்தழும்பும் மாறா
மேனிச்
செவ்வண்ணப் பரமேட்டி
பின்னருமங் கவர்க்கிதனைத்
தெரிவித்துக் கூறும் 17
1686 இற்றைநாள் நீர்காணு
மிவ்விலிங்கப் பெருவடிவ
மிறுதிக் காலம்
முற்றுநா ளணுகாது
கொற்றங்கொள் திருக்காஞ்சி

மூதூர் மாடே
பற்றுபெருங் காதலினால்
தாபித்து வழிபட்டுப் பரசி
யனாப்
பெற்றியுறு வியனுலகம்
படைத்தளிக்கும்
பெருமதுகை பெற்று 18
வாழ்மின்
1687 வெண்டிரைநீ
ரகல்வரைப்பின்
னும்முதலோர் விண்ணவர்க
ளவுணர் சித்தர்
பண்டைவினைக்
குறும்பெறியும் முனிவரர்மா
னிடர்யாரும் பாசக் கூட்டம்
விண்டகலும் படியின்று
தொட்டெம்மை யிலிங்கத்தின்
மீளாநேசங்
கொண்டுபூ சனைபுரிக

புரிவோர்க்கு மயலென்றுங்
குறுக லோம்பல்
ஓம்பல் - ஒழிக 19
1688 கடப்பாடு வறுமைபயம்
மனக்கவலை பசிபாவங்
கடுநோய் மற்றும்
உடற்றாமை யாங்கவர்க்கு
மீளவினைப் பிறவியுற
லுரினு மின்பங்
கிடைத்தானாப் பெருமகிழ்ச்சி
தலைசிறப்ப நனிவாழி
கிளருஞ் சீற்ற
நடைக்காலன் மற்றவர்பால்
நணுகற்க நம்மாணை
வலியான் மன்னோ 20
1689 வேதியர்மன் னவர்வணிகர்
வேளாளர் சங்கரத்தின்
மேயோராக்
மூதிமையோ ருரகர்தயித்

தியரரக்கர் கந்தருவர்
முனிவராகப்
பூதிதரு மிலிங்கபூ
சனையில்லார் பூதிசா
தனங்கள் பேணார்
ஏதிலராம் இழிஞரினு
மிழிஞரே யவரோடுபேச்
சியம்பி னோரும் 21

1690 நியதிமகம் தவம்தனம்
விரதநிலை பிறவற்றின்
நிகழ்த்தும் பூசைப்
பயனெவையு மிலிங்க
பூசனைக்கோடி கூற்றினொரு
பயனுக் கொவ்வா
வியனுலக முய்யுமுறை
யிவ்வாறு நமதானை
விதித்தேம் போற்றி
உயலுறுவீ ரென்றருளிச்

சிவபெருமா னடியருளக்
கோயில் புக்கான் 22

1691 பாப்பணையில்
துயில்வோனும் பனிமலரிற்
பயில்வோனும் பணிந்து
நீங்கி
யாப்பமைநீர்த்
தடம்பொய்கைத் திருக்காஞ்சி
வளநகர மெய்தி யாங்கண்
மீப்பொலியும் மகாலிங்கம்
நிறீஇத் தொழுது
பயன்பெற்றார் விரிநீர்
வைப்பின்
நீப்பரிய சிவலிங்க
வழிபாட்டின் பேறெவரே
நிகழ்த்த வல்லார் 22

ஆகத் திருவிருத்தம் 1691.

This file was last updated on 3 March 2008.
Feel free to send corrections to the Webmaster.